

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 5 юли 2023 г.
(OR. en)

Междуинституционално досие:
2023/0257(NLE)

11485/23
ADD 2

LIMITE

COLAC 81
POLCOM 146
SERVICES 27
FDI 15

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От: Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор

Дата на получаване: 5 юли 2023 г.

До: Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз

№ док. Ком.: COM(2023) 431 final - ANNEX 1 - PART 2/4

Относно: ПРИЛОЖЕНИЕ към Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА за подписване от името на Европейския съюз и временно прилагане на Усъвършенстваното рамково споразумение между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Чили, от друга страна

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2023) 431 final - ANNEX 1 - PART 2/4.

Приложение: COM(2023) 431 final - ANNEX 1 - PART 2/4

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 5.7.2023 г.
COM(2023) 431 final

ANNEX 1 – PART 2/4

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за подписване от името на Европейския съюз и временно прилагане на
Усъвършенстваното рамково споразумение между Европейския съюз и неговите
държави членки, от една страна, и Република Чили, от друга страна

ЧАСТ III

ТЪРГОВИЯ И СВЪРЗАНИ С ТЪРГОВИЯТА ВЪПРОСИ

ГЛАВА 8

ОБЩИ И ИНСТИТУЦИОНАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ А

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 8.1

Създаване на зона за свободна търговия

Страните създават зона за свободна търговия в съответствие с член XXIV от ГАТТ от 1994 г. и член V от ГАТС.

ЧЛЕН 8.2

Цели

Целите на настоящата част от настоящото споразумение са:

- а) разширяването и диверсификацията на търговията със стоки в съответствие с член XXIV от ГАТТ от 1994 г. между страните чрез намаляване или премахване на тарифните и нетарифните бариери пред търговията;
- б) улесняването на търговията със стоки, по-специално чрез разпоредбите относно митниците и улесняването на търговията, стандартите, техническите правила, процедурите за оценяване на съответствието, както и санитарните и фитосанитарните мерки, като същевременно всяка страна запазва правото си да регулира с оглед на постигането на целите на обществената политика;
- в) либерализирането на търговията с услуги в съответствие с член V от ГАТС;
- г) развитието на икономическа обстановка, която благоприятства увеличаването на инвестиционните потоци, подобряването на условията за установяване въз основа на принципа на недопускане на дискриминация, като същевременно се запазва правото на всяка страна да приема и прилага мерки, необходими за постигането на легитимни цели на политиката;
- д) улесняването на търговията и инвестициите между страните, включително чрез свободни преводи на текущи плащания и движение на капитали;

- е) развитието на благоприятна за инвестициите среда чрез осигуряване на прозрачни, стабилни и предвидими правила, които гарантират справедливо третиране на инвеститорите, и създаването на съдебна система за разрешаване на спорове между инвеститор и държава по ефективен, справедлив и предвидим начин;
- ж) ефективното и реципрочно отваряне на пазарите за обществени поръчки на страните;
- з) насърчаването на иновациите и творчеството чрез осигуряване на адекватна и ефективна защита на правата върху интелектуалната собственост в съответствие с международните задължения, приложими между страните;
- и) стимулирането на условия за насърчаване на ненарушаване на конкуренцията, по-специално по отношение на търговията и инвестициите между тях;
- й) развитието на международната търговия по начин, който допринася за устойчивото развитие в неговото икономическо, социално и екологично измерение; и
- к) създаването на ефективен, справедлив и предвидим механизъм за уреждане на спорове с цел разрешаване на спорове във връзка с тълкуването и прилагането на настоящата част от настоящото споразумение.

ЧЛЕН 8.3

Определения с общо приложение

За целите на настоящата част от настоящото споразумение, приложения 9, 10-А—10-Д, 13-А—13-З, 15-А, 15-Б, 16-А, 16-Б, 16-В, 17-А—17-И, 19-А, 19-Б, 19-В, 21-А, 21-Б, 25, 28-А, 28-Б, 29, 32-А, 32-Б, 32-В, 38-А и 38-Б и протоколите към настоящото споразумение:

- а) „Споразумение за селското стопанство“ означава Споразумението за селското стопанство в приложение 1А към Споразумението за СТО;
- б) „Антидъмпингово споразумение“ означава споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията в приложение 1А към Споразумението за СТО;
- в) „мито“ означава всички мита или налози от каквото и да било естество, налагани върху вноса на дадена стока или във връзка с него, с изключение на:
 - i) налог, еквивалентен на вътрешен данък, налаган в съответствие с член 9.4 от настоящото споразумение;
 - ii) антидъмпингово, специално защитно, изравнително или защитно мито, прилагано в съответствие с ГАТТ от 1994 г., Антидъмпинговото споразумение, Споразумението за селското стопанство, Споразумението за СИМ и Споразумението за защитни мерки; и
 - iii) такса или друг налог, налагани върху вноса или във връзка с него, които са ограничени като сума до приблизителния размер на разходите за предоставените услуги;

- г) „СРС“ означава Временната централна класификация на продуктите (Statistical Papers Series M № 77, Отдел „Международни икономически и социални въпроси“, Статистическа служба на Организацията на обединените нации, Ню Йорк, 1991 г.);
- д) „дни“ означава календарни дни, включително събота и неделя и празничните дни;
- е) „съществуващ“ означава действащ към датата на влизане в сила на настоящото споразумение;
- ж) „ГАТС“ означава Общото споразумение по търговията с услуги в приложение 1Б към Споразумението за СТО;
- з) „ГАТТ от 1994 г.“ означава Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. в приложение 1А към Споразумението за СТО;
- и) „стока на една от страните“ означава местна стока по смисъла на ГАТТ от 1994 г. и включва стоки с произход от съответната страна;
- й) „Хармонизирана система“ или „ХС“ означава Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, включително нейните общи правила за тълкуване, бележките към разделите, главите и подпозициите, разработени от Световната митническа организация;
- к) „позиция“ означават първите четири цифри в номера на тарифното класиране по Хармонизираната система;

- л) „юридическо лице“ означава всеки правен субект, надлежно учреден или организиран по друг начин съгласно приложимото законодателство, с цел печалба или с друга цел, частна или публична собственост, в това число всяко дружество, дружество за попечителство, съдружие, съвместно предприятие, еднолично предприятие или сдружение;
- м) „мярка“ означава всяка мярка във вид на закон, подзаконов акт, правило, процедура, решение, административно действие, изискване, практика или под каквато и да било друга форма;
- н) „мярка на една от страните“ означава мярка, приета или запазена в сила от¹:
- i) правителствата и органите на всички равнища;
 - ii) неправителствени органи, изпълняващи правомощия, делегирани им от правителствата или органите на всички равнища²; или

¹ От съображения за правна сигурност „мярка“ включва и пропуските на една от страните да предприеме действия, които са необходими за изпълнение на задълженията ѝ по настоящото споразумение.

² От съображения за правна сигурност се уточнява, че задълженията на една от страните по настоящото споразумение се прилагат за държавно предприятие или друго лице, когато то упражнява регулаторно или административно правомощие или друго държавно правомощие, което му е делегирано от тази страна, като например правомощието за отчуждаване, издаване на лицензи, одобряване на търговски сделки или налагане на квоти, такси или други налози.

- iii) всеки субект, който на практика действа по указание, под ръководството или под контрола на една от страните по отношение на мярката¹;
- o) „физическо лице“ означава:
 - i) за ЕС като страна — гражданин на държава членка съгласно нейното право²; и
 - ii) за Чили — гражданин на Чили съгласно нейното законодателство;
- п) „стока с произход“ означава стока, която е определена като отговаряща на условията на правилата за произход, установени в глава 10;
- р) „лице“ означава всяко физическо или юридическо лице;

¹ От съображения за правна сигурност, ако една от страните твърди, че даден субект действа, както е посочено в подточка iii), тази страна носи тежестта на доказване и най-малкото трябва да представи солидни доказателства.

² За целите на глави 17—27 определението за „физическо лице“ включва също така всяко физическо лице, което е постоянно пребиваващо в Република Латвия, без да е гражданин на Република Латвия или на друга държава, но което има право, съгласно законовите актове на Република Латвия, да получи паспорт на лице без гражданство.

- с) „лични данни“ означава всяка информация относно физическо лице, чиято самоличност е установена или може да бъде установена;
- т) „Споразумение за защитни мерки“ означава Споразумението за защитни мерки в приложение 1А към Споразумението за СТО;
- у) „санитарна или фитосанитарна мярка“ означава всяка мярка по параграф 1 от приложение А към Споразумението за СФМ;
- ф) „Споразумение за СИМ“ означава Споразумението за субсидиите и изравнителните мерки в приложение 1А към Споразумението за СТО;
- х) „Споразумение за СФМ“ означава Споразумението за санитарните и фитосанитарните мерки в приложение 1А към Споразумението за СТО;
- ц) „Споразумение за ТПТ“ означава Споразумението за техническите пречки пред търговията в приложение 1 към Споразумението за СТО;
- ч) „Споразумение ТРИПС“ означава Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост в приложение 1В към Споразумението за СТО; и
- ш) „Споразумение за СТО“ означава Споразумението от Маракеш за създаване на Световната търговска организация, подписано в Маракеш на 15 април 1994 г.

ЧЛЕН 8.4

Връзка със Споразумението за СТО и други съществуващи споразумения,
попадащи в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение

1. Страните потвърждават своите права и задължения, произтичащи от Споразумението за СТО и други съществуващи споразумения, попадащи в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение, по които те са страни.
2. Никоя от разпоредбите на настоящото споразумение не се тълкува като задължаваща някоя от страните да действа по начин, който е несъвместим със задълженията ѝ съгласно Споразумението за СТО.
3. В случай на каквото и да било несъответствие между настоящото споразумение и което и да е съществуващо споразумение, различно от Споразумението за СТО, по което и двете страни са страна и които попадат в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение, страните незабавно се консултират помежду си с цел намиране на взаимноприемливо решение.

РАЗДЕЛ Б

ИНСТИТУЦИОНАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 8.5

Специфични функции на Съвместния съвет, действащ в състав „Търговия“

1. Когато Съвместният съвет, създаден съгласно член 40.1, разглежда въпроси, свързани с настоящата част от споразумението,¹ той може:

а) да приема решения за изменение на:

- i) графика за премахване на митата в допълнения 9-1 и 9-2, за да се ускори премахването на митата;
- ii) глава 10 и приложения 10-А—10-Д;
- iii) приложения 13-Е и 13-Ж и допълнение 13-Е-1;
- iv) приложения 16-А, 16-Г, 16-Д и параграф 1 от приложение 16-Б;

¹ От съображения за правна сигурност се уточнява, че Чили ще изпълнява всички решения, приети от Съвместния съвет, действащ в състав „Търговия“, чрез *acuerdos de ejecución* (изпълнителни споразумения), в съответствие с чилийското законодателство.

- v) Приложение 21-Б;
 - vi) Приложение 29;
 - vii) определението за „субсидия“ в член 31.2, параграф 1, доколкото то се отнася до предприятия, предоставящи услуги, с оглед включване на резултатите от бъдещи обсъждания в рамките на СТО или на свързани многостранни форуми по този въпрос;
 - viii) приложение 32-А по отношение на позоваванията на приложимото право в страните;
 - ix) приложение 32-Б по отношение на критериите, които да се включат в процедурата по предявяване на възражения;
 - x) приложение 32-В по отношение на географските означения;
 - xi) приложения 38-А и 38-Б; и
 - xii) всяка друга разпоредба, приложение, допълнение или протокол, чието изменение е предвидено в настоящата част от настоящото споразумение;
- б) да приема решения за тълкуване на разпоредбите на настоящата част от споразумението, които са задължителни за страните и за всички органи, създадени съгласно настоящата част от споразумението, и за специалните групи, посочени в глави 33 и 38;

- в) да създава допълнителни подкомитети и други органи, които да отговарят за въпросите, попадащи в обхвата на настоящата част от споразумението, в съответствие с член 40.3, параграф 3; и
- г) ако счете за целесъобразно, да приема процедурния правилник на подкомитетите и другите органи, създадени съгласно член 8.8 и буква в) от настоящия параграф.
2. Дневният ред на заседанията на Съвместния съвет, действащ в състав „Търговия“, се определя от координаторите за настоящата част от споразумението в съответствие с член 8.7, параграф 2.

ЧЛЕН 8.6

Специфични функции на Съвместния комитет, действащ в състав „Търговия“

1. Когато Съвместният комитет, създаден съгласно член 40.2, разглежда въпроси, свързани с настоящата част от споразумението,¹ той:
- а) подпомага Съвместния съвет при изпълнението на неговите функции относно въпросите, свързани с търговията и инвестициите;

¹ От съображения за правна сигурност се уточнява, че Чили ще изпълнява всички решения, приети от Съвместния комитет, действащ в състав „Търговия“, чрез *acuerdos de ejecución* (изпълнителни споразумения), в съответствие с чилийското законодателство.

- б) отговаря за правилното изпълнение на настоящата част от споразумението; в тази връзка и без да се засягат правата, установени в глава 38, една от страните може да отнесе за обсъждане в рамките на Съвместния комитет всеки въпрос, свързан с прилагането или тълкуването на настоящата част от споразумението;
- в) наблюдава по-нататъшното изготвяне на разпоредбите на настоящата част от настоящото споразумение, когато е необходимо, и прави оценка на постигнатите при неговото прилагане резултати;
- г) търси подходящи начини за предотвратяване и решаване на проблеми, които иначе биха могли да възникнат в областите, попадащи в обхвата на настоящата част от споразумението;
- д) упражнява надзор върху работата на всички подкомитети, създадени съгласно член 8.8, и подкомитетите, създадени съгласно член 40.3, параграф 3, изпълняващи задачи, специфични за част III от настоящото споразумение; и
- е) разглежда евентуалното въздействие на настоящата част от споразумението върху присъединяването на нова държава членка към Европейския съюз.

2. Съвместният комитет, действащ в състав „Търговия“, може:

- а) да създава допълнителни подкомитети и други органи, които да отговарят за въпросите, попадащи в обхвата на настоящата част от споразумението, в съответствие с член 40.3, параграф 3;

- б) да приема решения за изменение на настоящата част от споразумението в съответствие с член 8.5, параграф 1, буква а) и за формулиране на тълкуванията, посочени в член 8.5, параграф 1, буква б), между заседанията на Съвместния съвет, когато Съвместният съвет не може да заседава или е предвидено друго в настоящото споразумение; и
- в) да приеме процедурния правилник на подкомитетите и другите органи, създадени съгласно член 8.8 и буква а) от настоящия параграф, ако счете това за целесъобразно.
3. Дневният ред на заседанията на Съвместния комитет, действащ в състав „Търговия“, се определя от координаторите за настоящата част от споразумението в съответствие с член 8.7, параграф 2.

ЧЛЕН 8.7

Координатори за настоящата част от споразумението

1. Всяка страна определя координатор за настоящата част от споразумението в срок от 60 дни от датата на влизане в сила на настоящото споразумение и уведомява другата страна за координатите за връзка с този координатор.
2. Координаторите съвместно изготвят дневния ред и провеждат цялата необходима подготовка за заседанията на Съвместния съвет, Съвместния комитет и подкомитетите и другите органи, създадени съгласно член 8.8, или подкомитетите и органите, създадени съгласно член 40.3, параграф 3, изпълняващи задачи, специфични за част III от настоящото споразумение. Координаторите предприемат последващи действия във връзка с решенията на Съвместния съвет и Съвместния комитет, действащи в състав „Търговия“, и решенията на подкомитетите в случаите, предвидени в членове 17.39 и 25.20, според случая.

ЧЛЕН 8.8

Подкомитети и други органи по настоящата част от споразумението

1. Страните създават следните подкомитети:
 - а) Подкомитет за борба с корупцията в областта на търговията и инвестициите
 - б) Подкомитет по митниците, улесняването на търговията и правилата за произход
 - в) Подкомитет по финансовите услуги
 - г) Подкомитет по интелектуалната собственост
 - д) Подкомитет по обществените поръчки
 - е) Подкомитет по санитарните и фитосанитарните мерки
 - ж) Подкомитет по услугите и инвестициите
 - з) Подкомитет по устойчиви продоволствени системи
 - и) Подкомитет по техническите пречки пред търговията

й) Подкомитет по търговията със стоки и

к) Подкомитет по търговията и устойчивото развитие.

2. Дневният ред на заседанията на подкомитетите и другите органи, които отговарят за въпросите в обхвата на настоящата част от споразумението, се определя от координаторите за настоящата част от споразумението в съответствие с член 8.7, параграф 2.

ГЛАВА 9

ТЪРГОВИЯ СЪС СТОКИ

ЧЛЕН 9.1

Цел

Страните либерализират постепенно и реципрочно търговията със стоки в съответствие с настоящата част от настоящото споразумение.

ЧЛЕН 9.2

Приложно поле

Освен ако в настоящата част от настоящото споразумение не е предвидено друго, настоящата глава се прилага по отношение на търговията със стоки на една от страните.

ЧЛЕН 9.3

Определения

За целите на настоящата глава и на приложение 9:

- а) „Споразумение за процедурите по лицензиране на вноса“ означава Споразумението за процедурите по лицензиране на вноса в приложение 1А към Споразумението за СТО;
- б) „консулски операции“ означава процедурата за получаване от консул на страната вносител на територията на страната износител или на територията на трета страна на консулска фактура или консулска виза за търговска фактура, сертификат за произход, манифест, декларация за износ от изпращача или всякакви други митнически документи във връзка с вноса на дадена стока;
- в) „Споразумение за митническо остойностяване“ означава Споразумението за прилагане на член VII от ГАТТ от 1994 г. в приложение 1А към Споразумението за СТО;

- г) „процедура по лицензиране на износа“ означава административна процедура, за която се изисква подаването на заявление или на други документи, различни от тези, които се изискват обичайно за целите на митническото оформяне, до съответния административен орган или административни органи като предварително условие за износ от територията на страната износител;
- д) „процедура по лицензиране на вноса“ означава административна процедура, за която се изисква подаването на заявление или на други документи, различни от тези, които се изискват обичайно за целите на митническото оформяне, до съответния административен орган или административни органи като предварително условие за внос на територията на страната вносител;
- е) „стока, преминала заводска преработка“ означава стока, класирана в глави 84—90 от ХС или в позиция 94.02, с изключение на стока, класирана в позиции от ХС 84.18, 85.09, 85.10, 85.16 и 87.03 или в подпозиции 8414.51, 8450.11, 8450.12, 8508.1 и 8517.11, която:
- i) е изцяло или частично съставена от части, получени от стоки, които са били използвани преди това;
 - ii) има сходни характеристики и условия на функциониране в сравнение с еквивалентна стока в ново състояние; и
 - iii) е получила същата гаранция като еквивалентна стока в ново състояние;

- ж) „ремонт“ означава всяка операция по обработка, предприета върху дадена стока, с цел отстраняване на експлоатационни дефекти или материални щети, която води до възстановяване на първоначалната функция на стоката, или за осигуряване на съответствие с техническите изисквания за нейното използване, без която операция стоката повече не би могла да се използва по обичайния начин за целите, за които е била предназначена. Действията по ремонт на стоки включват възстановяване и поддръжка, но не включват операция или процес, които:
- i) водят до унищожаване на съществените характеристики на дадена стока или до създаване на нова или различна от търговска гледна точка стока;
 - ii) водят до превръщане на незавършена стока в завършена стока; или
 - iii) се използват за подобряване или осъвременяване на техническите характеристики на стока;
- з) „поетапна категория“ означава времевата рамка за премахване на митата, варираща от нула до седем години, след която дадена стока е освободена от мито, освен ако в графици в приложение 9 не е посочено друго.

ЧЛЕН 9.4

Национално третиране по отношение на вътрешното данъчно облагане и нормативната уредба

Всяка от страните предоставя национално третиране по отношение на стоките на другата страна в съответствие с член III от ГАТТ от 1994 г., включително забележките и допълнителните разпоредби към него. За тази цел член III от ГАТТ от 1994 г. и забележките и допълнителните разпоредби към него се включват в настоящото споразумение и стават част от него *mutatis mutandis*.

ЧЛЕН 9.5

Намаляване или премахване на митата

1. Освен ако в настоящото споразумение е предвидено друго, всяка от страните намалява или премахва прилаганите мита върху стоките с произход от другата страна в съответствие с графика в приложение 9.
2. За целите на параграф 1 базовата митническа ставка е базовата ставка, определена за всяка стока в графици в приложение 9.

3. Ако някоя от страните намали прилаганата от нея митническа ставка за най-облагодетелствана нация („ставка за най-облагодетелствана нация“), към намалените ставки се прилага графикът в приложение 9 на тази страна. Ако някоя от страните намали прилаганата от нея ставка за най-облагодетелствана нация до равнище, по-ниско от базовата ставка по отношение на конкретна тарифна линия, тази страна изчислява приложимата преференциална ставка, която води до намаляване на митото, върху намалената прилагана ставка за най-облагодетелствана нация, като запазва относителния преференциален марж за тази конкретна тарифна линия, докато прилаганата ставка за най-облагодетелствана нация е по-ниска от базовата ставка. Относителният преференциален марж за дадена тарифна линия през всеки поетапен период съответства на разликата между базовата ставка, посочена в графика в приложение 9 на тази страна, и прилаганата митническа ставка за тази тарифна линия в съответствие с посочения график, разделена на тази базова ставка и изразена в проценти.

4. По искане на някоя от страните, страните се консултират помежду си, за да обмислят ускоряване на намаляването или премахването на митата, посочени в графика в приложение 9. Като взема предвид тези консултации, Съвместният съвет може да приеме решение за изменение на приложение 9, за да се ускори намаляването или премахването на митата.

ЧЛЕН 9.6

Запазване на съществуващото положение

1. Освен ако не е предвидено друго в настоящата част от настоящото споразумение, никоя от страните не увеличава никакви мита, определени като базова ставка в приложение 9, нито приема нови мита за стока с произход от другата страна.

2. От съображения за правна сигурност някоя от страните може да увеличи митото до равнището, посочено в приложение 9, за съответния поетапен период след едностранно намаление.

ЧЛЕН 9.7

Износни мита, данъци или други налози

1. Някоя от страните не въвежда или запазва в сила каквото и да е мито, данък или друг налог от каквото и да било естество, налагани върху или във връзка с износа на стока за другата страна; нито какъвто и да е вътрешен данък или друг налог върху стока, изнасяна за другата страна, които надвишават данъка или налога, с който биха били обложени подобни стоки, когато са предназначени за местно потребление.
2. Някоя от разпоредбите на настоящия член не възпрепятства някоя от страните да налага върху износа на стока такса или налог, разрешени съгласно член 9.8.

ЧЛЕН 9.8

Такси и формалности

1. Таксите и другите налози, налагани от някоя от страните върху или във връзка с вноса или износа на стока на другата страна, са ограничени до размера на приблизителната стойност на предоставените услуги и не представляват косвен начин за закрила на местните стоки, нито облагане на вноса или износа за данъчни цели.

2. Някоя от страните не събира такси или други налози върху или във връзка с внос или износ на адвалорна основа.

3. Всяка от страните може да определя налози или да си възстановява направените разходи единствено когато се предоставят специфични услуги, включително:

- а) присъствие, при поискване, на митнически служители извън официалното работно време или на място извън митническите учреждения;
- б) анализи или експертни доклади относно стоки и пощенски такси за връщането на стоки на заявителя, по-специално във връзка с решения, отнасящи се до обвързваща информация, или предоставянето на информация относно прилагането на митническото законодателство;
- в) проверка на стоки или вземане на проби от тях с цел потвърждаване на данните или унищожаване на стоки, когато са направени разходи, различни от тези за ангажиране на митнически служители; или
- г) когато поради характера на стоките или потенциалния риск се налагат извънредни мерки за контрол.

4. Всяка от страните публикува незабавно всички такси и налози, които налага във връзка с вноса или износа, по такъв начин, че да се даде възможност на правителствата, търговците и другите заинтересовани страни да се запознаят с тях.

5. Някоя от страните не изисква извършването на консулски операции, нито свързани с тях такси и налози, във връзка с вноса на каквато и да било стока от другата страна.

ЧЛЕН 9.9

Ремонтирани стоки

1. Някоя от страните не прилага мито за стока, независимо от нейния произход, която се въвежда повторно на нейната митническа територия, след като е била временно изнесена от митническата ѝ територия към митническата територия на другата страна за ремонт.
2. Параграф 1 не се прилага за стока, която се внася под гаранция в зони за свободна търговия, или се внася с подобен статут, и след това се изнася за ремонт и не се внася повторно под гаранция в зони за свободна търговия или с подобен статут.
3. Някоя от страните не прилага мито за стока, независимо от нейния произход, която е внесена временно от митническата територия на другата страна с цел ремонт¹.

¹ В Европейския съюз за целите на настоящия параграф се използва режим активно усъвършенстване, предвиден в Регламент (ЕС) № 952/2013.

ЧЛЕН 9.10

Стоки, преминали заводска преработка

1. Освен ако в настоящата част от настоящото споразумение не е предвидено друго, никоя от страните не предоставя на стоки, преминали заводска преработка, на другата страна третиране, което е по-неблагоприятно от третирането, което предоставя на подобни стоки в ново състояние.
2. От съображения за правна сигурност се уточнява, че член 9.11 се прилага по отношение на забраните или ограниченията за внос и износ на стоки, преминали заводска преработка. Ако някоя от страните приеме или запази в сила забрана или ограничения върху вноса и износа на употребявани стоки, тези мерки не се прилагат за стоките, преминали заводска преработка.
3. Всяка страна може да изисква стоките, преминали заводска преработка, да бъдат идентифицирани като такива за целите на разпространението или продажбата на нейна територия и да отговарят на всички приложими технически изисквания, които се прилагат към подобни стоки в ново състояние.

ЧЛЕН 9.11

Ограничения върху вноса и износа

Член XI от ГАТТ от 1994 г. и забележките и допълнителните разпоредби към него се включват в настоящата част от настоящото споразумение и стават част от него *mutatis mutandis*. Съответно никоя от страните не приема или запазва в сила каквито и да било забрани или ограничения върху вноса на каквато и да било стока на другата страна или върху износа или продажбата за износ на каквато и да било стока, предназначена за територията на другата страна, освен когато това става в съответствие с член XI от ГАТТ от 1994 г., включително забележките и допълнителните разпоредби към него.

ЧЛЕН 9.12

Маркиране на произхода

Ако Чили прилага задължителни изисквания за маркировка за страната на произход по отношение на стоки от ЕС като страна, Съвместният комитет може да реши, че стоките, маркирани с надпис „Произведено в ЕС“ или с подобна маркировка на местния език, отговарят на тези изисквания при внос в Чили. Настоящият член не засяга правото на никоя от страните да определя вида на продуктите, за които изискванията за маркировка за страната на произход са задължителни. Глава 10 не се прилага по отношение на настоящия член.

ЧЛЕН 9.13

Процедури по лицензиране на вноса

1. Всяка страна гарантира, че всички процедури по лицензиране на вноса, приложими към търговията със стоки между страните, се прилагат неутрално и се администрират по коректен, справедлив, недискриминационен и прозрачен начин.
2. Някоя от страните приема или запазва в сила процедури по лицензиране на вноса като условие за внос на нейна територия от територията на другата страна единствено ако не може разумно да се използват други подходящи процедури за постигане на дадена административна цел.
3. Някоя от страните не приема или запазва в сила процедура по неавтоматично лицензиране на вноса като условие за внос на нейна територия от територията на другата страна, освен ако това не е необходимо за прилагане на мярка, която е в съответствие с настоящата част от настоящото споразумение. Страната, която приема такава процедура по неавтоматично лицензиране на вноса, ясно посочва на другата страна мярката, която се прилага чрез тази процедура.
4. Всяка от страните приема и администрира всички процедури по лицензиране на вноса в съответствие с членове 1, 2 и 3 от Споразумението за процедурите по лицензиране на вноса. За тази цел членове 1, 2 и 3 от посоченото споразумение се включват в настоящото споразумение и стават неразделна част от него *mutatis mutandis*.

5. Страна, която приема нови процедури по лицензиране на вноса или изменения в действащите процедури по лицензиране на вноса, уведомява другата страна в срок от 60 дни от датата на публикуването на тези нови процедури по лицензиране на вноса или на всички изменения на съществуващите процедури по лицензиране на вноса. Уведомлението включва информацията, посочена в параграф 3 от настоящия член и в член 5, параграф 2 от Споразумението за процедурите по лицензиране на вноса. Счита се, че дадена страна спазва тази разпоредба, ако е уведомила Комитета по лицензиране на вноса, създаден съгласно член 4 от Споразумението за процедурите по лицензиране на вноса, за съответната нова процедура по лицензиране на вноса или за изменения на съществуващите процедури по лицензиране на вноса, включително информацията, посочена в член 5, параграф 2 от посоченото споразумение.

6. По искане на една от страните другата страна незабавно предоставя всяка имаща отношение информация, включително информацията, посочена в член 5, параграф 2 от Споразумението за процедурите по лицензиране на вноса, относно всяка процедура по лицензиране на вноса, която възнамерява да приеме, вече е приела или която запазва, както и всяко изменение на съществуващите процедури по лицензиране на вноса.

ЧЛЕН 9.14

Процедури по лицензиране на износа

1. Всяка страна публикува всяка нова процедура по лицензиране на износа или всяко изменение на съществуваща процедура по лицензиране на износа по такъв начин, че да даде възможност на правителствата, търговците и другите заинтересовани страни да се запознаят с тях. Това публикуване се извършва, ако е осъществимо, 30 дни преди процедурата или изменението да са влезли в сила и във всеки случай не по-късно от датата на влизане в сила на тази процедура или изменение.

2. Всяка страна гарантира, че публикацията относно процедурите по лицензиране на износа включва следната информация:
- а) текста на процедурите по лицензиране на износа на страната или текста на измененията, които тя внася в такива процедури;
 - б) стоките, за които се прилага всяка процедура по лицензиране на износа;
 - в) за всяка процедура по лицензиране на износа — описание на процеса за подаване на заявление за лиценз за износ и всички критерии, които заявителят трябва да изпълни, за да отговаря на условията за кандидатстване за лиценз за износ, като например притежаване на лиценз за дейност, установяване или поддържане на инвестиция или извършване на дейност чрез определена форма на установяване на територията на някоя от страните;
 - г) звено или звена за контакт, от които заинтересованите лица могат да получат допълнителна информация относно условията за получаване на лиценз за износ;
 - д) административния орган или органи, до които трябва да се подадат заявленията или другите относими документи;
 - е) описание на всяка мярка или мерки, които процедурата по лицензиране на износа има за цел да се приложат;
 - ж) периода, през който всяка процедура по лицензиране на износа ще се прилага, освен ако процедурата ще се прилага, докато бъде оттеглена или преразгледана в нова публикация;

- з) ако страната възнамерява да използва процедура по лицензиране на износа във връзка с администрирането на конкретна квота за износ — общото количество, а ако е приложимо — и стойността на квотата и датите на отваряне и затваряне на квотата; и
- и) освобождаванията или изключенията, които заменят изискването за получаване на лиценз за износ, информация как да бъдат поискани или използвани тези освобождавания или изключения, както и критериите за предоставянето им.

3. В срок от 30 дни след датата на влизане в сила на настоящото споразумение всяка от страните уведомява другата за своите съществуващи процедури по лицензиране на износа. Страна, която приема нови процедури по лицензиране на износа или изменения в съществуващите процедури по лицензиране на износа, уведомява другата страна в срок от 60 дни от датата на публикуването на тези нови процедури по лицензиране на износа или на всички изменения на съществуващите процедури по лицензиране на износа. Уведомлението включва препратка към източника или източниците, където е публикувана информацията по параграф 2, и включва, ако е целесъобразно, адреса на съответния правителствен уебсайт или уебсайтове.

4. От съображения за правна сигурност се уточнява, че нищо в настоящия член не изисква от някоя страна да издаде лиценз за износ, нито възпрепятства дадена страна да изпълнява своите задължения или ангажименти съгласно резолюциите на Съвета за сигурност на ООН или съгласно многостранни режими за неразпространение и договорености за контрол на износа.

ЧЛЕН 9.15

Определяне на митническата стойност

Всяка страна определя митническата стойност на стоките на другата страна, внесени на нейна територия, в съответствие с член VII от ГАТТ от 1994 г. и със Споразумението за митническо остойносттаване. За тази цел член VII от ГАТТ от 1994 г., включително забележките и допълнителните разпоредби към него, и членове 1—17 от Споразумението за митническо остойносттаване, включително тълкувателните бележки към него, се включват в настоящото споразумение и стават неразделна част от него *mutatis mutandis*.

ЧЛЕН 9.16

Използване на преференции

1. За целите на наблюдението на функционирането на настоящата част от настоящото споразумение и изчисляването на степента на използване на преференциите страните обменят ежегодно статистически данни за вноса за период, започващ една година след влизането в сила на настоящото споразумение и изтичащ 10 години след приключване на премахването на митата за всички стоки в съответствие с приложение 9. Освен ако Съвместният комитет не реши друго, този срок автоматично се удължава с пет години, а след това Съвместният комитет може да реши да го удължи допълнително.

2. Обменът на статистически данни за вноса, посочен в параграф 1, обхваща данните за последната налична година, включително стойността и, когато е приложимо, обема, на равнище тарифна линия относно вноса на стоки от другата страна, ползващи се от преференциално митническо третиране съгласно настоящата част от настоящото споразумение, и за вноса на тези стоки, които са получили непреференциално третиране.

ЧЛЕН 9.17

Специални мерки относно управлението на преференциалното третиране

1. Страните си сътрудничат за предотвратяване, разкриване и борба с нарушенията на митническото законодателство, свързани с преференциалното третиране, предоставено съгласно настоящата глава, в съответствие със задълженията им по глава 10 и Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси.
2. В съответствие с процедурата, установена в параграф 3, една от страните може временно да спре съответното преференциално третиране на засегнатите стоки, когато тази страна е установила, въз основа на обективна, убедителна и проверима информация, че другата страна е извършвала мащабни системни нарушения на митническото законодателство, за да получи преференциалното третиране, предоставено съгласно настоящата глава, и е направила констатация за:
 - а) системно бездействие или неадекватни действия на другата страна при проверката на статуса на стоки с произход и изпълнението на другите изисквания на Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси, когато се установява или предотвратява нарушение на правилата за произход;

- б) системен отказ на другата страна да извършва последваща проверка на доказателството за произход по искане на другата страна или да съобщава навреме резултатите от нея, или неоправдано забавяне на извършването на такава проверка или съобщаване; или
- в) системен отказ или неизпълнение на задълженията на другата страна да сътрудничи или да оказва съдействие в изпълнение на задълженията си по Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси във връзка с преференциалното третиране.

3. Страната, която е направила констатация по параграф 2, уведомява без неоправдано забавяне Съвместния комитет и започва консултации с другата страна в рамките на Съвместния комитет с цел постигане на приемливо за двете страни решение.

Ако страните не успеят да се споразумеят за взаимоприемливо решение в срок от три месеца след датата на уведомлението, страната, която е направила констатацията, може да реши да спре временно съответното преференциално третиране на засегнатите стоки. Съвместният комитет се уведомява без необосновано забавяне за всяко временно спиране.

Временното спиране се прилага само за периода, необходим за защита на финансовите интереси на засегнатата страна, и не се прилага повече от шест месеца. Когато условията, дали основание за първоначалното спиране, продължават да са налице и след изтичането на шестмесечния период, засегнатата страна може да реши да поднови спирането. За всяко временно спиране се провеждат периодични консултации в рамките на Съвместния комитет.

4. Всяка страна публикува в съответствие с вътрешните си процедури известия до вносителите във връзка с всяко уведомление и решение, отнасящо се до временното спиране по параграф 3.

ЧЛЕН 9.18

Подкомитет по търговията със стоки

Подкомитетът по търговията със стоки, създаден съгласно член 8.8, параграф 1:

- а) следи за прилагането и администрирането на настоящата глава и приложение 9;
- б) насърчава търговията със стоки между страните, включително чрез консултации относно подобряването на тарифното третиране на достъпа до пазара съгласно член 9.5, параграф 4 и по други въпроси по целесъобразност;
- в) предоставя форум за обсъждане и разрешаване на всички свързани с настоящата глава въпроси;
- г) разглежда незабавно пречките пред търговията със стоки между страните, по-специално пречките, свързани с прилагането на нетарифни мерки и, ако е целесъобразно, отнася тези въпроси до Съвместния комитет, за да бъдат разгледани от него;
- д) препоръчва на страните евентуални изменения или допълнения към настоящата глава;

- е) координира обмена на данни за използването на преференции или всяка друга информация относно търговията със стоки между страните, за която може да реши;
- ж) прави преглед на всички бъдещи изменения на Хармонизираната система, за да гарантира, че задълженията на всяка страна по настоящата част от настоящото споразумение не се променят, и провежда консултации за разрешаване на всеки свързан с това конфликт;
- з) изпълнява функциите, посочени в член 15.17.

ГЛАВА 10

ПРАВИЛА ЗА ПРОИЗХОД И ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ПРОИЗХОДА

РАЗДЕЛ А

ПРАВИЛА ЗА ПРОИЗХОД

ЧЛЕН 10.1

Определения

За целите на настоящата глава и на приложения 10-А—10-3:

- а) „класиране“ означава класирането на продукт или материал в определена глава, позиция или подпозиция на Хармонизираната система;
- б) „пратка“ означава продукти, които са изпратени едновременно от един износител до един получател или са обхванати от само един транспортен документ, който обхваща техния превоз от износителя до получателя, или — при липса на такъв документ — от само една фактура;
- в) „митнически орган“ означава:
 - і) за Чили — Националната митническа служба; и

- ii) за ЕС като страна — службите на Европейската комисия, отговарящи за митническите въпроси, и митническите администрации и всички други органи, отговарящи в държавите — членки на Европейския съюз, за прилагането и изпълнението на митническото законодателство;
- г) „износител“ означава намиращо се в някоя от страните лице, което в съответствие с законовите и подзаконовите актове на тази страна изнася или произвежда продукта с произход и изготвя изявление за произход;
- д) „идентични продукти“ означава продукти, които във всяко отношение съответстват на описанията в описанието на продукта; описанието на продукта в търговския документ, използван за изготвяне на изявление за произход за повече на брой пратки, трябва да бъде достатъчно точно, за да идентифицира ясно този продукт, както и идентичните продукти, които ще бъдат внесени впоследствие въз основа на това изявление;
- е) „вносител“ означава лице, което внася продукта с произход и иска за него преференциално тарифно третиране;
- ж) „материал“ означава всяко вещество, използвано при производството на продукт, включително всякакви съставки, суровини, компоненти или части;
- з) „продукт“ означава резултатът от производството дори ако е предназначен за използване като материал на по-късен етап в производството на друг продукт; и
- и) „производство“ означава всякакъв вид обработка или преработка, включително сглобяване.

ЧЛЕН 10.2

Общи изисквания

1. За целите на прилагането на преференциалното тарифно третиране от някоя от страните по отношение на стока с произход от другата страна в съответствие с настоящата част от настоящото споразумение, при условие че продуктът отговаря на всички други приложими изисквания на настоящата глава, за продукти с произход от другата страна се смятат следните продукти:

- а) продукти, изцяло получени в тази страна, както е посочено в член 10.4;
- б) продукти, произведени изключително от материали с произход от тази страна; и
- в) продукти, произведени в посочената страна чрез използването на материали без произход, при условие че отговарят на изискванията, определени в приложение 10-Б.

2. Ако даден продукт е придобил статус на продукт с произход в съответствие с параграф 1, използваните в неговото производство материали без произход не се считат за материали без произход, когато този продукт е вложен като материал в друг продукт.

3. Придобиването на статус на продукт с произход се осъществява без прекъсване на територията на някоя от страните.

ЧЛЕН 10.3

Кумулация на произход

1. Продукт с произход от някоя от страните се счита за продукт с произход от другата страна, ако се използва като материал в производството на друг продукт в тази друга страна, при условие че извършената обработка и преработка надхвърля една или повече от операциите, посочени в член 10.6.
2. Материалите, класирани в глава 3 от Хармонизираната система, с произход от държавите, посочени в параграф 4, буква б), и използвани в производството на консервирани продукти от риба тон, класирани в подпозиция 1604.14 от Хармонизираната система, могат да се считат за материали с произход от една от страните, при условие че са изпълнени условията, посочени в параграф 3, букви а)—д), и че тази страна изпрати уведомление за разглеждане от подкомитета, посочен в член 10.31.
3. Съвместният комитет може да реши по препоръка на Подкомитета, че някои материали с произход от третите държави¹, посочени в параграф 4 от настоящия член, може да се считат за материали с произход от една от страните, ако са използвани в производството на продукт в тази страна, при условие че:
 - а) всяка от страните има действащо търговско споразумение, по силата на което е създадена зона за свободна търговия с тази трета държава по смисъла на член XXIV от ГАТТ от 1994 г.;

¹ За справка понятието „трета държава“ е определено в буква аа) на член 8.3.

- б) произходът на материалите, посочени в настоящия параграф, се определя в съответствие с правилата за произход, приложими съгласно:
- і) търговското споразумение на ЕС като страна за създаване на зона за свободна търговия с тази трета държава, ако съответният материал се използва за производството на продукт в Чили; и
 - іі) търговското споразумение на Чили за създаване на зона за свободна търговия с тази трета държава, ако съответният материал се използва за производството на продукт в ЕС като страна;
- в) между страната и тази трета държава е в сила договореност за адекватно административно сътрудничество, включително разпоредби относно използването на подходяща документация за произхода на материалите, и че тази страна уведомява другата страна за тази договореност;
- г) производството или преработката на материалите, предприети в тази страна, надхвърлят една или повече от операциите, посочени в член 10.6; и
- д) страните се споразумеят относно всички други приложими условия.

4. Третите държави, посочени в параграф 3, са:

- а) държавите от Централна Америка — Гватемала, Ел Салвадор, Коста Рика, Никарагуа, Панама и Хондурас; и
- б) държавите от Андите — Еквадор, Колумбия и Перу.

ЧЛЕН 10.4

Изцяло получени продукти

1. Следните продукти се считат за изцяло получени в една от страните:
 - а) растения и растителни продукти, отгледани или прибрани там;
 - б) живите животни, родени и отгледани там;
 - в) продукти, получени от живи животни, отгледани там;
 - г) продукти, получени чрез лов, улавяне с капани, риболов, събиране или улавяне там, но не отвъд външните граници на териториалното море на тази страна;
 - д) продукти, получени от заклани животни, родени и отгледани там;
 - е) продукти, получени от аквакултури там, ако водни организми, включително риби, мекотели, ракообразни, други водни безгръбначни и водни растения са родени или отгледани от запаси от яйца, хайвер от риби, новоизлюпени рибки, млади съомгови риби или ларви чрез намеса в процесите на отглеждане или растеж с цел подобряване на производството, като например редовно попълване на рибния запас, хранене или защита от хищници;

- ж) минерали или други вещества с естествен произход, невключени в букви а)–е), извлечени или добити там;
- з) продукти от морски риболов и други продукти, уловени от плавателен съд на тази страна в морето извън което и да било териториално море;
- и) продукти, произведени на борда на кораб фабрика на тази страна изключително от продуктите, посочени в буква з);
- й) продукти, извлечени от една от страните или от лице от една от страните от морското дъно или неговите недра, извън което и да било териториално море, при условие че има право да обработва морското дъно или недра;
- к) отпадъци или скрап, получени от производство в страната, или от използвани продукти, събрани в страната, при условие че тези продукти са годни само за възстановяване на суровини; и
- л) продукти, произведени в страната изключително от продуктите, посочени в букви а)–к).

2. Понятията „плавателен съд на една от страните“ и „кораб фабрика на една от страните“ в параграф 1, букви з) и и) означават съответно плавателен съд и кораб фабрика, който:

- а) е регистриран в държава членка или в Чили;
- б) плава под флага на държава членка или на Чили; и

в) отговаря на едно от посочените по-долу условия:

i) повече от 50 % от него са собственост на физически лица от държава членка или от Чили; или

ii) е собственост на юридическо лице, което:

А) има централно управление и основно място на стопанска дейност в държава членка или в Чили, и

Б) повече от 50 % от него са собственост на лица от една от страните.

ЧЛЕН 10.5

Допустими отклонения

1. Ако използван в производството на даден продукт материал без произход не отговаря на изложените в приложение 10-Б изисквания, този продукт се счита за продукт с произход от една от страните при следните условия:

а) за всички продукти¹, с изключение на класираните в глави 50—63 от Хармонизираната система, общата стойност на материалите без произход не надвишава 10 % от цената на продукта франко завода;

¹ Глави 1—24 от Хармонизираната система в съответствие с бележка 9 от приложение 10-А.

б) за продукти, класирани в глави 50—63 от Хармонизираната система — прилагат се допустимите отклонения, както е предвидено в бележки 6—8 към приложение 10-А.

2. Параграф 1 не се прилага, ако стойността или теглото на материалите без произход, използвани в производството на даден продукт, надвишава някой от процентите за максималната стойност или тегло на материалите без произход, посочени в изискванията, определени в приложение 10-Б.

3. Параграф 1 не се прилага за продукти, които са изцяло получени в една от страните по смисъла на член 10.4. Ако в приложение 10-Б се изисква използваните в производството на даден продукт материали да са изцяло получени, се прилагат параграфи 1 и 2.

ЧЛЕН 10.6

Недостатъчна обработка или преработка

1. Независимо от член 10.2, параграф 1, буква в), даден продукт не се счита с произход от една от страните, ако само една или повече от следните операции са извършени върху материали без произход в тази страна:

а) операции по съхранение, като например сушене, замразяване, съхраняване в саламура или други подобни операции, ако единствената цел е да се гарантира запазването на продуктите в добро състояние по време на транспортиране и складиране;

- б) разделяне и събиране в пакети;
- в) измиване, почистване, отстраняване на прах, окисни, маслени, бояджийски или други покрития;
- г) гладене с ютия или гладачна преса на текстил и текстилни изделия;
- д) прости операции по боядисване и полиране;
- е) лющене и частично или цялостно бланширане на ориз, полиране и гланциране на житни растения и ориз;
- ж) операции по оцветяване или ароматизиране на захар или оформянето ѝ на бучки, частично или цялостно смилане на кристална захар в твърда форма;
- з) белене, премахване на костилките и черупките на плодове, ядки и зеленчуци;
- и) подостряне, просто смилане или просто нарязване;
- й) пресяване, отделяне, сортиране, класиране, категоризиране или съчетаване;
- к) просто поставяне в бутилки, метални кутии, флакони, торби, каси, кутии, закрепване върху подложки или плочи и всички други прости операции по опаковане;
- л) поставяне или отпечатване на маркировки, етикети, емблеми и други подобни отличителни знаци върху продукти или техните опаковки;

- м) просто смесване на продукти, дори и от различни видове, включително смесване на захар с какъвто и да било материал;
- н) просто сглобяване на частите на изделия, така че да се получи завършено изделие, или разглобяване на продукти на частите им;
- о) просто добавяне на вода или разреждане, дехидратиране или денатуриране на продукти; или
- п) клане на животни.

2. За целите на параграф 1 една операция се счита за проста, ако за нейното извършване не са необходими нито специални умения, нито специално произведени или монтирани машини, апаратура или оборудване.

ЧЛЕН 10.7

Единица за оценка

1. За целите на настоящата глава единицата за оценка е продуктът, който се счита за основна единица при класирането на продукта по Хармонизираната система.

2. Ако дадена пратка се състои от определен брой идентични продукти, класирани в една и съща позиция по Хармонизираната система, при прилагането на настоящата глава се взема предвид всеки отделен продукт.

ЧЛЕН 10.8

Принадлежности, резервни части и инструменти

1. Принадлежностите, резервните части и инструментите, които се доставят заедно с оборудване, машина, апарат или превозно средство и представляват част от нормалната му окомплектовка, и които са включени в неговата цена или не се фактурират отделно, се считат за едно цяло с въпросното оборудване, машина, апарат или превозно средство.
2. Принадлежностите, резервните части и инструментите, посочени в параграф 1, не се вземат предвид при определянето на произхода на продукта, освен за целите на изчисляването на максималната стойност на материалите без произход, ако за продукта се изисква изчисляване на максималната стойност на материалите без произход, както е определено в приложение 10-Б.

ЧЛЕН 10.9

Комплекти

Комплектите съгласно определението в общо правило 3 за тълкуване на Хармонизираната система се считат, че са с произход в една от страните, ако всички съставлящи ги компоненти са продукти с произход. Когато един комплект е съставен от продукти с произход и от такива без произход, като цяло се счита, че комплектът е с произход от една от страните, при условие че стойността на продуктите без произход не надхвърля 15 % от цената на комплекта франко завода.

ЧЛЕН 10.10

Неутрални елементи

За да се установи дали един продукт се определя като с произход в една от страните, не е необходимо да се определя произходът на следните елементи, които могат да се използват за производството на продукта:

- а) гориво, енергия, катализатори и разтворители;
- б) оборудване, устройства и материали, използвани за изпитване или проверка на продукта;

- в) машини, инструменти, пресформи и леярски форми;
- г) резервни части и материали, използвани при поддръжката на оборудване и сгради;
- д) смазочни материали, мазнини, материали за смесване и други материали, използвани в производството или за експлоатация на оборудване и сгради;
- е) ръкавици, очила, обувки, дрехи, оборудване и материали за безопасност;
- ж) всеки друг материал, който не е вложен в продукта, но чиято употреба може да се докаже, че е част от производството на продукта.

ЧЛЕН 10.11

Опаковки, опаковъчни материали и опаковъчни съдове

1. Ако съгласно общо правило 5 за тълкуване на Хармонизираната система опаковъчните материали и опаковъчните съдове, в които е опакован продукт за продажба на дребно, са класирани заедно с продукта, тези опаковъчни материали и опаковъчни съдове не се вземат под внимание при произхода на продукта, освен за целите на изчисляването на максималната стойност на материалите без произход, ако за продукта се изисква изчисляване на максималната стойност на материалите без произход, в съответствие с приложение 10-Б.

2. Опаковъчните материали и опаковъчните съдове, които се използват за предпазване на продукта по време на транспорт, не се вземат под внимание при определянето дали даден продукт е с произход на една от страните.

ЧЛЕН 10.12

Счетоводно разделяне за взаимозаменяеми материали

1. Взаимозаменяемите материали с произход и тези без произход са физически разделени по време на складиране, за да се запази техният статус на материали с произход или без произход, в зависимост от случая. Тези материали могат да бъдат използвани в производството на даден продукт, без да бъдат физически разделени по време на складиране, при условие че се използва метод на счетоводно разделяне.

2. Посоченият в параграф 1 метод на счетоводно разделяне се прилага в съответствие с метод за управление на стоково-материалните запаси съгласно общоприети в страната счетоводни принципи. Методът на счетоводно разделяне гарантира, че по всяко време броят на продуктите, които биха могли да се считат за продукти с произход в една от страните, не надвишава броя, който би бил получен чрез физическо разделяне на запасите по време на складиране.

3. За целите на параграф 1 „взаимозаменяеми материали“ означава материали, които са от един и същи вид и с едно и също търговско качество, с еднакви технически и физически характеристики и които не могат да бъдат разграничени един от друг след влагането им в крайния продукт.

ЧЛЕН 10.13

Върнати продукти

Ако продукт с произход от една от страните е бил изнесен от тази страна за трета държава и е върнат в тази страна, той се разглежда като продукт без произход, освен ако може да бъде доказано по удовлетворителен за митническия орган на тази страна начин, че върнатият продукт:

- а) е същият като изнесенения продукт; и
- б) не е претърпял каквито и да било операции, освен необходимите за запазването му в добро състояние, докато е бил в тази трета държава или докато е бил изнесен.

ЧЛЕН 10.14

Забрана за промяна

1. Продукт с произход, деклариран за вътрешно потребление в страната вносител, не може след износа му и преди декларирането му за вътрешно потребление да бъде преправян или трансформиран по какъвто и да било начин, нито подлаган на операции, различни от операциите, предназначени да го съхранят в добро състояние, или различни от добавяне или поставяне на маркировки, етикети, пломби или всякакви други документи, с цел да се осигури съответствие със специфичните национални изисквания на страната вносител.

2. Допуска се складиране или излагане на продукт в трета държава, при условие че той остане под митнически надзор в тази трета държава.
3. Без да се засяга раздел Б, разделянето на пратки на територията на трета държава се допуска, ако се извършва от износителя или на негова отговорност и при условие че тези пратки останат под митнически надзор в третата държава.
4. В случай на съмнение дали условията по параграфи 1—3 са спазени, митническите органи на страната вносител могат да поискат от вносителя да представи доказателства за това. Такива доказателства могат да бъдат предоставени чрез всякакви средства, включително транспортни документи, издадени въз основа на сключен договор, като например товарителници, фактическо или конкретно доказателство, основаващо се на маркировката или номерирането на пакетите, или всяко доказателство, свързано със самия продукт.

ЧЛЕН 10.15

Изложения

1. Продуктите с произход, изпратени за участие в изложение в трета държава, и продадени след изложението с цел внос в една от страните, се ползват при внос от разпоредбите на настоящата част от настоящото споразумение, при условие че бъде доказано по удовлетворителен за митническите органи начин, че:
 - а) износителят е изпратил тези продукти от една от страните за третата държава, в която е проведено изложението, и ги е изложил там;

- б) продуктите са били продадени или прехвърлени по друг начин от този износител на лице в една от страните;
- в) продуктите са били изпратени по време на изложението или непосредствено след него в състоянието, в което са били изпратени за участие в изложението; и
- г) след изпращането им за участие в изложението продуктите не са били използвани за друга цел, освен за представяне на изложението.

2. Изготвя се изявление за произход в съответствие с раздел Б и се представя на митническите органи съгласно митническите процедури на страната вносител. В него се посочват наименованието и адресът на изложението.

3. Параграф 1 се прилага по отношение на всяко търговско, промишлено, селскостопанско или занаятчийско изложение, панаир или подобно обществено изложение, което не е организирано за частни цели в магазини или търговски помещения с оглед на продажбата на чуждестранни продукти и по време на което продуктите остават под митнически контрол.

4. Митническите органи на страната вносител могат да изискват доказателства, че продуктите са останали под митнически контрол в държавата на изложението, както и допълнителни писмени доказателства за условията, при които са били изложени.

РАЗДЕЛ Б

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ПРОИЗХОДА

ЧЛЕН 10.16

Искане за преференциално тарифно третиране

1. Страната вносител предоставя преференциално тарифно третиране за продукт с произход от другата страна по смисъла на настоящата глава въз основа на искане от вносителя за преференциално тарифно третиране. Вносителят отговаря за верността на искането за преференциално тарифно третиране и за спазването на изискванията, определени в настоящата глава.
2. Искането за преференциално тарифно третиране се основава на едно от следните:
 - а) изявление за произход, изготвено от износителя в съответствие с член 10.17;
 - б) информираността на вносителя при условията, определени в член 10.19.
3. Искането за преференциално тарифно третиране и неговото основание, както е посочено в параграф 2, се посочват в митническата декларация в съответствие със законовите и подзаконовите актове на страната вносител.

4. Вносител, който представя искане за преференциално третиране въз основа на изявление за произход в съответствие с параграф 2, буква а), съхранява изявлението и при поискване го представя на митническия орган на страната вносител.

ЧЛЕН 10.17

Изявление за произход

1. Износителят на даден продукт изготвя изявление за произход въз основа на информация, доказваща, че продуктът е с произход, включително, ако е приложимо, информация за статуса на материали с произход на използваните в производството на продукта материали.

2. Износителят отговаря за верността на изготвеното изявление за произход и предоставената информация съгласно параграф 1. Ако износителят има основание да смята, че изявлението за произход съдържа или се основава на невярна информация, той незабавно уведомява вносителя за всяка промяна, засягаща статуса на продукт с произход. В този случай вносителят коригира декларацията за внос и заплаща дължимото приложимо мито.

3. Износителят изготвя изявление за произход на една от езиковите версии, включени в приложение 3-В, във фактура или във всеки друг търговски документ, съдържащ достатъчно подробно описание на продукта с произход, за да може той да бъде идентифициран в номенклатурата на Хармонизираната система. Страната вносител не изиска от вносителя да представи превод на изявлението за произход.

4. Изявлението за произход е валидно една година от датата на изготвянето му.
5. Изявлението за произход може да се изготви за:
- а) една пратка на един или няколко продукта в една от страните; или
 - б) повече на брой пратки с идентични продукти в една от страните в рамките на посочения в изявлението за произход период, не по-дълъг от 12 месеца.
6. Страната вносител, по искане на вносителя и при спазване на всички изисквания, наложени от страната вносител, разрешава използването на единно изявление за произход за неоглобени или разглобени продукти по смисъла на общо правило 2, буква а) от Хармонизираната система, класирани в раздели XV—XXI от Хармонизираната система, ако се внасят чрез поредица от доставки.

ЧЛЕН 10.18

Незначителни несъответствия и незначителни грешки

Митническият орган на страната вносител не отхвърля искане за преференциално тарифно третиране поради незначителни несъответствия между изявлението за произход и документите, представени в митническото учреждение, или незначителни грешки в изявлението за произход.

ЧЛЕН 10.19

Информираност на вносителя

1. Страната вносител може да установи в своите законови и подзаконови актове условия, за да определи кои вносители могат да основават искането си за преференциално тарифно третиране на информираността на вносителя.
2. Независимо от параграф 1, информираността на вносителя, че даден продукт е с произход, трябва да се основава на информация, която доказва, че продуктът действително се квалифицира като продукт с произход и отговаря на изискванията, посочени в настоящата глава, за да получи статус на продукт с произход.

ЧЛЕН 10.20

Изисквания за съхранение на документация

1. Вносител, който представя искане за преференциално тарифно третиране за продукт, внесен в една от страните:
 - а) ако искането за преференциално третиране се основава на изявление за произход — съхранява изявлението за произход, изготвено от износителя, за срок от най-малко три години от датата на искането за преференциално третиране на продукта; и

б) ако искането за преференциално третиране се основава на информираността на вносителя — съхранява информацията, която доказва, че продуктът отговаря на изискванията, посочени в настоящата глава, за да получи статус на продукт с произход, за срок от най-малко три години от датата на искането за преференциално третиране.

2. Износител, изготвил изявление за произход, съхранява за период от най-малко четири години след изготвянето на това изявление за произход копия и всички други документи, които доказват, че продуктът отговаря на изискванията за получаване на статус на продукт с произход.

3. Документите, които подлежат на съхранение в съответствие с настоящия член, могат да бъдат в електронен формат в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби на страната вносител или страната износител, според случая.

ЧЛЕН 10.21

Освобождаване от изискванията за представяне на изявление за произход

1. Продукти, изпращани като пакети от частни лица за частни лица или представляващи част от личния багаж на пътници, се приемат като продукти с произход, без да се изисква изявление за произход, при условие че тези продукти не са внесени с търговска цел и са декларирани като отговарящи на изискванията на настоящата глава и че няма съмнение относно истинността на това изявление.

2. Вносът, който е случаен и се състои единствено от продукти за лична употреба на получателите или пътниците или техните семейства, не се счита за внос с търговска цел, ако естеството и количеството на стоките ясно показва, че те не са предназначени за търговска цел и при условие че вносът не представлява поредица от внесени стоки, която разумно може да бъде сметена за извършена отделно с цел избягване на изискването за представяне на изявление за произход.

3. Общата стойност на продуктите, посочени в параграф 1, не може да надвишава 500 евро или еквивалентна сума на тази стойност във валутата на страната, в случай на пакети, или 1 200 евро или еквивалентната сума на тази стойност във валутата на страната, в случай на продукти, които са част от личния багаж на пътниците.

ЧЛЕН 10.22

Проверка

1. Митническият орган на страната вносител може да провери дали даден продукт е с произход или дали са изпълнени другите изисквания, посочени в настоящата глава, въз основа на методи за оценка на риска, които може да включват случаен подбор. За целите на тази проверка митническият орган на страната вносител може да изпрати искане за информация до вносителя, който е подал искането за преференциално третиране съгласно член 10.16.

2. Митническият орган на страната вносител, който изпраща искане съгласно параграф 1, не изисква повече от следната информация във връзка с произхода на даден продукт:

- а) изявлението за произход, ако искането за преференциално третиране се основава на изявление за произход; и
- б) информация, отнасяща се до изпълнението на критериите за произход, която е:
 - i) ако критерият за определяне на произхода е „изцяло получен“ — приложимата категория (като например добив, минно дело, риболов и място на производство);
 - ii) ако критерият за определяне на произхода се основава на промяна на тарифното класиране — списък на всички материали без произход, включително тяхното тарифно класиране (във формат от две, четири или шест цифри в зависимост от критериите за определяне на произхода);
 - iii) ако критерият за определяне на произхода се основава на метод на стойността — стойността на крайния продукт, както и стойността на всички материали без произход, използвани в производството;
 - iv) ако критерият за определяне на произхода се основава на теглото — теглото на крайния продукт, както и теглото на съответните материали без произход, използвани в крайния продукт; и
 - v) ако критерият за определяне на произхода се основава на конкретен производствен процес — описание на този процес.

3. При предоставянето на исканата информация вносителят може да добави всяка друга информация, която сметне за значима за целите на проверката.
4. Ако искането за преференциално тарифно третиране се основава на изявление за произход в съответствие с член 10.16, параграф 2, буква а), издадено от износителя, вносителят предоставя това изявление за произход, но може да отговори на митническият орган на страната вносител, че информацията, посочена в параграф 2, буква б) от настоящия член, не може да бъде предоставена.
5. Когато искането за преференциално тарифно третиране е основано на информираността на вносителя, посочена в член 10.16, параграф 2, буква б), извършващият проверката митнически орган на страната вносител, след като е поискал информация съгласно параграф 1 от настоящия член, може да изпрати допълнително искане за информация до вносителя, ако този митнически орган смята, че такава информация е необходима, за да бъде проверен статусът на продукта с произход или дали са изпълнени другите изисквания по настоящата глава. Митническият орган на страната вносител може да поиска от вносителя конкретни документи и информация, ако счете това за уместно.
6. Ако митническият орган на страната вносител реши да спре предоставянето на преференциално тарифно третиране на съответните продукти, докато се чакат резултатите от проверката, той може да предложи на вносителя да освободи продуктите. Като условие за такова освобождаване страната вносител може да изиска обезпечение или друга подходяща предпазна мярка. Всяко спиране на преференциалното тарифно третиране се прекратява възможно най-бързо, след като митническият орган на страната вносител потвърди, че съответният продукт има статус на продукт с произход или че са изпълнени останалите изисквания, посочени в настоящата глава.

ЧЛЕН 10.23

Административно сътрудничество

1. С цел да се осигури правилното прилагане на настоящата глава страните си сътрудничат посредством съответните си митнически органи, за да проверят статуса на произход на даден продукт или дали са изпълнени другите изисквания, посочени в настоящата глава.
2. Ако искането за преференциално тарифно третиране е основано на изявление за произход в съответствие с член 10.16, параграф 2, буква а), извършващият проверката митнически орган на страната вносител, след като е поискал информация от вносителя съгласно член 10.22, параграф 1, може да изпрати искане за информация до митническия орган на страната износител в срок от две години след датата на искането за преференциално третиране, ако митническият орган на страната вносител смята, че такава информация е необходима, за да бъде проверен статусът на продукта с произход или дали са изпълнени другите изисквания по настоящата глава. Митническият орган на страната вносител може да поиска от митническия орган на страната износител конкретни документи и информация, ако счете това за уместно.
3. Митническият орган на страната вносител включва следната информация в искането, посочено в параграф 2:
 - а) изявлението за произход или копие от него;

- б) идентификационните данни на отправилния искането митнически орган;
- в) наименованието на износителя, който трябва да бъде проверен;
- г) предмета и обхвата на проверката; и
- д) ако е приложимо — всеки значим документ.

4. Митническият орган на страната износител може, в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби на тази страна, да извърши проверката си, като поиска документация от износителя или всякакви доказателства, или като посети помещенията на износителя, за да направи преглед на документацията и да наблюдава съоръженията, използвани при производството на продукта.

5. След искането, посочено в параграф 2, митническият орган на страната износител предоставя на митническият орган на страната вносител следната информация:

- а) поисканите документи, ако са налични;
- б) становище за статуса на продукт с произход;
- в) описанието на продукта, предмет на проверката, и тарифното класиране, свързано с прилагането на правилата за произход;

- г) описание и обяснение на производствения процес в подкрепа на статуса на продукт с произход;
- д) информация за начина, по който е извършена проверката на статуса на продукт с произход в съответствие с параграф 4; и
- е) доказателствени документи, ако е целесъобразно.

6. Митническият орган на страната износител не предоставя на митническият орган на страната вносител информацията, посочена в параграф 5, буква а) или е) без съгласието на износителя.

7. За предпочитане е цялата поискана информация, включително всички придружаващи документи и цялата друга информация, свързана с проверката, да се обменя между митническите органи на страните по електронен път.

8. Страните, чрез координаторите, определени в съответствие с настоящата част от настоящото споразумение, си предоставят взаимно данните за контакт на съответните си митнически органи и всяка промяна в тях в срок от 30 дни от тази промяна.

ЧЛЕН 10.24

Взаимопомощ в борбата с измамите

В случай на съмнение за нарушение на настоящата глава страните си оказват взаимопомощ в съответствие с Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси.

ЧЛЕН 10.25

Отказ на искания за предоставяне на преференциално тарифно третиране

1. При спазване на изискванията, посочени в параграфи 3—5, митническият орган на страната вносител може да откаже искане за преференциално тарифно третиране, ако:

- a) в срок от три месеца след искането за информация съгласно член 10.22, параграф 1:
 - i) вносителят не е предоставил отговор;
 - ii) в случаите, когато искането за преференциално тарифно третиране се основава на изявление за произход в съответствие с член 10.16, параграф 2, буква а) — не е предоставено изявлението за произход; или

- iii) в случаите, когато искането за преференциално тарифно третиране се основава на информираността на вносителя, както е посочено в член 10.16, параграф 2, буква б) — предоставената от вносителя информация не е достатъчна, за да се потвърди, че продуктът има статус на продукт с произход;
- б) в срок от три месеца след искането за допълнителна информация съгласно член 10.22, параграф 5:
 - i) вносителят не е предоставил отговор; или
 - ii) предоставената от вносителя информация е недостатъчна, за да потвърди, че продуктът има статус на продукт с произход;
- в) в срок от десет месеца след искането за информация съгласно член 10.23, параграф 2:
 - i) митническият орган на страната износител не е предоставил отговор; или
 - ii) информацията, предоставена от митническият орган на страната износител, не е достатъчна, за да се потвърди, че продуктът има статус на продукт с произход.

2. Митническият орган на страната вносител може да откаже искане за преференциално тарифно третиране, ако вносителят, изготвил искането, не изпълнява изисквания, посочени в настоящата глава, различни от свързаните със статуса на продуктите по отношение на произхода.

3. Ако митническият орган на страната вносител има достатъчно основание да откаже искане за преференциално тарифно третиране в съответствие с параграф 1 от настоящия член, и когато митническият орган на страната износител е представил становище по член 10.23, параграф 5, буква б), с което потвърждава, че продуктите имат статус на продукти с произход, в срок от два месеца след датата на получаване на това становище митническият орган на страната вносител уведомява митническия орган на страната износител за намерението си да откаже искането за преференциално тарифно третиране.

4. Ако уведомлението, посочено в параграф 3, е направено, се провеждат консултации по искане на една от страните в срок от три месеца след датата на това уведомление. Периодът за консултациите може да бъде удължаван по взаимно съгласие между митническите органи на страните в зависимост от конкретния случай. Консултацията може да се проведе в съответствие с процедурата, определена от Подкомитета.

5. След изтичането на срока за консултация митническият орган на страната вносител отказва искането за преференциално тарифно третиране само ако не е в състояние да потвърди статуса на продукт с произход и след като е предоставил на вносителя правото да бъде изслушан.

ЧЛЕН 10.26

Поверителност

1. Всяка страна запазва в съответствие със своите законови и подзаконови актове поверителността на всяка информация, предоставена ѝ от другата страна по силата на настоящата глава, и осигурява защита на тази информация от разгласяване.
2. Информацията, получена от органите на страната вносител, се използва само от тези органи за целите на настоящата глава.
3. Всяка страна гарантира, че поверителната информация, събрана в съответствие с настоящата глава, не се използва за цели, различни от администрирането и прилагането на решения и определения във връзка с произхода на продукти и митнически въпроси, освен с разрешение на лицето или страната, които са предоставили поверителната информация.
4. Независимо от параграф 3, всяка страна може да разреши информацията, събрана в съответствие с настоящата глава, да се използва при всякакви административни, съдебни или квазисъдебни производства, образувани поради неспазване на свързаните с митническата област законови и подзаконови актове за прилагане на настоящата глава. Една от страните уведомява предварително лицето или страната, които са предоставили информацията, за всяко такова използване.

ЧЛЕН 10.27

Възстановявания и искания за преференциално тарифно третиране след внос

1. Всяка страна предвижда, че след вноса вносителят може да подаде искане за преференциално тарифно третиране и за възстановяване на надвзетите мита, платени за даден продукт, ако:

- а) вносителят не е направил искане за преференциално тарифно третиране по време на вноса;
- б) искането е направено не по-късно от две години след датата на вноса; и
- в) разглежданият продукт е отговарял на условията за преференциално тарифно третиране, когато е бил внесен на територията на страната.

2. Като условие за преференциално тарифно третиране въз основа на искане, направено съгласно параграф 1, всяка от страните може да изиска от вносителя:

- а) да отправи искане за преференциално тарифно третиране в съответствие със законовите и подзаконовите актове на страната вносител;
- б) да предостави изявлението за произход, ако е необходимо; и
- в) да изпълни всички други приложими изисквания, посочени в настоящата глава, все едно че е било поискано преференциално тарифно третиране в момента на вноса.

ЧЛЕН 10.28

Административни мерки и санкции

1. Всяка от страните налага административни мерки и санкции, когато е целесъобразно, в съответствие със съответните си закони и подзаконови разпоредби, на всяко лице, което изготвя документ или е причина за изготвяне на документ, който съдържа невярна информация за целите на получаване на преференциално тарифно третиране за даден продукт, или който не отговаря на изискванията, посочени в:

- а) член 10.20;
- б) член 10.23, параграф 4, като не е предоставил доказателства или е отказал посещение; или
- в) член 10.17, параграф 2, като не коригира искането за преференциално тарифно третиране, направено в митническата декларация, и не заплаща съответното мито, ако първоначалното искане за преференция се основава на невярна информация.

2. Страната взема предвид член 6, параграф 3.6 от Споразумението на СТО за улесняване на търговията в случаите, когато вносителят доброволно разкрие корекция на искане за преференциално третиране, преди да получи искане за проверка, в съответствие със законите и подзаконовите разпоредби на тази страна.

РАЗДЕЛ В

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 10.29

Сеута и Мелиля

1. За целите на настоящата глава, за ЕС като страна понятието „страна“ не обхваща Сеута и Мелиля.
2. При внасянето в Сеута и Мелиля на продукти с произход от Чили за тях се прилага във всяко едно отношение същото митническо третиране по настоящата част от настоящото споразумение като прилаганото за продукти с произход от митническата територия на Европейския съюз съгласно Протокол 2 от Акта за присъединяване на Кралство Испания и Португалската република към Европейския съюз. Чили прилага спрямо вноса на продукти, попадащи в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение и с произход от Сеута и Мелиля, същото митническо третиране като това, което прилага към продуктите, внесени от ЕС като страна и с произход от него.
3. Правилата за произход и процедурите, свързани с произхода, по настоящата глава се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на продуктите, изнасяни от Чили за Сеута и Мелиля, и на продуктите, изнасяни от Сеута и Мелиля за Чили.

4. Сеута и Мелиля се считат за една територия.
5. Член 10.3 се прилага по отношение на вноса и износа на продукти между ЕС като страна, Чили и Сеута и Мелиля.
6. Износителите вписват „Чили“ и „Сеута и Мелиля“ в поле 3 от текста на изявлението за произход в приложение 10-В в зависимост от произхода на продукта.
7. За прилагането на настоящия член в Сеута и Мелиля отговаря митническият орган на Кралство Испания.

ЧЛЕН 10.30

Изменения

Съвместният съвет може да приема решения за изменение на настоящата глава и на приложения 10-А—10-Д съгласно член 8.1, параграф 6, буква а).

ЧЛЕН 10.31

Подкомитет по митниците, улесняването на търговията и правилата за произход

1. Подкомитетът по митниците, улесняването на търговията и правилата за произход („Подкомитетът“), създаден съгласно член 8.8, параграф 1, се състои от представители на страните, които отговарят за митниците.
2. Подкомитетът отговаря за ефективното изпълнение и прилагане на настоящата глава.
3. За целите на настоящата глава Подкомитетът има следните функции:
 - а) прави преглед и при необходимост отправя подходящи препоръки към Съвместния комитет във връзка с:
 - i) прилагането и изпълнението на настоящата глава; и
 - ii) всички изменения на настоящата глава и на приложения 10-А—10-Д, предложени от една от страните;
 - б) отправя предложения до Съвместния комитет относно приемането на обяснителни бележки за улесняване на прилагането на настоящата глава; и
 - в) разглежда всеки друг въпрос, свързан с настоящата глава, по взаимно съгласие на страните.

ЧЛЕН 10.32

Продукти в транзит и продукти на склад

Страните могат да прилагат настоящата част от настоящото споразумение по отношение на продукти, които отговарят на изискванията на настоящата глава и които към датата на влизане в сила на настоящото споразумение са в транзит или са временно складирани в митнически склад или в свободни зони в ЕС като страна или в Чили, при условие че на митническите органи на страната вносител се представи изявление за произход.

ЧЛЕН 10.33

Обяснителни бележки

Обяснителните бележки относно тълкуването, прилагането и администрирането на настоящата глава са изложени в приложение 10-Д.

ГЛАВА 11

МИТНИЦИ И УЛЕСНЯВАНЕ НА ТЪРГОВИЯТА

ЧЛЕН 11.1

Цели

1. Страните отчитат значението на митниците и улесняването на търговията с оглед на динамичния контекст на световната търговия.
2. Страните признават, че международните търговски и митнически инструменти и стандарти са в основата на изискванията и процедурите за внос, износ и транзит.
3. Страните отчитат, че митническите закони и подзаконови нормативни актове са недискриминационни и че митническите процедури се основават на използването на съвременни методи и ефикасни проверки за борба с измамите, защита на здравето и безопасността на потребителите и насърчаване на законната търговия. Всяка страна следва периодично да преразглежда своите митнически закони и подзаконови актове и процедури. Страните също така отчитат, че техните митнически процедури не трябва да водят до по-голяма административна тежест или да ограничават в по-голяма степен търговията, отколкото е необходимо за постигането на легитимни цели, и че те трябва да се прилагат по начин, който е предвидим, последователен и прозрачен.

4. Страните се договарят да укрепват своето сътрудничество с цел да гарантират, че съответното им митническо законодателство и процедури, както и административният капацитет на техните съответни администрации, отговарят на целта за насърчаване на улесняването на търговията, като същевременно се осъществява ефективен контрол.

ЧЛЕН 11.2

Определения

За целите на настоящата глава „митнически орган“ означава:

- а) за Чили — *Servicio Nacional de Aduanas* (Национална митническа служба) или нейният приемник; и
- б) за ЕС като страна — службите на Европейската комисия, отговарящи за митническите въпроси, и митническите администрации и всички други органи, отговарящи в държавите — членки на Европейския съюз, за прилагането и изпълнението на митническите закони и подзаконови нормативни актове.

ЧЛЕН 11.3

Митническо сътрудничество

1. Страните си сътрудничат по митническите въпроси посредством съответните си митнически органи , за да се гарантира постигането на целите, посочени в член 11.1.
2. Страните развиват сътрудничество, включително чрез:
 - a) обмен на информация относно митническите закони и подзаконови актове и тяхното прилагане и митническите процедури, по-специално в следните области:
 - i) опростяване и осъвременяване на митническите процедури;
 - ii) прилагане на правата върху интелектуална собственост от митническите органи;
 - iii) улесняване на транзитното движение и трансбордирането;
 - iv) отношения с деловите среди; и
 - v) сигурност на веригата на доставки и управление на риска;

- б) съвместна работа по свързаните с митниците аспекти за осигуряване и улесняване на международната търговска верига за доставки в съответствие с приетата през юни 2005 г. Рамка от стандарти SAFE за сигурност и улесняване на световната търговия на Световната митническа организация („СМО“);
- в) обмисляне на възможностите за развиване на съвместни инициативи, свързани с внос, износ и други митнически процедури, включително обмен на най-добри практики и техническа помощ, и осигуряване на ефективно обслужване на деловите среди; това сътрудничество може да включва обмен на информация за митнически лаборатории, обучение на митнически служители и нови технологии за митнически контрол и процедури;
- г) задълбочаване на сътрудничеството помежду си по митнически въпроси в рамките на международни организации като СТО и СМО;
- д) установяване, ако е приложимо и целесъобразно, на взаимно признаване на програмите за одобрени икономически оператори, включително равностойни мерки за улесняване на търговията;
- е) провеждане на обмен на информация относно техниките за управление на риска, стандартите за риска и контрола на сигурността, за да се установят, доколкото е възможно, минимални стандарти за техниките за управление на риска и свързаните с тях изисквания и програми;

- ж) стремеж към хармонизиране на изискванията за данни при внос, износ и други митнически процедури чрез прилагане на общи стандарти и елементи от данни в съответствие с модела на данни на СМО;
- з) споделяне на съответния си опит в разработването и внедряването на техните системи за обслужване на едно гише, и, ако е уместно, разработване на общи набори от елементи на данни за тези системи;
- и) поддържане на диалог между техните съответни експерти по политиката с цел насърчаване на полезността, ефикасността и приложимостта на предварителните решения за митническите органи и търговците; и
- й) обмен, ако е уместно и целесъобразно, чрез структурирана и периодична комуникация между техните митнически органи, на някои категории свързана с митниците информация за конкретни цели, по-специално подобряване на управлението на риска и ефективността на митническия контрол, насочване към стоки, изложени на риск по отношение на събирането на приходи или безопасността и сигурността, и улесняване на законната търговия; този обмен не засяга обмена на информация, който може да се осъществява между страните в съответствие с Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси.

3. Всеки обмен на информация между страните съгласно настоящата глава подлежи *mutatis mutandis* на изискванията за поверителност на информацията и защита на личните данни, посочени в член 12 от Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси, както и на всички изисквания за поверителност и неприкосновеност на личния живот, предвидени в законовите и подзаконовите актове на страните.

ЧЛЕН 11.4

Административна взаимопомощ

Страните си оказват административна взаимопомощ по митнически въпроси в съответствие с Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси.

ЧЛЕН 11.5

Митнически закони и подзаконови актове и процедури

1. Всяка страна гарантира, че нейните митнически закони и подзаконови актове и процедури:
 - а) се основават на международни инструменти и стандарти в областта на митниците и търговията, включително Международната конвенция относно Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, подписана в Брюксел на 14 юни 1983 г., както и Рамката от стандарти SAFE за сигурност и улесняване на световната търговия на СТО и Модела за данни на СТО, и ако е приложимо, съществените елементи на ревизираната Конвенция от Киото за опростяване и хармонизация на митническите процедури, подписана в Киото на 18 май 1973 г. и приета от Съвета на Световната митническа организация през юни 1999 г.;

- б) се основават на защитата и улесняването на законната търговия чрез ефективно прилагане и спазване на законовите изисквания; и
- в) са пропорционални и недискриминационни, за да се избегне ненужната тежест за икономическите оператори, предвиждат допълнителни улеснения за операторите с висока степен на съответствие, включително благоприятно третиране по отношение на митническия контрол преди вдигането на стоките, и осигуряват предпазни мерки срещу измами и незаконни или увреждащи дейности.

2. С цел да се подобрят методите на работа, както и да се гарантира недискриминационният характер, прозрачността, ефикасността, целостта и отчетността на митническите операции, всяка от страните по споразумението:

- а) ако е възможно, опростява и преразглежда изискванията и формалностите с оглед на бързото вдигане и митническо оформяне на стоките;
- б) се стреми допълнително да опрости и стандартизира данните и документацията, изисквани от митниците и други агенции, за да се намалят необходимите за целта време и разходи за търговците или операторите, включително малките и средните предприятия; и
- в) следят за поддържането на възможно най-високо равнище на почтеност посредством прилагането на мерки, които отразяват принципите на приложимите международни конвенции и инструменти в тази област.

ЧЛЕН 11.6

Вдигане на стоки

Всяка страна гарантира, че нейните митнически органи, гранични агенции или други компетентни органи:

- а) предвиждат бързо вдигане на стоките в рамките на срок, който не е по-дълъг от срока, изискван за гарантиране спазването на нейните митнически и други свързани с търговията закони и подзаконовни нормативни актове и формалности;
- б) дават възможност за предварително предаване и обработка по електронен път на документи и всяка друга изисквана информация преди пристигането на стоките;
- в) дават възможност за вдигане на стоките преди окончателното определяне на размера на митата, данъците, таксите и налозите, при условие че се представи гаранция, ако такава се изисква по силата на нейните законови и подзаконовни актове, с цел да се гарантира тяхното окончателно плащане; и
- г) дават подходящ приоритет на бързоразвалящите се стоки, когато се планират и извършват евентуално изискуемите проверки.

ЧЛЕН 11.7

Опростени митнически процедури

Всяка страна приема или запазва в сила мерки, които позволяват на операторите, които изпълняват критериите, определени в нейните законови и подзаконови актове, да се ползват от допълнително опростяване на митническите процедури. Такива мерки могат да включват митнически декларации, които съдържат намалени набори от данни или съпътстващи документи, или периодично деклариране за определянето и плащането на мита и данъци, обхващащо многократен внос в рамките на определен период, след вдигането на тези внесени стоки, или други процедури, които предвиждат ускорено вдигане на определени пратки.

ЧЛЕН 11.8

Одобрени икономически оператори

1. Всяка страна създава или поддържа програма за партньорство за улесняване на търговията за икономически оператори, които отговарят на определени критерии („одобрени икономически оператори“).

2. Посочените критерии за определяне на одобрени икономически оператори са свързани със спазването, или риска от неспазване, на изискванията, посочени в законовите, подзаконовите разпоредби или процедурите на всяка страна. Посочените критерии трябва да бъдат публикувани и може да включват:

- а) липсата на сериозно нарушение или повторни нарушения на митническото законодателство и на правилата за данъчно облагане, включително липсата на сериозни престъпления, свързани с икономическата дейност на заявителя;
- б) доказателства от заявителя за високо равнище на контрол върху неговите операции и стокови потоци посредством система за управление на търговската и в съответните случаи на транспортната отчетност, позволяваща подходящ митнически контрол;
- в) платежоспособност, ако се счита за доказана, когато заявителят има добро финансово състояние, позволяващо му да изпълнява ангажиментите си, при надлежно отчитане на характерните особености на съответния вид стопанска дейност;
- г) доказана компетентност или професионална квалификация, пряко свързана с извършваната дейност; и
- д) целесъобразни стандарти за сигурност и безопасност.

3. Посочените в параграф 2 критерии не се разработват или прилагат, така че да позволяват или създават произволна или неоправдана дискриминация между икономическите оператори, когато преобладават едни и същи условия, и трябва да позволяват участието на малките и средни предприятия.

4. Програмата за партньорство за улесняване на търговията, посочена в параграф 1, включва следните ползи:

- а) ниски изисквания за документи и данни, доколкото е подходящо;
- б) по-нисък процент на физически проверки и ускорени инспекции, доколкото е подходящо;
- в) опростени процедури за вдигане и бързо вдигане, доколкото е подходящо;
- г) използване на гаранции, включително, ако е приложимо, общи или намалени гаранции;
и
- д) контрол на стоките в помещенията на одобрения икономически оператор или на друго място, разрешено от митническите органи.

5. Програмата за партньорство за улесняване на търговията, посочена в параграф 1, може да включва допълнителни ползи, като например:

- а) отложено плащане на мита, данъци, такси и налози;
- б) една обща митническа декларация за целия внос или износ в даден период; или
- в) наличие на специално звено за контакт, което да оказва съдействие по митнически въпроси.

ЧЛЕН 11.9

Изисквания по отношение на данните и документацията

1. Всяка страна гарантира, че формалностите по внос, износ и транзит, както и изискванията по отношение на данните и документацията:
 - а) се приемат и прилагат с оглед на бързото вдигане на стоки, при условие че са изпълнени условията за вдигане;
 - б) се приемат и прилагат по начин, който цели намаляване на времето и разходите за съобразяване с изискванията от страна на търговци или оператори;
 - в) са най-малко ограничаващата търговията алтернатива, ако са налице две или повече алтернативи за изпълнение на въпросната цел или цели на политиката; и
 - г) не се запазват, в т.ч. отделни елементи от тях, ако вече не са необходими.
2. Всяка страна прилага общи митнически процедури и използва единни митнически документи за вдигането на стоки на цялата си митническа територия.

ЧЛЕН 11.10

Използване на информационните технологии и електронно разплащане

1. Всяка страна използва информационни технологии, насочени към ускоряване на процедурите за вдигане на стоки, за да се улеснява търговията между страните.
2. Всяка от страните:
 - а) предоставя по електронен път митническа декларация, която се изисква за внос, износ или транзит на стоки;
 - б) дава възможност митническата декларация да се подава в електронен формат;
 - в) създава средства за осигуряване на електронен обмен на митническа информация със своята търговска общност;
 - г) насърчава електронния обмен на данни между операторите и митническите органи, както и други свързани агенции; и
 - д) използва електронни системи за управление на риска за оценка и насочване, които позволяват на митническите органи да съсредоточат проверките си върху високорискови стоки и които улесняват вдигането и движението на стоки с нисък риск.

3. Всяка страна приема или запазва процедури, осигуряващи възможност за електронно плащане на мита, данъци, такси и налози, събирани от митническите органи при внос и износ.

ЧЛЕН 11.11

Управление на риска

1. Всяка страна приема или поддържа система за управление на риска в областта на митническия контрол.
2. Всяка страна определя и прилага система за управление на риска по такъв начин, че да се избягват своеволната или неоправдана дискриминация или прикритите ограничения на международната търговия.
3. Всяка страна насочва митническия контрол и останалите приложими гранични проверки към високорисковите пратки и ускорява вдигането на пратките с нисък риск. Всяка страна също така може да подбира на случаен принцип пратки за такива проверки като част от своето управление на риска.
4. Всяка страна основава управлението на риска на оценка на риска чрез подходящи критерии за подбор.

ЧЛЕН 11.12

Одит след митническо оформяне

1. С цел да се ускори вдигането на стоките, всяка от страните приема или поддържа механизъм за одит след митническото оформяне, за да се гарантира спазването на нейните митнически и други свързани с търговията законови и подзаконови актове.
2. Всяка страна извършва одити след митническото оформяне по основан на риска начин.
3. Всяка страна извършва одити след митническото оформяне по прозрачен начин. Ако бъде извършен одит, от който са постигнати окончателни резултати, страната уведомява незабавно лицето, чиито документи са били одитирани, за резултатите, причините за резултатите и правата и задълженията на лицето.
4. Страните признават, че получената по време на одита след митническото оформяне информация може да се използва за последващо административно или съдебно производство.
5. Всяка страна, когато е приложимо, използва резултатите от последващия контрол при прилагане на управлението на риска.

ЧЛЕН 11.13

Прозрачност

1. Страните признават значимостта на навременните консултации с представители на търговските среди по отношение на законодателни предложения и общи процедури, отнасящи се до търговски въпроси. За тази цел всяка от страните предвижда подходящи консултации между администрациите и деловите среди.
2. Всяка страна гарантира, че нейните митнически и свързани с митниците изисквания и процедури продължават да отговарят на нуждите на деловите среди, следват най-добрите практики и остават възможно най-малко ограничаващи търговията.
3. Доколкото е подходящо, всяка страна предвижда редовни консултации между своите гранични служби и търговците или други заинтересовани страни на нейна територия.
4. Всяка от страните публикува незабавно по недискриминационен и достъпен начин, включително онлайн, и преди да бъдат приложени, новите законови и подзаконови актове, свързани с митниците и улесняването на търговията, както и измененията и тълкуванията на тези законови и подзаконови актове.

Такива законови и подзаконови актове, както и техните изменения и тълкувания, включват тези, които се отнасят до:

- а) процедури за внос, износ и транзит (включително процедури на пристанища, летища и други входни пунктове) и изискуемите формуляри и документи;

- б) прилаганите ставки на мита и данъци от всякакъв вид, които се начисляват върху или във връзка с внос или износ;
- в) такси и налози, които се начисляват от или за правителствени агенции върху или във връзка с внос, износ или транзит;
- г) правила за класиране или определяне на стойността на продукти за митнически цели;
- д) общоприложими законови и подзаконови разпоредби и административни решения във връзка с правилата за произход;
- е) ограничения или забрани за внос, износ или транзит;
- ж) разпоредби за санкции при нарушения на правилата за внос, износ или транзит;
- з) споразумения или части от споразумения с която и да било държава или държави във връзка с вноса, износа или транзита;
- и) процедури във връзка с управление на тарифните квоти;
- й) работно време и оперативни процедури за митническите учреждения в пристанищата и на граничните контролно-пропускателни пунктове;
- к) информационни звена за справки. и
- л) други приложимите известия от административен характер във връзка с горепосочените.

5. Всяка страна гарантира, че между публикуването¹ на нови или изменени закони, подзаконови актове и процедури и налози или такси и тяхното влизане в сила изминава разумен период от време.

6. Всяка страна създава или поддържа един или повече информационни центрове, които да отговарят на разумни запитвания от страна на правителства, оператори и други заинтересовани страни по митнически и други свързани с търговията въпроси.

Информационните центрове отговарят на запитвания в рамките на разумен срок, определен от всяка страна, който може да варира в зависимост от естеството или сложността на запитването. Никоя от страните не изисква заплащане на такса за отговор или предоставяне на необходимите формуляри и документи.

ЧЛЕН 11.14

Предварителни решения

1. За целите на настоящия член „предварително решение“ означава писмено решение, предоставено на заявител преди вноса на стока, предмет на заявлението, в което решение се определя начинът, по който страната ще третира стоката в момента на вноса във връзка с:

- а) тарифното класиране на стоките;
- б) произхода на стоката; и
- в) всеки друг въпрос, по който страните могат да се споразумеят.

¹ От съображения за правна сигурност публикуването се отнася до осигуряването на публичен достъп до законите и подзаконовите актове.

2. Всяка страна издава предварително решение чрез своите митнически органи. Това предварително решение се издава в разумен и ограничен по продължителност срок на заявителя, който е подал писмено искане, включително в електронен формат, съдържащо цялата необходима информация в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби на издаващата решението страна.

3. Предварителното решение е валидно за период от поне три години, считано от датата на влизането му в сила, освен в случай на промяна на правните разпоредби, фактите или обстоятелствата, подкрепили първоначалното предварително решение.

4. Всяка от страните може да откаже да издаде предварително решение, ако фактите и обстоятелствата, на които се основава предварителното решение, подлежат на административен или съдебен контрол, или ако заявлението не се отнася до никоя предвидена употреба на предварителното решение. Ако дадена страна откаже да издаде предварително решение, тя незабавно уведомява заявителя в писмена форма за това, като посочва съответните факти и основанията за своето решение.

5. Всяка страна публикува най-малко:

- а) изискванията за заявлението за предварително решение, включително каква информация трябва да се представи и в какъв формат;
- б) срока, в който се издава предварително решение; и
- в) срока на валидност на предварителното решение.

6. Когато някоя страна отменя, изменя или обявява за недействително предварително решение, тя трябва да изпрати писмено уведомление на заявителя, като посочи съответните факти и основанията за своето решение. Всяка от страните може да отменя, изменя или обявява за недействително предварително решение с обратно действие само ако решението е било основано на непълна, невярна, погрешна или подвеждаща информация, предоставена от заявителя.
7. Предварително решение, издадено от дадена страна, е обвързващо за тази страна по отношение на поискалия становището заявител. Предварителното решение е задължително и за заявителя.
8. При писмено поискване от заявител всяка страна предоставя преразглеждане на предварителното решение или решението, с което се отменя, изменя или обезсилва предварителното решение.
9. При спазване на изискванията за поверителност в своите закони и подзаконовни нормативни актове, всяка от страните предоставя публичен достъп, до основните елементи на своите предварителни решения, включително онлайн.

ЧЛЕН 11.15

Транзит и трансбордиране

1. Всяка страна осигурява улесняването и ефективния контрол на операциите по транзитно движение и трансбордиране през нейната територия.
2. Всяка от страните насърчава и прилага регионални договорености в областта на транзита с цел улесняване на търговията.

3. Всяка от страните осигурява сътрудничество и координация на съответните си органи и агенции с цел улесняване на транзитния трафик.

4. Всяка от страните позволява стоките, предназначени за внос, да бъдат придвижвани на нейна територия под митнически контрол от митническо учреждение на въвеждане до друго митническо учреждение на нейна територия, откъдето стоките трябва да бъдат вдигнати или оформени, при условие че са спазени всички нормативни изисквания.

ЧЛЕН 11.16

Митнически агенти

1. Някоя от страните не въвежда задължително използване на митнически брокери като изискване към операторите да изпълняват задълженията си по отношение на вноса, износа и транзита на стоки.

2. Всяка страна публикува своите мерки относно използването на митнически агенти.

3. Страните прилагат прозрачни, недискриминационни и пропорционални правила, в случай че и когато лицензират митнически агенти.

ЧЛЕН 11.17

Предекспедиционни проверки

Страните не изискват задължителни предекспедиционни проверки, съгласно определението в Споразумението за предекспедиционна проверка, съдържащо се в приложение 1А към Споразумението за СТО, или всякакви други дейности по проверка, извършвани на местоназначението от страна на частни дружества преди митническото оформяне.

ЧЛЕН 11.18

Обжалване

1. Всяка от страните осигурява ефективни, бързи, недискриминиращи и леснодостъпни процедури, които да гарантират възможността за обжалване на административните действия, актовете и решенията на митническите или други компетентни органи, засягащи вноса или износа на стоки или транзитното преминаване на стоки.
2. Процедурите по обжалване може да включват административен контрол от страна на надзорния орган и съдебно обжалване на решенията, взети на административно равнище в съответствие със законовите и подзаконовите актове на една от страните.

3. Всяко лице, което е подало заявление до митническите органи или други компетентни органи за издаване на решение и което не е получило решение по заявлението си в съответните срокове, също има право на обжалване.

4. Всяка от страните гарантира, че нейните митнически органи или други компетентни органи предоставят на лицата, на които са издадени административни решения, мотивите за тези решения, за да улеснят, когато е необходимо, използването на процедури за обжалване.

ЧЛЕН 11.19

Санкции

1. Всяка от страните гарантира, че в нейното митническо законодателство и подзаконовите ѝ нормативни актове се предвижда санкциите, налагани за нарушения на нейното митническо законодателство, нейните подзаконови нормативни актове или процедурни правила, да бъдат пропорционални и недискриминационни.

2. Всяка от страните гарантира, че санкция, наложена за нарушение на нейното митническо законодателство, подзаконовите ѝ нормативни актове или процедурни изисквания, се налага само на лицето, което е правно отговорно за нарушението.

3. Всяка от страните гарантира, че наложената санкция зависи от фактите и обстоятелствата по случая и е съизмерима със степента и тежестта на нарушението. Всяка от страните избягва стимули или конфликти на интереси при оценяването и събирането на санкции.

4. Всяка от страните се насърчава да обмисли възможността за предварително разкриване пред митнически орган на обстоятелствата при нарушение на нейното митническо законодателство, подзаконовите ѝ нормативни актове или процедурни правила, като възможен смекчаващ фактор при определянето на санкция.

5. Ако една от страните налага санкция в случай на нарушение на нейното митническо законодателство, подзаконовите ѝ нормативни актове или процедурни правила, тя трябва да предостави писмено обяснение на лицето, на което се налага санкцията, като посочи естеството на нарушението и приложимата законова или подзаконова разпоредба или процедура, съгласно която се определя размерът или диапазонът на санкцията за нарушението.

ЧЛЕН 11.20

Подкомитет по митниците, улесняването на търговията и правилата за произход

1. Подкомитетът по митниците, улесняването на търговията и правилата за произход („Подкомитетът“) се създава съгласно член 8.8, параграф 1.

2. Подкомитетът осигурява правилното прилагане на настоящата глава, прилагането на мерки за контрол по границите за защита на правата върху интелектуалната собственост от компетентните органи в съответствие с глава 32, раздел В, подраздел 2 от Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси и всички допълнителни разпоредби, свързани с митниците, договорени между страните, и разглежда всички въпроси, произтичащи от тяхното прилагане.

3. Функциите на Подкомитета включват:

- а) мониторинг на прилагането и администрирането във връзка с настоящата глава и глава 10;
- б) предоставяне на форум за консултации и обсъждане на всички въпроси, свързани с митниците, в това число по-специално с митническите процедури, митническото остойностяване, тарифните режими, митническата номенклатура, митническото сътрудничество и административната взаимопомощ по митнически въпроси;
- в) предоставяне на форум за консултации и обсъждане на въпроси, свързани с правилата за произход и административното сътрудничество, както и с мерките за контрол по границите по отношение на правата върху интелектуалната собственост; и
- г) насърчаване на сътрудничеството, свързано с разработването, прилагането и изпълнението на митнически процедури, административната взаимопомощ по митническите въпроси, правилата за произход и административното сътрудничество.

4. Подкомитетът може да отправя препоръки по въпросите, посочени в параграф 2. Съвместният съвет или Съвместният комитет имат правомощието да приемат решения относно взаимното признаване на техники за управление на риска, стандарти за риска, контрол по сигурността и програми за партньорство за улесняване на търговията, включително аспекти като предаване на данни и взаимно договорени ползи.

ЧЛЕН 11.21

Временен внос

1. За целите на настоящия член „временен внос“ означава митнически режим, при който определени стоки, включително превозни средства, могат да бъдат въведени на митническа територия, условно освободени от заплащане на вносни мита и такси и без прилагане на забрани и ограничения от икономически характер. Такива стоки трябва да бъдат внесени за специална цел и трябва да бъдат предназначени за реекспорт в определен период от време, и без да са преминали каквито и да било промени, освен нормалното изхабяване, дължащо се на тяхното използване.

2. Всяка от страните предоставя временен внос с пълно условно освобождаване от вносни мита и данъци и без прилагане на забранителни мерки и ограничения от икономически характер¹, както е предвидено в нейните законови и подзаконови актове, на следните видове стоки:

- а) стоки за излагане или използване по време на изложби, панаири, срещи или подобни събития, което означава стоки, предназначени за излагане или демонстрация по време на събитие, стоки, предназначени за използване във връзка с излагането на чуждестранни продукти по време на събитие, и оборудване, включително оборудване за превод, апаратура за звукозапис и запис на изображения и филми с образователен, научен или културен характер, предназначени за използване по време на международни срещи, конференции или конгреси; и стоки, получени при такива събития, от стоки в режим на временен внос; всяка от страните може да изисква издаването на правителствено разрешение, гаранция или депозит преди провеждането на събитието;

¹ От съображения за правна сигурност временният внос на стоките, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член и внесени в Чили от Европейския съюз, не подлежи на заплащане на таксата, определена в член 107 от Наредбата за митниците на Чили (*Ordenanza de Aduanas*), съдържаща се в Указ 30 на Министерството на финансите, Официален вестник, 4 юни 2005 г. (*Decreto con Fuerza de Ley 30 del Ministerio de Hacienda, Diario Oficial, 04 de junio de 2005*).

- б) професионално оборудване, което означава оборудване за пресата или за звуково или телевизионно излъчване, което е необходимо за представители на пресата или на радио- и телевизионни организации, посещаващи територията на друга държава с цел изготвяне на репортажи или за предаване или записване на материали за определени програми, кинематографично оборудване, необходимо за лице, посещаващо територията на друга държава с цел заснемане на определен филм или филми, всякакво друго оборудване, необходимо за упражняване на професията, занаята или занятието на лице, което посещава територията на друга държава, за да изпълни определена задача, доколкото то не се използва за промишлено производство или опаковане на стоки или, с изключение на ръчните инструменти, за експлоатация на природни ресурси, за строителство, ремонт или поддръжка на сгради или за земни работи и други подобни проекти, спомагателни апарати за горепосоченото оборудване и принадлежности за него; и компоненти, внесени за ремонт на временно внесено професионално оборудване;
- в) стоки, внесени във връзка с търговска операция, но чийто внос сам по себе си не представлява търговска операция, като например: опаковки, които са внесени пълни, за да бъдат реекспортирани като празни или пълни, или са внесени празни, за да бъдат реекспортирани пълни; контейнери, независимо дали празни, или пълни със стоки, както и принадлежности и оборудване за временно внесени контейнери, като тези принадлежности или оборудване или се внасят с контейнер, който да бъде реекспортиран отделно, или с друг контейнер, или се внасят отделно, за да бъдат реекспортирани с контейнер и части на компоненти, предназначени за ремонт на контейнери, за които е получено разрешение за временен внос; палети; образци; рекламни филми;

- г) стоки, внесени изключително за образователни, научни или културни цели, като научно оборудване, педагогически материали, материали за бита на моряци и всякакви други стоки, внесени във връзка с образователни, научни или културни дейности; резервни части за научно оборудване и педагогически материали, за които е получено разрешение за временен внос; и инструменти, които са специално проектирани за поддръжка, проверка, измерване или ремонт на такова оборудване;
- д) „предмети за лично ползване“, които означават всички предмети, били те нови или употребявани, от които пътникът може да има нужда за лична употреба или друга разумна употреба по време на пътуването, като се отчитат обстоятелствата по него, но без да се включват стоки, внесени с търговски цели; и стоки, внесени със спортна цел, като спортни принадлежности и други предмети, които пътниците използват в спортни състезания, демонстрации или тренировки на територията, предвидена в разрешението за временен внос;
- е) туристически рекламни материали, които означават стоки, внасяни с цел насърчаване на обществеността да посети друга чужда държава, по-специално за да присъства на културни, религиозни, туристически, спортни или професионални срещи или демонстрации, провеждани там, като всяка от страните може да изисква предоставяне на гаранция или депозит за тези стоки;
- ж) стоки, внесени за хуманитарни цели, което означава медицинско, хирургично и лабораторно оборудване и пратки за оказване на помощ, като например превозни средства и други транспортни средства, одеяла, палатки, сглобяеми къщи или други стоки от първа необходимост, изпратени във вид на помощ за засегнатите от природно бедствие и подобни катастрофи; и

з) животни, внасяни за специални цели, като например: полицейски кучета или коне, следови кучета, кучета за незрящи, кучета спасители, участие в представления, изложби, конкурси, състезания или демонстрации, развлечения, като например циркови животни, туристически пътувания, включително домашни любимци на пътници, извършване на работа или транспорт, медицински цели, като например доставка на змийска отрова.

3. Всяка от страните приема, в съответствие със своите закони и подзаконови разпоредби¹, временния внос на стоките, посочени в параграф 2, както и, независимо от техния произход, карнети А.Т.А., в съответствие с Конвенцията за временен внос, съставена в Истанбул на 26 юни 1990 г., издадени в другата страна, заверени в другата страна и гарантирани от асоциация, която е част от международната гаранционна верига, сертифицирани от компетентните органи и валидни на митническата територия на страната вносител.

¹ От съображения за правна сигурност в случая на Чили карнетите А.Т.А. се приемат, както е установено с Указ № 103 от 2004 г. на Министерството на външните работи (*Decreto N°103 de 2004 del Ministerio de Relaciones Exteriores*), с който се въвежда „Конвенцията за временен внос“ и нейните приложения А, В1, В2 и В3, с надлежно посочените резерви, както и неговите изменения.

ЧЛЕН 11.22

Ремонтирани стоки

1. За целите на настоящия член „ремонт“ означава всяка операция по усъвършенстване, предприета по отношение на дадена стока с цел отстраняване на функционални дефекти или материални щети и водеща до възстановяване на първоначалната функция на дадена стока, или с цел осигуряване на съответствие с техническите изисквания за нейната експлоатация, без която операция стоката повече не би могла да бъде използвана по обичайния начин за целите, за които е била предназначена. Действията по ремонт включват възстановяване и поддръжка, но не включват операция или процес, които:

- а) водят до унищожаване на съществените характеристики на дадена стока или до създаване на нова или различна от търговска гледна точка стока;
- б) водят до превръщане на незавършена стока в завършена стока; или
- в) се използват за подобряване или осъвременяване на техническите характеристики на стока.

2. Никоя от страните не прилага мито за стока, независимо от нейния произход, която се въвежда повторно на нейната митническа територия, след като е била временно изнесена от митническата ѝ територия към митническата територия на другата страна за ремонт.

3. Параграф 2 не се прилага за стока, която се внася под гаранция в зони за свободна търговия, или се внася с подобен статут, и след това се изнася за ремонт и не се внася повторно под гаранция в зони за свободна търговия или с подобен статут.
4. Някоя от страните не прилага мито за стока, независимо от нейния произход, която е внесена временно от митническата територия на другата страна с цел ремонт.

ЧЛЕН 11.23

Такси и формалности

1. Таксите и другите налози, които някоя от страните налага върху или във връзка с вноса или износа на стока на другата страна, са ограничени до размера на приблизителната стойност на предоставените услуги и не представляват косвен начин за закрила на местните стоки, нито облагане на вноса или износа за данъчни цели.
2. Някоя от страните не събира такси или други налози върху или във връзка с внос или износ на стока на другата страна на адвалорна основа.
3. Всяка от страните може да изисква налози или да възстановява разходи само ако се предоставят конкретни услуги, включително следните:
 - а) присъствие, при поискване, на митнически служители извън официалното работно време или на място извън митническите учреждения;

- б) анализи или експертни доклади относно стоки и пощенски такси за връщането на стоки на заявителя, по-специално във връзка с решения, отнасящи се до обвързваща информация, или предоставянето на информация относно прилагането на митническото законодателство;
- в) проверка на стоки или вземане на проби от тях с цел потвърждаване на данните или унищожаване на стоки, когато са направени разходи, различни от тези за ангажиране на митнически служители; или
- г) когато поради характера на стоките или потенциалния риск се налагат извънредни мерки за контрол.

4. Всяка от страните публикува незабавно всички такси и налози, които може да налага във връзка с вноса или износа, по такъв начин, че да се даде възможност на правителствата, търговците и другите заинтересовани страни да се запознаят с тях.

5. Никоя от страните не изисква извършването на консулски операции, нито свързани с тях такси и налози, във връзка с вноса на каквато и да било стока от другата страна.

ГЛАВА 12

СРЕДСТВА ЗА ТЪРГОВСКА ЗАЩИТА

РАЗДЕЛ А

АНТИДЪМПИНГОВИ И ИЗРАВНИТЕЛНИ МИТА

ЧЛЕН 12.1

Общи разпоредби

1. Страните потвърждават своите права и задължения съгласно Антидъмпинговото споразумение и Споразумението за СИМ.
2. За целите на настоящия раздел преференциалните правила за произход съгласно глава 10 не се прилагат.

ЧЛЕН 12.2

Прозрачност

1. Антидъмпинговите и антисубсидийните разследвания и мерки следва да се прилагат при пълно спазване на приложимите изисквания на СТО, посочени в Антидъмпинговото споразумение и Споразумението за СИМ, и да се основават на справедлива и прозрачна система.
2. Всяка от страните гарантира, във възможно най-кратък срок след налагане на временни мерки и във всеки случай преди да бъде направено окончателно определяне, пълно оповестяване на всички съществени факти и съображения, на които се основава решението за прилагане на окончателни мерки. Това оповестяване не засяга член 6.5 от Антидъмпинговото споразумение и член 12.4 от Споразумението за СИМ. Всяка от страните оповестява тези съществени факти и съображения в писмен вид и осигурява на заинтересованите страни достатъчно време за представяне на коментари по тях.
3. На всяка заинтересована страна се предоставя възможността да бъде изслушана, за да изрази своето становище по време на антидъмпингово или антисубсидийно разследване, при условие че това не забавя ненужно провеждането на разследването.

ЧЛЕН 12.3

Вземане под внимание на обществения интерес

Всяка от страните взема предвид положението на националната си промишленост, вносителите и техните представителни сдружения, представителните ползватели и представителните организации на потребителите, до степента, в която те са предоставили съответната информация на разследващите органи в рамките на съответния срок. Въз основа на тази информация една от страните може да реши да не прилага антидъмпингови или изравнителни мерки.

ЧЛЕН 12.4

Правило за по-малкото мито

Ако една от страните наложи антидъмпингово мито върху стоките на другата страна, размерът на това мито не надвишава дъмпинговия марж. Когато е възможно, антидъмпинговото мито следва да бъде по-малко от този марж, ако това по-малко мито би било подходящо за отстраняване на вредата за местната промишленост.

ЧЛЕН 12.5

Неприлагане на разпоредбите относно уреждането на спорове

Глава 38 не се прилага по отношение на настоящия раздел.

РАЗДЕЛ Б

ГЛОБАЛНИ ЗАЩИТНИ МЕРКИ

ЧЛЕН 12.6

Общи разпоредби

1. Страните потвърждават своите права и задължения съгласно член XIX от ГАТТ от 1994 г., Споразумението за защитни мерки и член 5 от Споразумението за селското стопанство.

ЧЛЕН 12.7

Прозрачност и налагане на окончателни мерки

1. Независимо от член 12.6 страната, която започва разследване за глобална защита или възнамерява да приложи глобални защитни мерки, незабавно предоставя, по искане на другата страна и при условие че същата има съществен интерес, писмено уведомление, съдържащо цялата уместна информация, довела до започването на разследване за глобална защита или прилагането на глобалните защитни мерки, включително относно временните констатации, ако е необходимо. Това уведомление не засяга член 3.2 от Споразумението за защитни мерки.

2. При налагането на окончателни глобални защитни мерки всяка от страните се стреми да ги налага по начин, засягащ във възможно най-малка степен двустранните търговски отношения, при условие че засегнатата от мерките страна има съществен интерес, както е определено в параграф 4.

3. За целите на параграф 2, ако една от страните счита, че са налице правните изисквания за налагане на окончателни глобални защитни мерки, и възнамерява да прилага такива мерки, то тя уведомява другата страна и ѝ предоставя възможност за провеждане на двустранни консултации, при условие че другата страна има съществен интерес, както е определено в параграф 4. Ако в срок от 15 дни след уведомлението не бъде постигнато задоволително решение, страната вносител може да приеме подходящите глобални защитни мерки за разрешаване на проблема.

4. За целите на настоящия член се счита, че една от страните има съществен интерес, когато тя е сред петте най-големи доставчици на внасяната стока през най-скорошния период от три години, което се измерва или като абсолютен обем, или като абсолютна стойност.

ЧЛЕН 12.8

Неприлагане на разпоредбите относно уреждането на спорове

Глава 38 не се прилага по отношение на настоящия раздел.

РАЗДЕЛ В

ДВУСТРАННИ ЗАЩИТНИ МЕРКИ

ПОДРАЗДЕЛ 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 12.9

Определения

За целите на настоящия раздел:

- а) „местна промишленост“ означава по отношение на внесена стока производителите като цяло на подобни или пряко конкурентни стоки, действащи в рамките на територията на една от страните, или онези производители, чието колективно производство на подобни или пряко конкурентни стоки представлява основна част от общото вътрешно производство на тези стоки;
- б) „преходен период“ означава:
 - і) период от седем години, считано от датата на влизане в сила на настоящото споразумение; или

- ii) за всяка стока, за която в графика в приложение 9 на страната, която прилага двустранна защитна мярка, е предвиден период на премахване на митата от седем години, периодът на премахване на митата за тази стока плюс две години.

ЧЛЕН 12.10

Прилагане на двустранна защитна мярка

1. Независимо от раздел Б, ако в резултат от намаляването или премахването на мито по силата на настоящата част от настоящото споразумение, стока с произход от една от страните се внася на територията на другата страна в такива увеличени количества, в абсолютно изражение или в сравнение с местното производство, както и при такива условия, че това представлява причина или опасност от причиняване на сериозна вреда на местните производители на подобни или пряко конкурентни продукти, страната вносител може да приеме подходящи двустранни защитни мерки при условията и по реда на процедурите, установени в настоящия раздел.
2. Ако са изпълнени условията по параграф 1, страната вносител може да приложи една от следните двустранни защитни мерки:
 - а) спиране на предвиденото в настоящата част от настоящото споразумение по-нататъшно намаляване на ставката на митото върху съответната стока; или

- б) увеличение на митническата ставка за съответната стока до ниво, което не надвишава по-ниската от следните стойности:
- і) прилаганата по отношение на стоката митническа ставка за най-облагодетелствана нация, която е в сила към момента на прилагане на мярката; или
 - іі) ставката на митото за най-облагодетелствана нация, прилагана по отношение на стоката, която е в сила към датата, непосредствено предхождаща датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

ЧЛЕН 12.11

Стандарти за двустранна защитна мярка

1. Двустранна защитна мярка не се прилага:
 - а) освен доколкото и докогато това е необходимо, за да се предотвратят или поправят сериозна вреда или заплаха от такава за местната промишленост;

- б) за период над две години; периодът може да бъде удължен с още две години, ако компетентният разследващ орган на страната вносител реши по реда на уредените в настоящия раздел процедури, че мярката продължава да бъде необходима, за да се предотвратят или поправят сериозна вреда или заплаха от такава за местната промишленост, при условие че общият период на прилагане на двустранната защитна мярка, включващ периода на първоначалното прилагане и всяко негово удължаване, не надвишават четири години; или
- в) след изтичане на преходния период, както е определено в член 12.9, буква б).

2. Когато една от страните спре да прилага двустранна защитна мярка, ставката на митото е ставката, която би се прилагала по отношение на стоката в съответствие с нейния график в приложение 9.

3. С цел да се улесни приспособяването на засегнатата промишленост в ситуация, при която очакваната продължителност на дадена двустранна защитна мярка превишава една година, страната, прилагаща мярката, постепенно я либерализира на редовни интервали от време през срока на нейното прилагане.

ЧЛЕН 12.12

Временни двустранни защитни мерки

1. При критични обстоятелства, когато забавянето би причинило труднопоправима вреда, една от страните може да приложи временно двустранна защитна мярка, без да спазва изискванията по член 12.21, параграф 1, след като е предварително установено наличието на явни данни за това, че вносът на стока с произход от другата страна се е увеличил в резултат на намаляването или премахването на митата съгласно настоящата част, както и за това, че този внос води или съществува опасност да доведе до сериозна вреда за местната промишленост.
2. Срокът на прилагане на всяка временна двустранна защитна мярка не може да надвишава 200 дни, като през това време страната, която прилага мярката, се придържа към съответните процедурни правила, установени в подраздел 2. Страната, която прилага временната двустранна защитна мярка, незабавно възстановява всички увеличения на тарифите, ако разследването, описано в подраздел 2, не доведе до заключение, че са изпълнени условията на член 12.10, параграф 1. Продължителността на временната двустранна защитна мярка се счита за част от периода, описан в член 12.11, параграф 1, буква б).
3. Страната, която прилага временна двустранна защитна мярка, уведомява другата страна при предприемането на такива временни мерки и незабавно отнася въпроса до Съвместния комитет за разглеждане, в случай че другата страна поиска това.

ЧЛЕН 12.13

Обезщетяване и спиране на отстъпките

1. Една от страните, която прилага двустранна защитна мярка, се консултира с другата страна, спрямо чиито продукти се прилага мярката, с цел да се постигне съгласие по подходящо обезщетяване за либерализиране на търговията под формата на отстъпки, които оказват равностоен по същество ефект върху търговията. Страната, прилагаща двустранна защитна мярка, предоставя възможност за провеждането на такива консултации не по-късно от 30 дни след началото на прилагането на двустранната защитна мярка.
2. Ако консултациите, посочени в параграф 1, не доведат до споразумение за обезщетяване за либерализиране на търговията в срок от 30 дни след началото на консултациите, страната, чиито стоки са предмет на двустранната защитна мярка, може да спре прилагането на равностойни по същество отстъпки за търговията на другата страна.
3. Страната, чиито стоки са предмет на двустранната защитна мярка, уведомява писмено другата страна най-малко 30 дни преди да спре прилагането на отстъпки в съответствие с параграф 2.

4. Задължението за обезщетяване съгласно параграф 1 и правото на спиране на прилагането на отстъпки съгласно параграф 2:

- а) не се упражняват през първите 24 месеца, през които е в сила двустранна защитна мярка, при условие че двустранната защитна мярка е била приложена в резултат на абсолютно увеличение на вноса; и
- б) се прекратяват на датата на прекратяване на двустранната защитна мярка.

ЧЛЕН 12.14

Времени интервал между две защитни мерки и непаралелно прилагане на защитни мерки

1. Някоя от страните не прилага някоя от защитните мерки, посочени в настоящия раздел, по отношение на вноса на стока, спрямо която по-рано е прилагана такава мярка, освен ако не е изтекъл период от време, равен на половината от периода, през който защитната мярка е била прилагана през непосредствено предхождащия период. Срокът на действие на защитна мярка, която е била прилагана повече от веднъж по отношение на една и съща стока, не може да бъде удължен с още две години, както е посочено в член 12.11, параграф 1, буква б).
2. Някоя от страните не прилага по отношение на една и съща стока и по едно и също време:
 - а) двустранна защитна мярка или временна двустранна защитна мярка съгласно настоящата част; и

- б) глобална защитна мярка съгласно член XIX от ГАТТ от 1994 г. и Споразумението за защитни мерки.

ЧЛЕН 12.15

Най-отдалечени региони¹ на Европейския съюз

1. Ако дадена стока с произход от Чили се внася на територията на един или повече най-отдалечени региони на Европейския съюз в такива увеличени количества и при такива условия, че причинява или заплашва да причини сериозно влошаване на икономическото положение на засегнатия най-отдалечен регион, ЕС като страна, след като е разгледал алтернативни решения, може по изключение да приложи двустранни защитни мерки, ограничени до територията на съответния регион.

¹ Към датата на влизане в сила на настоящото споразумение най-отдалечените региони на Европейския съюз са: Гваделупа, Френска Гвиана, Мартиника, Реюнион, Майот, Сен Мартен, Азорските острови, Мадейра и Канарските острови. Настоящият член се прилага и за държава или отвъдморска територия, която променя статута си на най-отдалечен регион с решение на Европейския съвет в съответствие с процедурата, предвидена в член 355, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз, от датата на приемане на това решение. В случай че в резултат на тази процедура даден най-отдалечен регион на Европейския съюз престане да бъде най-отдалечен регион, настоящият член престава да се прилага за тази държава или отвъдморска територия, считано от датата на решението на Европейския съвет в това отношение. ЕС като страна уведомява Чили за всяка промяна по отношение на териториите, считани за най-отдалечени региони на Европейския съюз.

2. За целите на параграф 1 „сериозно влошаване“ означава големи затруднения в сектор на икономиката, произвеждащ сходни или пряко конкурентни стоки. Определянето на сериозно влошаване се основава на обективни фактори, включително следните:

- а) увеличаването на обема на вноса в абсолютен размер или съпоставен с местното производство и с вноса от други източници; и
- б) въздействието на посочения в параграф 1 внос върху състоянието на засегнатата промишленост или икономически сектор, включително върху равнището на продажбите, производството, финансовото състояние и заетостта.

3. Без да се засяга параграф 1, другите разпоредби на настоящия раздел, приложими към двустранните защитни мерки, се прилагат и за всички защитни мерки, приети съгласно настоящия член. Всяко позоваване на „сериозна вреда“ в други разпоредби на настоящия раздел се разбира като „сериозно влошаване“, когато се прилага по отношение на най-отдалечените региони на Европейския съюз.

ПОДРАЗДЕЛ 2

ПРОЦЕДУРНИ ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ДВУСТРАННИ ЗАЩИТНИ МЕРКИ

ЧЛЕН 12.16

Приложимо право

За прилагането на двустранните защитни мерки компетентният разследващ орган на всяка от страните спазва разпоредбите на настоящия подраздел. В случаите, които не са обхванати от настоящия подраздел, компетентният разследващ орган прилага правилата, установени в законодателството на страната на този орган.

ЧЛЕН 12.17

Започване на процедура за защитни мерки

1. Компетентен разследващ орган на една от страните може да задейства процедура по отношение на двустранните защитни мерки („процедура за защитни мерки“) по писмено заявление¹ от местната промишленост или от нейно име, или при изключителни обстоятелства — по своя собствена инициатива.

¹ За ЕС като страна посоченото заявление може да бъде подадено от една или повече държави членки от името на местната промишленост.

2. Заявлението следва да се счита за подадено „от местната промишленост или от нейно име“, ако е подкрепено от местните производители, чието съвкупно производство съставлява повече от 50 % от общото местно производство на подобни или пряко конкурентни стоки, произведени от онази част от местното производство, която изразява подкрепа или несъгласие относно заявлението. Независимо от това компетентният разследващ орган не започва разследване, ако местните производители, които явно подкрепят заявлението, съставляват по-малко от 25 % от общото вътрешно производство на подобните или пряко конкурентни стоки, произвеждани от местната промишленост.

3. След като компетентният разследващ орган е започнал разследването, писменото заявление, посочено в параграф 1, се предоставя на заинтересованите страни, с изключение на съдържащата се в него поверителна информация.

4. При започване на процедура за защитни мерки компетентният разследващ орган публикува обявление за започване на процедурата в официалното издание на страната. В обявлението се посочват:

- а) субектът, който е подал писменото заявление, ако е приложимо;
- б) внесената стока, предмет на процедурата за защитни мерки;
- в) подпозицията и номерът на тарифната позиция, в която е класирана внесената стока;

- г) видът на предложената мярка, която трябва да се приложи;
- д) публичното изслушване съгласно член 12.20, буква а) или срокът, в който заинтересованите страни могат да подадат искане за изслушване съгласно член 12.20, буква б);
- е) мястото, където може да се провери писменото заявление и всички други неуповорителни документи, подадени в хода на процедурата; и
- ж) името, адресът и телефонният номер на службата за връзка за повече информация.

5. По отношение на процедура за защитни мерки, започната по параграф 1 въз основа на писмено заявление, засегнатият компетентен разследващ орган не публикува обявлението по параграф 3, без първо да прецени внимателно, че писменото заявление отговаря на изискванията на неговото вътрешно законодателство и изискванията на параграфи 1 и 2, както и че включва основателни доказателства, че вносът на стока с произход от другата страна се е увеличил в резултат на намаляването или премахване на мито по настоящата част и че този внос причинява или заплашва да причини предполагаема сериозна вреда.

ЧЛЕН 12.18

Разследване

1. Всяка страна прилага двустранна защитна мярка само след като нейният компетентен разследващ орган е провел разследване в съответствие с член 3, параграф 1 и член 4.2, буква в) от Споразумението за защитни мерки; за тази цел член 3, параграф 1 и член 4.2, буква в) от Споразумението за защитни мерки се включват в настоящото споразумение и стават неразделна част от него *mutatis mutandis*.
2. В хода на разследването по параграф 1 страната се придържа към изискванията на член 4.2, буква а) от Споразумението за защитни мерки. За тази цел член 4.2, буква а) от Споразумението за защитни мерки се включва в настоящото споразумение и става неразделна част от него *mutatis mutandis*.

3. Ако една от страните направи уведомление съгласно параграф 1 от настоящия член и член 3, параграф 1 от Споразумението за защитни мерки, че прилага или удължава срока на действие на двустранна защитна мярка, това уведомление включва:

- а) доказателства за сериозна вреда или опасност от сериозна вреда, причинена от увеличения внос на стока с произход от другата страна в резултат на намаляването или премахването на митата съгласно настоящата част. Разследването доказва, въз основа на обективни доказателства, че съществува причинно-следствена връзка между увеличения внос на засегнатата стока и сериозната вреда или опасността от такава. Проучват се и други известни фактори, различни от увеличения внос, за да се гарантира, че сериозната вреда или опасността от такава, причинена от тези други фактори, не се приписва на увеличения внос;
- б) точно описание на стоката с произход, предмет на двустранната защитна мярка, включително нейната позиция или подпозиция по ХС, на която се основават графициите с тарифни задължения в приложение 9;
- в) точно описание на двустранната защитна мярка;
- г) датата на въвеждане на двустранната защитна мярка, очакваната ѝ продължителност и, ако е приложимо, график за постепенно либерализиране на мярката в съответствие с член 12.11, параграф 3; и

д) в случай на удължаване на срока на действие на двустранната защитна мярка — доказателство, че засегнатата местна промишленост се приспособява.

4. По искане на една от страните, чиято стока е предмет на процедура за защитни мерки съгласно настоящия раздел, страната, която провежда тази процедура, започва консултации с отправилата искането страна за преразглеждане на уведомление по параграф 1 или всяко публично обявление или доклад, които компетентният разследващ орган е издал във връзка с процедурата за защитни мерки.

5. Всяка страна гарантира, че нейният компетентен разследващ орган приключва всяко разследване съгласно настоящия член в срок от 12 месеца след датата на започването му.

ЧЛЕН 12.19

Поверителна информация

1. Всяка информация от поверително естество или предоставена като поверителна се третира като такава от компетентния разследващ орган, след като е посочено уважително основание за това. Такава информация не може да бъде разгласявана без разрешението на заинтересованата страна, която я е предоставила.

2. От заинтересованите страни, предоставящи поверителна информация, се изисква да представят неповерително обобщение на тази информация или, ако тези страни посочат, че информацията не може да бъде обобщена — да се посочат причините. Тези обобщения трябва да бъдат достатъчно подробни, за да позволят разбиране в приемлива степен на същността на предоставената на поверителна основа информация. Въпреки това, ако компетентният разследващ орган установи, че искането за поверителност не е обосновано и ако съответната заинтересована страна не желае да оповести информацията или да разреши нейното разгласяване в обобщена или съкратена форма, компетентният разследващ орган може да не вземе предвид въпросната информация, освен ако не бъде доказано по удовлетворителен за този орган, като се има предвид информация от подходящи източници, че информацията е вярна.

ЧЛЕН 12.20

Изслушвания

В хода на всяка процедура за защитни мерки компетентният разследващ орган:

- а) провежда открито изслушване, след като е уведомил в разумен срок, за да се предостави възможност на всички заинтересовани страни и всички представителни сдружения на потребителите да се явят лично или чрез адвокат, за да представят доказателства и да бъдат изслушани относно сериозната вреда или опасността от причиняване на сериозна вреда и подходящият начин за нейното отстраняване; или

- б) предоставя възможност на всички заинтересовани страни да бъдат изслушани, ако са подали писмено искане в срока, определен в обявлението за започване, посочен в член 12.17, параграф 4, и са показали, че е вероятно те да бъдат засегнати от резултата от разследването и че съществуват специални основания да бъдат изслушани устно.

ЧЛЕН 12.21

Уведомления, разглеждане в Съвместния комитет и публикации

1. Ако една от страните счита, че е налице едно от обстоятелствата, посочени в член 12.10, параграф 1 или член 12.15, параграф 1, тя незабавно отнася въпроса за разглеждане до Съвместния комитет. Съвместният комитет може да отправя всякакви препоръки, необходими за отстраняване на възникналите обстоятелства. Ако Съвместният комитет не отправи препоръки за отстраняване на възникналите обстоятелства или ако не бъде намерено удовлетворително решение в рамките на 30 дни след датата, на която страната е отнесла въпроса до него, страната вносител може да приеме подходящи двустранни защитни мерки за отстраняване на обстоятелствата в съответствие с настоящия раздел.
2. За целите на параграф 1 страната вносител предоставя на страната износител цялата необходима информация, включително доказателства за сериозна вреда или опасността от такава за местните производители на подобна и пряко конкурентна стока, причинена от увеличения внос, точно описание на съответната стока, както и предложената двустранна защитна мярка, предложената дата на налагането ѝ и очакваната продължителност.

3. Страната, която приема двустранната защитна мярка, публикува своите констатации и мотивирани заключения по всички относими фактически и правни въпроси в официалното си издание, включително описание на внесената стока и положението, довело до налагането на мерки в съответствие с член 12.10, параграф 1 или член 12.15, параграф 1, причинно-следствената връзка между тази ситуация и увеличения внос, както и формата, нивото и продължителността на мерките.

ЧЛЕН 12.22

Приемане на документи на английски език в процедурите за защитни мерки

С цел улесняване на подаването на документи при процедури за защитни мерки компетентният разследващ орган на страната, отговаряща за процедурата, приема документи, подадени на английски език от заинтересованите страни, при условие че тези страни представят по-късно, в рамките на по-дълъг срок, определен от компетентния орган, превод на документите на езика на процедурата за защитни мерки.

ГЛАВА 13

САНИТАРНИ И ФИТОСАНИТАРНИ МЕРКИ

ЧЛЕН 13.1

Цели

Целите на настоящата глава са:

1. Да се гарантира здравето на хората, животните и растенията на териториите на страните, като същевременно се улесни търговията с животни, животински продукти, растения, растителни продукти и други продукти, обхванати от санитарни и фитосанитарни мерки („СФМ“), между страните чрез:
 - а) подобряване на прозрачността, комуникацията и сътрудничеството в областта на СФМ между страните;
 - б) създаване на механизми и процедури за улесняване на търговията; и
 - в) по-задълбочено прилагане на принципите на Споразумението за СФМ.

2. Да се осъществява сътрудничество в рамките на многостранни форуми и в областта на безопасността на храните, здравето на животните и науката за растителна защита.

3. Да се осъществява сътрудничество по други санитарни или фитосанитарни въпроси или в други форуми.

ЧЛЕН 13.2

Многостранни задължения

Страните потвърждават своите права и задължения по силата на споразуменията по линия на СТО, и по-специално Споразумението за СФМ. Посочените права и задължения са в основата на дейностите на страните по настоящата глава.

ЧЛЕН 13.3

Приложно поле

Настоящата глава се прилага за:

- a) всички санитарни и фитосанитарни мерки, определени в приложение А към Споразумението за СФМ, доколкото засягат търговията между страните;

- б) сътрудничеството в многостранни форуми, признати в рамките на Споразумението за СФМ;
- в) сътрудничеството в областта на безопасността на храните, здравето на животните и науката за растителна защита; и
- г) сътрудничество по всякакви други санитарни или фитосанитарни въпроси в рамките на всякакви други форуми според това как се споразумеят страните.

ЧЛЕН 13.4

Определения

За целите на настоящата глава и на приложения 13-А—13-3:

- а) се прилагат определенията в приложение А към Споразумението за СФМ, както и тези на *Кодекс алиментариус*, Световната организация по здравеопазване на животните и Международната конвенция по растителна защита, подписана в Рим на 17 декември 1997 г.; и
- б) „защитена зона“ означава, за конкретен регулиран вредител, официално определена географска част от територията на една от страните, в която е известно, че този вредител не е установен въпреки благоприятните условия и наличието му в други части от територията на тази страна.

ЧЛЕН 13.5

Компетентни органи

1. Компетентните органи на страните са органите, отговорни за прилагането на мерките, посочени в настоящата глава, както е посочено в приложение 13-А.
2. В съответствие с член 13.12 страните се информират взаимно за всички съществени промени в структурата, организацията или разпределението на компетенциите на техните компетентни органи.

ЧЛЕН 13.6

Признаване на статус по отношение на болести по животните и инфекции по животните, и вредители

1. Следното се отнася за статуса по отношение на болестите по животните и инфекциите по животните, включително зоонозите:
 - а) за целите на търговията страната вносител признава здравния статус на животните на страната износител или на нейните региони, определени от страната износител в съответствие с параграф 1, буква а), подточка i) от приложение 13-В по отношение на болестите по животните, посочени в приложение 13-Б;

- б) когато една от страните счита, че нейната територия или някой от нейните региони има специален статус по отношение на специфична болест по животните, различна от болестите по животните, посочени в приложение 13-Б, тя може да поиска признаване на този статус в съответствие с критериите, посочени в параграф 3 от приложение 13-В; при вноса на живи животни и животински продукти страната вносител може да поиска предоставянето на гаранции, съответстващи на статуса, договорен от тази страна;
- в) страните признават, че статусът на териториите или регионите, или статусът на сектор или подсектор на страните, свързан с разпространението или честотата на болест по животните, различна от болестите по животните, посочени в приложение 13-Б, или на инфекции по животните, или свързания с тях риск, както е определено от международните организации за определяне на стандарти, признати в рамките на Споразумението за СФМ, представлява основата на търговията между тях; при вноса на живи животни и животински продукти страната вносител може, ако е уместно, да поиска предоставянето на гаранции, съответстващи на статуса на тази страна в съответствие с препоръките на организациите за определяне на стандарти; и
- г) без да се засягат членове 13.9 и 13.15 и при положение че страната вносител не възрази изрично и не поиска подкрепяща или допълнителна информация, провеждане на консултации или извършване на проверка в съответствие с членове 13.11 и 13.14, всяка от страните приема своевременно законодателните и административните мерки, необходими, за да се разреши осъществяването на търговия въз основа букви а), б) и в) от настоящия параграф.

2. Към вредителите се прилагат следните правила:
 - а) страните признават за целите на търговията статуса на вредител по отношение на вредителите, посочени в приложение 13-Б; и
 - б) без да се засягат членове 13.9 и 13.15 и при положение че страната вносител не възрази изрично и не поиска подкрепяща или допълнителна информация, провеждане на консултации или извършване на проверка в съответствие с членове 13.11 и 13.14, всяка от страните предприема своевременно законодателните и административните мерки, необходими, за да се разреши осъществяването на търговия въз основа буква а) от настоящия параграф.

ЧЛЕН 13.7

Признаване на решенията за регионализация по отношение на болестите по животните и инфекциите по животните и по отношение на вредителите

1. Страните признават концепцията за регионализация и я прилагат към търговията помежду си.
2. Решенията за регионализация по отношение на болестите по сухоземните и водните животни, изброени в допълнение 13-Б-1, и вредителите, изброени в допълнение 13-Б-2, се приемат в съответствие с приложение 13-В.

3. По отношение на болестите по животните и в съответствие с член 13.14 страната износител, която иска признаване от страната вносител на решение за регионализация, уведомява за своите мерки за установяване на регионализация с пълно обяснение и подкрепящи данни за своите определения и решения.

4. Без да се засяга член 13.15 и при положение, че страната вносител не възрази изрично и не поиска допълнителна информация, провеждане на консултации или проверка в съответствие с членове 13.11 и 13.14 в рамките на 15 работни дни от получаването на решението за регионализация, страните считат това решение за прието.

5. Консултациите, посочени в параграф 4, се провеждат в съответствие с член 13.14, параграф 2. Страната вносител разглежда допълнителната информация в срок от 15 работни дни след получаването ѝ. Предвидената в параграф 4 проверка се провежда съгласно член 13.11 и в срок от 25 работни дни от получаването на искането за нейното извършване.

6. Що се отнася до вредителите, всяка от страните гарантира, че при търговията с растения, растителни продукти и други продукти се отчита статусът на вредител, признат от другата страна. Страната износител, която иска признаване на решение за регионализация от другата страна, уведомява другата страна за своите мерки и решения, като се ръководи от съответните международни стандарти за фитосанитарни мерки на Организацията за прехрана и земеделие на Организацията на обединените нации („ФАО“), включително стандарт 4 „Изисквания за създаване на зони, свободни от вредители“, стандарт 8 „Определяне на статута по отношение на вредителя на дадена област“ и други международни стандарти за фитосанитарни мерки, които страните считат за подходящи. Без да се засяга член 13.15 и при положение, че една от страните не възрази изрично и не поиска допълнителна информация, провеждане на консултации или проверка в съответствие с членове 13.11 и 13.14 в рамките на три месеца от получаването на решението за регионализация, страните считат това решение за прието.

7. Консултациите, посочени в параграф 4, се провеждат в съответствие с член 13.14, параграф 2. Страната вносител разглежда всякаква допълнителна информация в срок от три месеца след получаването ѝ. Всяка страна извършва проверката, посочена в параграф 4 от настоящия член, в съответствие с член 13.11 и в рамките на 12 месеца от получаването на искане за проверка, като взема предвид биологията на вредителя и съответната култура.

8. След приключване на процедурите, определени в параграфи 2—7 от настоящия член, и без да се засяга член 13.15, всяка от страните предприема без неоснователно забавяне законодателните и административните мерки, необходими, за да се разреши осъществяването на търговия на тази основа.

ЧЛЕН 13.8

Признаване на еквивалентност

1. Страните могат да признаят еквивалентност по отношение на отделна мярка, група мерки или системи, приложими към даден сектор или подсектор.
2. С оглед на признаването на еквивалентност страните следват процеса на консултации, посочен в параграф 3. Този процес включва обективно доказване на еквивалентността от страната износител и обективна оценка на представените доказателства от страната вносител с оглед на възможното признаване на еквивалентността от страната вносител.
3. В срок от три месеца от получаването от страната вносител на искане от страната износител за признаване на еквивалентност на една или повече мерки, засягащи един или повече сектори или подсектори, страните започват процес на консултации, който включва стъпките, посочени в приложение 13-Д. В случай на постъпили голям брой искания от страната износител страните, по искане на страната вносител, договарят в рамките на Подкомитета, посочен в член 13.16, график, в съответствие с който започват процеса, посочен в настоящия параграф.
4. Освен ако не е договорено друго, страната вносител приключва оценката на еквивалентността, както е посочено в приложение 13-Д, не по-късно от 180 дни след като е получила от страната износител нейното доказателство за еквивалентност, както е определено в посоченото приложение. По изключение в случай на сезонни култури е оправдано оценката на еквивалентността да се финализира на по-късен етап, ако е необходимо, за да се даде възможност за проверка на фитосанитарните мерки през подходящ период на растеж на културата.

5. Приоритетните сектори или подсектори на всяка от страните, за които може да се започне процес на консултации, както е посочено в параграф 3 от настоящия член, трябва да бъдат определени, където е уместно, по приоритетен ред в допълнение 13-Д-1. Подкомитетът, посочен в член 13.16, може да препоръча на Съвместния съвет да измени този списък, включително реда на приоритетите.

6. Страната вносител може да оттегли или да спре признаването на еквивалентност въз основа на изменение от една от страните на мерките, засягащи въпросната еквивалентност, при условие че са спазени следните процедури:

- а) в съответствие с член 13.13 страната износител информира страната вносител за всяко предложено изменение на мярка на страната износител, за която е призната еквивалентност, и за вероятния ефект на предложеното изменение върху тази еквивалентност; в срок от 30 работни дни от получаването на тази информация страната вносител уведомява страната износител дали тази еквивалентност ще продължи да бъде призната въз основа на предложеното изменение; и
- б) в съответствие с член 13.13 страната вносител информира страната износител за всяко предложено изменение на мярка на страната вносител, на която се основава признаване на еквивалентност, и за вероятния ефект на предложеното изменение върху признаването на еквивалентност; ако страната вносител не продължи да признава тази еквивалентност, страните могат заедно да определят условията, позволяващи възобновяване на процеса, посочен в параграф 3 от настоящия член, въз основа на предложеното изменение.

7. Без да се засяга член 13.15, страната вносител не отменя или не спира признаването на еквивалентност преди влизането в сила на предложеното изменение на една от страните.

8. Признаването, оттеглянето или спирането на признаването на еквивалентност зависи единствено от страната вносител, която действа в съответствие със своята административна и законодателна рамка, включително, по отношение на растения, растителни продукти и други стоки, подходящи съобщения в съответствие с международния стандарт на ФАО за фитосанитарни мерки 13 „Насоки за уведомяване за несъответствия и спешни действия“ и други международни стандарти за фитосанитарни мерки, според случая. Страната вносител предоставя на страната износител пълно писмено обяснение и подкрепящите данни по отношение на определенията и решенията, обхванати от настоящия член. В случай на непризнаване, оттегляне или спиране на признаването на еквивалентност страната вносител информира страната износител за условията за повторно започване на процеса, посочен в параграф 3.

ЧЛЕН 13.9

Прозрачност и търговски условия

1. Страните прилагат общи условия за внос. Без да се засягат решенията, взети в съответствие с член 13.7 от настоящото споразумение, условията за внос на страната вносител се прилагат за територията на страната износител. В съответствие с член 13.13 страната вносител информира страната износител за своите санитарни и фитосанитарни изисквания при внос. Тази информация включва, по целесъобразност, образците на всички официални сертификати или удостоверения, изисквани от страната вносител.

2. Във връзка с уведомяването за изменения или предложени изменения на условията, посочени в параграф 1 от настоящия член, всяка от страните спазва член 7 и приложение Б към Споразумението за СФМ и последващите решения, приети от Комитета по санитарни и фитосанитарни мерки на СТО. Без да се засяга член 13.15, страната вносител взема предвид времето за транспортиране между териториите на страните, когато определя датата на влизане в сила на всякакви изменения, посочени в параграф 1 от настоящия член.

3. Ако страната вносител не изпълни изискванията за уведомяване, посочени в параграф 2, тя продължава да приема в продължение на 30 дни след датата на влизане в сила на съответното изменение всеки сертификат или удостоверение, гарантиращи условията за внос, приложими преди това изменение.

4. Когато Чили предоставя достъп до пазара на един или повече сектори или подсектори на ЕС като страна в съответствие с условията, посочени в параграф 1, Чили одобрява всички последващи искания за износ, подадени от държавите членки, въз основа на изчерпателно досие с информация, с което разполага Европейската комисия, известно като „Профил на държавата“, освен ако Чили не поиска допълнителна информация при ограничени специфични обстоятелства, когато това се счита за целесъобразно.

5. В срок от 90 дни от признаването на еквивалентност в съответствие с член 13.8 някоя от страните предприема необходимите законодателни и административни мерки за прилагане на това признаване на еквивалентност, за да позволи осъществяването на търговия между страните в секторите и подсекторите, в които страната вносител признава всички санитарни и фитосанитарни мерки на страната износител за еквивалентни. За животните, животинските продукти, растенията, растителните продукти и другите продукти, обхванати от съответните санитарни и фитосанитарни мерки, образецът на официалния сертификат или официалния документ, изискван от страната вносител, може да бъде заменен със сертификат, както е предвидено в приложение 13-3.

6. За продуктите, посочени в параграф 5, в сектори или подсектори, за които една или някои, но не всички мерки са признати за еквивалентни, страните продължават да търгуват помежду си въз основа на спазването на условията, посочени в параграф 1. По искане на страната износител се прилага параграф 8.

7. За целите на настоящата глава страната вносител не подлага вноса на продукти на другата страна на лицензии за внос.

8. По отношение на общите условия за внос, които засягат търговията между страните, по искане на страната износител страните започват консултации в съответствие с член 13.14, за да установят алтернативни или допълнителни условия за внос на страната вносител. Страните, ако е целесъобразно, основават тези алтернативни или допълнителни условия за внос на мерки на страната износител, признати за еквивалентни от страната вносител. Ако страните се споразумеят за алтернативни или допълнителни условия за внос, в срок от 90 дни от установяването им страната вносител предприема необходимите законодателни или административни мерки за разрешаване на вноса на тази основа.

9. По отношение на вноса на животни, животински продукти, продукти от животински произход и странични животински продукти страната вносител, по искане на страната износител, придружено от съответните гаранции, одобрява без предварителна проверка и в съответствие с приложение 13-Г предприятията, които се намират на територията на страната износител. Освен ако страната износител не поиска допълнителна информация, в срок от 30 работни дни от получаване на искането за одобрение, придружено от съответните гаранции, страната вносител предприема необходимите законодателни или административни мерки, за да разреши вноса на тази основа.

10. Първоначалният списък на предприятията се одобрява от всяка от страните в съответствие с приложение 13-Г.

11. По искане на една от страните другата страна предоставя пълно обяснение и подкрепящи данни, необходими за извършването на преценките и вземането на решенията, попадащи в обхвата на настоящия член.

ЧЛЕН 13.10

Процедури за сертифициране

1. За целите на процедурите за сертифициране страните спазват принципите и критериите, посочени в приложение 13-3.

2. Всяка от страните издава сертификатите или официалните документи, посочени в член 13.9, параграфи 1 и 4, както е посочено в приложение 13-3.

3. Подкомитетът, посочен в член 13.16, може да препоръча на Съвместния комитет или на Съвместния съвет да приеме решение за установяване на правила, които да се спазват в случай на електронно сертифициране, оттегляне или замяна на сертификати.

ЧЛЕН 13.11

Проверка

1. За целите на ефективното прилагане на настоящата глава всяка страна има право:
 - а) да извърши, в съответствие с насоките, изложени в приложение 13-Е, проверка на цялата или на част от цялостната програма за контрол на компетентните органи на другата страна; разходите по такъв вид проверка се поемат от страната, която я извършва;
 - б) считано от дата, определена от страните, да поиска от другата страна цялата или част от цялостната програма за контрол на тази страна, както и доклад относно резултатите от контрола, извършен в рамките на тази програма; и
 - в) за лабораторни изпитвания, свързани с продукти от животински произход, да поиска участието на другата страна в програмата за периодични сравнителни изпитвания за конкретни изпитвания, организирани от референтната лаборатория на отправилата искането страна; разходите, свързани с това участие, се поемат от участващата страна.

2. Всяка от страните може да споделя резултатите и заключенията от проверките си с трети държави и да ги прави публично достъпни.
3. Подкомитетът, посочен в член 13.16, може да препоръча на Съвместния съвет да измени приложение 13-Е, като надлежно вземе предвид съответната работа, извършена от международни организации.
4. Резултатите от проверките, посочени в настоящия член, могат да допринесат за мерките на някоя от страните или на страните, посочени в членове 13.6—13.9 и 13.12.

ЧЛЕН 13.12

Проверки на вноса и такси за инспекция

1. Проверките на вноса, извършвани от страната вносител на пратки от страната износител, се извършват при спазване на принципите, изложени в приложение 13-Ж. Резултатите от тези проверки могат да допринесат за процеса на проверка, посочен в член 13.11.
2. Честотата на физическите проверки на вноса, прилагани от всяка от страните, е посочена в приложение 13-Ж. Подкомитетът, посочен в член 13.16, може да препоръча на Съвместния съвет да измени приложение 13-Ж.

3. Всяка страна може да се отклони от честотата, посочена в приложение 13-Ж, в рамките на своите правомощия и в съответствие със своите законови и подзаконови актове, в резултат на напредъка, постигнат в съответствие с членове 13.8 и 13.9, или в резултат на проверки, консултации или други мерки, предвидени в настоящата глава.
4. Таксите за инспекция не надвишават разходите, направени от компетентния орган за извършване на проверки на вноса, и са справедливи по отношение на таксите, начислявани за инспектиране на подобни местни продукти.
5. Страната вносител уведомява страната износител за всяко изменение, включително за причините за това изменение, на мерките, засягащи проверките на вноса и таксите за инспекция, както и за всички съществени промени в административната процедура за тези проверки.
6. За продуктите, посочени в член 13.9, параграф 5, страните могат да се споразумеят да намалят на реципрочна основа честотата на физическите проверки на вноса.
7. Подкомитетът може да препоръча на Съвместния съвет условията за одобряване на проверките на вноса на всяка от страните с оглед адаптиране на тяхната честота или замяната им, които да се прилагат от определена дата. Тези условия се включват в приложение 13-Ж с решение на Съвместния съвет. Считано от тази дата, страните могат да одобряват взаимно проверките на вноса на определени продукти с оглед намаляване на тяхната честота или замяната им.

ЧЛЕН 13.13

Обмен на информация

1. Страните систематично обменят информация, имаща отношение към прилагането на настоящата глава, с цел разработване на стандарти, предоставяне на уверения, постигане на взаимно доверие и демонстриране на ефективността на контролираните програми. Ако е уместно, обменът на информация може да включва и обмен на длъжностни лица.
2. Страните обменят също така информация по други имащи отношение към темата въпроси, включително:
 - а) важни събития, свързани с продукти, обхванати от настоящата глава, включително обмена на информация, предвиден в членове 13.8 и 13.9;
 - б) резултатите от процедурите по извършване на проверка, предвидени в член 13.11.
 - в) резултатите от проверките на вноса, предвидени в член 13.12, в случай на отхвърлени или неотговарящи на изискванията пратки животни и животински продукти;
 - г) научни становища, свързани с настоящата глава и изготвени под отговорността на една от страните; и
 - д) бързи сигнали, свързани с търговията в обхвата на настоящата глава.

3. Някоя от страните своевременно представя за оценка на съответния научен форум научни документи или данни в подкрепа на всякакви становища или твърдения, направени във връзка с въпрос, възникнал по силата на настоящата глава. Резултатите от тази оценка се предоставят на страните.
4. Когато информацията, посочена в настоящия член, е предоставена от една от страните чрез уведомление до СТО в съответствие с член 7 и приложение Б към Споразумението за СФМ или на нейния официален, публично достъпен и безплатен уебсайт, информацията, предвидена в настоящия член, се счита за обменена.
5. За вредители, които представляват известна и непосредствена опасност за една от страните, до тази страна се изпраща директно съобщение по пощата или по електронна поща. Страните следват насоките, предоставени от международния стандарт на ФАО за фитосанитарни мерки 17 „Докладване на вредители“.
6. Страните обменят информацията, посочена в настоящия член, по електронна поща, по факс или по пощата.

ЧЛЕН 13.14

Уведомяване и консултации

1. Всяка от страните уведомява другата страна в срок от два работни дни за всеки сериозен или значителен риск за здравето на човека, на животните или на растенията, включително всички спешни случаи или ситуации, свързани с контрола върху храните, при които е налице ясно установен риск от сериозни последици за здравето, свързани с консумацията на животински или растителни продукти, и по-специално за:

- а) мерки, засягащи решенията за регионализация, както е посочено в член 13.7;
- б) наличие или развитие на болест по животните или вредител, изброени в приложение 13-Б;
- в) констатации от епидемиологично значение или важни свързани рискове по отношение на болести по животните и вредители, които не са изброени в приложение 13-Б или които са нови болести по животните или вредители; и
- г) допълнителни мерки, надхвърлящи основните изисквания за съответните мерки, предприети с цел контрол или премахване на болести по животните или вредители или с цел защита на общественото здраве, и промените на политиките за профилактика, включително политиките за ваксинация.

2. Когато някоя от страните има сериозни опасения относно риск за здравето на хората, животните или растенията, тази страна може да поиска консултации с другата страна относно ситуацията. Тези консултации се провеждат във възможно най-кратък срок и във всички случаи в рамките на 13 работни дни от искането. При тези консултации всяка страна полага усилия да предостави цялата информация, необходима, за да се избегне нарушаване на търговията и за да се постигне взаимно приемливо решение, съвместимо със защитата на здравето на човека, на животните или на растенията.

3. Всяка от страните може да поиска консултациите, посочени в параграф 2 от настоящия член, да се провеждат чрез видео- или аудиоконферентна връзка. Отправилата искането страна изготвя протокол от консултациите, който подлежи на одобрение от страните. За целите на това одобрение се прилага член 13.13, параграф 6.

ЧЛЕН 13.15

Предпазна клауза

1. Ако страната износител предприеме вътрешни мерки за контрол на причина, която може да представлява сериозен риск за здравето на хората, животните или растенията, тази страна, без да се засягат разпоредбите на параграф 2, предприема еквивалентни мерки, за да предотврати въвеждането на риска на територията на страната вносител.

2. Поради сериозен риск за здравето на хората, животните или растенията страната вносител може да предприеме временни мерки, необходими за защита на здравето на хората, животните или растенията. За пратките, които се транспортират между страните, когато се прилагат такива временни мерки, страната вносител разглежда най-подходящото и пропорционално решение, за да се избегнат ненужни смущения в търговията.

3. Страната, която предприема мерките, посочени в настоящия член, уведомява другата страна за това в рамките на един работен ден от решението за прилагане на тези мерки. По искане на някоя от страните и в съответствие с член 13.14, параграф 2 страните провеждат консултации относно ситуацията в рамките на 13 работни дни от уведомлението. Страните надлежно вземат предвид всяка информация, предоставена по време на тези консултации, и се стремят да избегнат ненужни смущения в търговията, като вземат предвид, ако е приложимо, резултатите от консултациите по член 13.14, параграф 2.

ЧЛЕН 13.16

Подкомитет по санитарните и фитосанитарните мерки

1. Подкомитетът по санитарните и фитосанитарните мерки („Подкомитетът“), създаден съгласно член 8.8, параграф 1, се състои от представители на страните, отговарящи за санитарните и фитосанитарните въпроси.

2. Подкомитетът:

- а) упражнява контрол върху прилагането и разглежда въпроси, свързани с настоящата глава, както и всякакви други въпроси, които могат да възникнат във връзка с нейното прилагане; и
- б) отправя препоръки към Съвместния съвет за изменения на приложенията съгласно член 8.5, параграф 1, буква а), по-специално с оглед на напредъка, постигнат в рамките на консултациите и процедурите, предвидени в настоящата глава.

3. Подкомитетът се споразумява за действията, които да предприеме за постигане на целите на настоящата глава. Подкомитетът определя целите и етапите на тези действия. Подкомитетът оценява резултатите от тези действия.

4. Подкомитетът може да препоръча на Съвместния съвет или на Съвместния комитет, съгласно член 40.3, параграф 3, да създаде, когато е целесъобразно, технически работни групи, съставени от представители на експертно равнище на всяка от страните, които да определят и разглеждат технически и научни въпроси, възникващи при прилагането на настоящата глава.

5. Подкомитетът може да препоръча на Съвместния съвет или на Съвместния комитет да приеме решение относно специфичен процедурен правилник за този подкомитет с оглед на спецификата на въпросите, свързани със СФМ.

ЧЛЕН 13.17

Сътрудничество в рамките на многостранни форуми

1. Страните насърчават сътрудничеството в рамките на многостранните форуми, свързани със санитарните и фитосанитарните въпроси, по-специално в международните органи за определяне на стандарти, признати в рамките на Споразумението за СФМ.
2. Подкомитетът, създаден съгласно член 13.16, е съответният форум за обмен на информация и сътрудничество по въпросите, посочени в параграф 1 от настоящия член.

ЧЛЕН 13.18

Сътрудничество в областта на безопасността на храните, здравето на животните и науката за растителна защита

1. Страните се стремят да улеснят научното сътрудничество между органите на страните, отговарящи за научната оценка в областта на безопасността на храните, здравето на животните и защитата на растенията.
2. Подкомитетът може да препоръча на Съвместния съвет или на Съвместния комитет, в съответствие с член 40.3, параграф 3, да създаде техническа работна група за научно сътрудничество съгласно параграф 1 от настоящия член („работната група“), състояща се от представители на експертно равнище на научните органи, посочени в параграф 1, назначени от всяка от страните.

3. Съвместният съвет или Съвместният комитет, който създава работната група, определя мандата, обхвата и работната програма на тази работна група.
4. Работната група може да обменя информация, включително относно:
- а) научна и техническа информация; и
 - б) събиране на данни.
5. Работата, извършвана от работната група, не засяга независимостта на националните или регионалните агенции на всяка от страните.
6. Всяка от страните гарантира, че представителите, назначени съгласно параграф 2, не са засегнати от конфликти на интереси съгласно законодателството на всяка от страните.

ЧЛЕН 13.19

Териториално приложение за ЕС като страна

1. Чрез дерогация от член 41.2, за ЕС като страна настоящата глава се прилага за териториите на държавите членки, както е посочено в приложение I към Регламент (ЕС) 2017/625¹, а по отношение на растенията, растителните продукти и другите стоки — както е посочено в член 1, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/2031².

¹ Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол) (ОВ ЕС L 95, 7.4.2017 г., стр. 1).

² Регламент (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. за защитните мерки срещу вредителите по растенията, за изменение на регламенти (ЕС) № 228/2013, (ЕС) № 652/2014 и (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 69/464/ЕИО, 74/647/ЕИО, 93/85/ЕИО, 98/57/ЕО, 2000/29/ЕО, 2006/91/ЕО и 2007/33/ЕО на Съвета (ОВ ЕС L 317, 23.11.2016 г., стр. 4).

2. Страните разбират, че по отношение на територията на Европейския съюз се отчита нейната специфика и Европейският съюз се признава за единен субект.

ГЛАВА 14

СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА УСТОЙЧИВИТЕ ПРОДОВОЛСТВЕНИ СИСТЕМИ

ЧЛЕН 14.1

Цел

Целта на тази глава е да се установи тясно сътрудничество за участие в прехода към устойчивост на съответните им продоволствени системи. Страните признават значението на укрепването на политиките и определянето на програми, които допринасят за развитието на устойчиви, приобщаващи, здравословни и издръжливи продоволствени системи, както и ролята на търговията за постигането на тази цел.

ЧЛЕН 14.2

Приложно поле

1. Настоящата глава се прилага по отношение на сътрудничеството между страните за подобряване на устойчивостта на съответните им продоволствени системи.

2. В настоящата глава се съдържат разпоредби за сътрудничество по конкретни аспекти на устойчивите продоволствени системи, включително:

- а) устойчивостта на хранителната верига и намаляването на загубата и разхищението на храни;
- б) борбата с измамите с храни в хранителната верига;
- в) хуманното отношение към животните;
- г) борбата срещу антимикробната резистентност; и
- д) намаляване на употребата на торове и химически пестициди, за които оценката на риска е показала, че причиняват неприемливи рискове за здравето или околната среда.

3. Настоящата глава се прилага и за сътрудничеството на страните в рамките на многостранни форуми.

4. Настоящата глава се прилага, без да се засяга прилагането на други глави, свързани с продоволствените системи или с устойчивостта, и по-специално глави 13, 16 и 33.

ЧЛЕН 14.3

Определения

1. За целите на настоящата глава:
 - а) „хранителна верига“ означава всички етапи от първичното производство до продажбата на крайния потребител, включително производство, преработка, транспорт, внос, съхранение, дистрибуция и продажба на крайния потребител;
 - б) „първично производство“ означава производството, отглеждането или култивирането на първични продукти, включително прибирането на реколтата, доенето и отглеждането на селскостопански животни преди клане, както и ловът и риболовът и събирането на диви продукти; и
 - в) „устойчива продоволствена система“ означава продоволствена система, която осигурява безопасна, питателна и достатъчна храна за всички, без да се нарушава икономическата, социалната и екологичната основа, необходима за осигуряване на продоволствена сигурност и изхранване на бъдещите поколения; такава устойчивата продоволствена система:
 - i) е печеливша (икономическа устойчивост);
 - ii) има широкообхватни ползи за обществото (социална устойчивост); и
 - iii) има положително или неутрално въздействие върху природната среда, включително върху изменението на климата (екологична устойчивост).

ЧЛЕН 14.4

Устойчивост на хранителната верига и намаляване на загубата и разхищението на храни

1. Страните признават взаимовръзката между настоящите продоволствени системи и изменението на климата. Страните си сътрудничат за намаляване на неблагоприятното въздействие на продоволствените системи върху околната среда и климата, както и за укрепване на тяхната устойчивост.
2. Страните признават, че загубата и разхищението на храни имат отрицателно въздействие върху социалното, икономическото и екологичното измерение на продоволствените системи.
3. Страните си сътрудничат в областите, които могат да включват:
 - а) устойчиво производство на храни, включително селско стопанство, подобряване на хуманното отношение към животните, насърчаване на биологичното земеделие и намаляване на употребата на антимикробни средства, торове и химически пестициди, за които оценката на риска показва, че представляват неприемлив риск за здравето или околната среда;
 - б) устойчивост на хранителната верига, включително методи и практики за производство и преработка на храни;
 - в) здравословно и устойчиво хранене, като се намалява въглеродният отпечатък на потреблението;
 - г) намаляване на емисиите на парникови газове от продоволствените системи, увеличаване на погълтателите на въглерод и обръщане на тенденцията за намаляване на биоразнообразието;

- д) иновации и технологии, които допринасят за адаптирането и устойчивостта към въздействието на изменението на климата;
 - е) разработване на планове за действие в извънредни ситуации, за да се гарантира сигурността на доставките на храни по време на криза; и
 - ж) намаляване на загубата и разхищението на храни в съответствие с цел 12.3 от целите за устойчиво развитие, определени в Програмата до 2030 г.
4. Сътрудничеството съгласно настоящия член може да включва обмен на информация, експертни познания и опит, както и сътрудничество в областта на научните изследвания и иновациите.

ЧЛЕН 14.5

Борба с измамите в хранителната верига

1. Страните признават, че измамите могат да засегнат безопасността на хранителната верига, да застрашат устойчивостта на продоволствените системи и да подкопаят лоялните търговски практики, доверието на потребителите и устойчивостта на пазарите на храни.

2. Страните си сътрудничат за откриване и избягване на измами в хранителната верига чрез:

- а) обмен на информация и опит за подобряване на откриването и противодействието на измамите в хранителната верига; и
- б) оказване на необходимото съдействие за събиране на доказателства за практики, които не съответстват или изглежда, че не съответстват на техните правила, или които представляват риск за здравето на хората, животните или растенията или за околната среда, или които заблуждават клиентите.

ЧЛЕН 14.6

Хуманно отношение към животните

1. Страните признават, че животните са същества с усещания и че използването на животни в системите за производство на храни е свързано с отговорност за тяхното благосъстояние. Страните спазват условия за търговия със селскостопански животни и животински продукти, насочени към защита на хуманното отношение към животните.

2. Страните се стремят да постигнат общо разбиране относно международните стандарти за хуманно отношение към животните на Световната организация за здравеопазване на животните (СОЗЖ).

3. Страните си сътрудничат в разработването и прилагането на стандарти за хуманно отношение към животните във фермата, по време на транспортиране, клане и умъртвяване на животните в съответствие със своето законодателство.
4. Страните засилват сътрудничеството си в научните изследвания в областта на хуманното отношение към животните, за да продължат да разработват научнообосновани стандарти за хуманно отношение към животните.
5. Подкомитетът, посочен в член 14.8, може да разглежда други въпроси в областта на хуманното отношение към животните.
6. Страните обменят информация, експертни познания и опит в областта на хуманното отношение към животните.
7. Страните си сътрудничат в рамките на СОЗЖ и могат да си сътрудничат в други международни форуми с цел насърчаване на по-нататъшното развитие на стандартите и най-добрите практики за хуманно отношение към животните и тяхното прилагане.
8. В съответствие с член 33.4, параграф 3 Съвместният съвет или Съвместният комитет може да създаде техническа работна група, която да подпомага Подкомитета, посочен в член 14.8, при прилагането на настоящия член.

ЧЛЕН 14.7

Борба срещу антимикробната резистентност

1. Страните отчитат, че антимикробната резистентност представлява сериозна заплаха за здравето на хората и животните и че употребата, особено неправилната и прекомерната употреба на антимикробни средства при животните, допринася за цялостното развитие на антимикробната резистентност и представлява сериозен риск за общественото здраве. Страните отчитат, че естеството на заплахата изисква транснационален подход.
2. Всяка от страните постепенно прекратява употребата на антимикробни лекарствени продукти като растежни стимулатори.
3. Всяка от страните, в съответствие с подхода „Едно здраве“:
 - а) взема предвид съществуващите и бъдещите насоки, стандарти, препоръки и действия, съставени в съответните международни организации, при разработването на инициативи и национални планове, целящи насърчаване на разумното и отговорно използване на антимикробни средства в животновъдството и при ветеринарните практики;
 - б) насърчава в случаи, които страните определят съвместно, отговорната и разумна употреба на антимикробни средства, включително намаляване на употребата на антимикробни средства в животновъдството и постепенно прекратяване на употребата на антимикробни средства като растежни стимулатори в животновъдството; и

в) подкрепя разработването и прилагането на международни планове за действие за борба с антимикробната резистентност, ако страните считат това за целесъобразно.

4. В съответствие с член 33.4, параграф 3 Съвместният съвет или Съвместният комитет може да създаде техническа работна група, която да подпомага Подкомитета, посочен в член 14.8, при прилагането на настоящия член.

ЧЛЕН 14.8

Подкомитет по устойчиви продоволствени системи

1. Подкомитетът по устойчиви продоволствени системи („Подкомитетът“), създаден съгласно член 8.8, параграф 1, се състои от представители на страните, отговарящи за устойчивите продоволствени системи.

2. Подкомитетът упражнява контрол върху прилагането на настоящата глава и разглежда всякакви въпроси, които могат да възникнат във връзка с нейното прилагане.

3. Подкомитетът се споразумява за действията, които да предприеме за постигане на целите на настоящата глава. Подкомитетът определя целите и етапите на тези действия и наблюдава напредъка на страните в създаването на устойчиви продоволствени системи. Подкомитетът оценява на всеки период резултатите от изпълнението на тези действия.

4. Подкомитетът може да препоръча на Съвместния съвет или на Съвместния комитет, съгласно член 40.3, параграф 3, да създаде технически работни групи, съставени от представители на експертно равнище на всяка от страните, които да определят и разглеждат технически и научни въпроси, възникващи при прилагането на настоящата глава.

5. Подкомитетът препоръчва на Съвместният комитет да установи правила за намаляване на възможни конфликти на интереси за участниците в заседанията на Подкомитета и на техническите работни групи, посочени в настоящата глава. Съвместният комитет приема решение за установяване на тези правила.

ЧЛЕН 14.9

Сътрудничество в рамките на многостранни форуми

1. Страните си сътрудничат, по целесъобразност, в рамките на многостранни форуми за насърчаване на глобалния преход към устойчиви продоволствени системи, които допринасят за постигането на международно договорените цели в областта на околната среда, природата и опазването на климата.

2. Подкомитетът е форумът за обмен на информация и сътрудничество по въпросите, обхванати от параграф 1 от настоящия член.

ЧЛЕН 14.10

Допълнителни разпоредби

1. Дейностите на Подкомитета, посочени в член 14.8, не засягат независимостта на националните или регионалните агенции на страните.
2. Никоя от разпоредбите на настоящата глава не засяга правата или задълженията на всяка от страните да защитава поверителната информация в съответствие със законодателството на всяка от страните. Когато съгласно настоящата глава някоя от страните предостави на другата страна информация, която се счита за поверителна съгласно правото на първата страна,, другата страна третира информацията като поверителна, освен ако предоставящата информацията страна не се съгласи с друго.
3. При пълно зачитане на правото на всяка от страните да регулира, никоя от разпоредбите на настоящата глава не се тълкува като задължаваща някоя от страните:
 - а) да измени изискванията си за внос;
 - б) да се отклони от националните процедури за изготвяне и приемане на регулаторни мерки;
 - в) да предприеме действия, които биха затруднили или попречили на своевременното приемане на регулаторни мерки, насочени към постигане на целите на обществената политика; или
 - г) да приеме конкретен регулаторен резултат.

ГЛАВА 15

ЕНЕРГИЯ И СУРОВИНИ

ЧЛЕН 15.1

Цел

Целта на настоящата глава е да насърчи диалога и сътрудничеството в секторите на енергията и суровините във взаимна полза на страните, да насърчи устойчивата и справедлива търговия и инвестиции, като осигури еднакви условия на конкуренция в тези сектори, и да повиши конкурентоспособността на свързаните с тях вериги за създаване на стойност, включително добавянето на стойност, в съответствие с настоящото споразумение.

ЧЛЕН 15.2

Принципи

1. Всяка от страните си запазва суверенното право да определя дали районите в рамките на нейната територия, както и в изключителната икономическа зона, са на разположение за проучване, производство и транспортиране на енергийни стоки и суровини.

2. В съответствие с настоящата глава страните потвърждават правото си на регулиране на съответните си територии, за да постигнат легитимни цели на политиката в областта на енергията и суровините.

ЧЛЕН 15.3

Определения

За целите на настоящата глава и на приложения 15-А и 15-Б:

- а) „разрешение“ означава разрешително, лиценз, концесия или подобен административен или договорен инструмент, с който компетентният орган на една от страните дава право на даден субект да упражнява определена стопанска дейност на нейната територия в съответствие с изискванията, посочени в разрешението;
- б) „балансиране“ означава всички действия и процеси, във всички срокове, чрез които операторите на системи непрекъснато осигуряват поддържане на честотата на системата в предварително определен диапазон на стабилност и съответствие с размера на резервите, необходими с оглед на изискваното качество;
- в) „енергийни стоки“ означава стоките, от които се произвежда енергия и които са изброени със съответния код по ХС в приложение 15-А;

- г) „въглеродороди“ означава стоките, изброени със съответния код по ХС в приложение 15-А;
- д) „суровини“ означава вещества, използвани при производството на промишлени продукти; включително руди, концентрати, шлаки, пепел и химикали; необработени, преработени и рафинирани материали; метални отпадъци; скрап и скрап за претопяване; обхванати от главите на ХС, включени в приложение 15-А ;
- е) „енергия от възобновяеми източници“ означава енергия, произведена от слънчеви, вятърни, водоелектрически, геотермални, биологични или океански източници или други възобновяеми източници на енергия от околната среда;
- ж) „възобновяеми горива“ означава биогорива, течни горива от биомаса, горива от биомаса и възобновяеми горива от небиологичен произход, включително възобновяеми синтетични горива и възобновяем водород;
- з) „стандарти“ означава стандартите, както са определени в глава 16;
- и) „системен оператор“ означава:
- і) за ЕС като страна: лице, което отговаря за експлоатацията, поддръжката и развитието на електроразпределителната или електропреносната система в дадена област и за осигуряване на дългосрочната способност на тези системи; и

- ii) за Чили: независим орган, отговарящ за координирането на експлоатацията на взаимосвързаните електрически системи, който осигурява ефективните икономически резултати, безопасността и надеждността на електроенергийната система и осигурява свободен достъп до електропреносната система; и
- й) „технически правила“ означава техническите правила, както са определени в глава 16.

ЧЛЕН 15.4

Монополи върху вноса и износа

Никоя от страните не може да определя или поддържа определен монопол върху вноса или износа. За целите на настоящия член понятието „монопол върху вноса или износа“ означава изключителното право или предоставяне на правомощия от една от страните на даден субект да внася енергийни стоки или суровини или да изнася енергийни стоки или суровини за другата страна¹.

¹ От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият член не засяга глави 17, 18 и 29 и съответните им графици и не включва право, произтичащо от предоставянето на право върху интелектуална собственост.

ЧЛЕН 15.5

Експортна цена¹

1. Никоя от страните не налага цена за износ на енергийни стоки или суровини за другата страна, която е по-висока от цената на такива стоки, когато те са предназначени за вътрешния пазар, посредством каквато и да било мярка, като например лицензи или изисквания за минимална цена.
2. Независимо от разпоредбите на параграф 1 от настоящия член Чили може да въведе или да запази мерки, целящи да насърчат добавянето на стойност, като доставя суровини на промишлените сектори на преференциални цени, така че те да могат да се развиват в Чили, при условие че тези мерки отговарят на условията, посочени в приложение 15-Б.

ЧЛЕН 15.6

Вътрешно регулирани цени

1. Страните отчитат значението на конкурентните енергийни пазари за осигуряване на широк избор при доставката на енергийни стоки и за повишаване на благосъстоянието на потребителите. Страните също така отчитат, че регулаторните нужди и подходи могат да се различават на различните пазари.
2. В допълнение към параграф 1 всяка от страните, в съответствие със своите закони и подзаконови разпоредби, гарантира, че доставките на енергийни стоки се основават на пазарни принципи.

¹ От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият член не засяга приложение 29.

3. Някоя от страните може да регулира цената, начислявана за доставката на енергийни стоки, само чрез налагане на задължение за обществена услуга.

4. Ако една от страните наложи задължение за обществена услуга, тя гарантира, че това задължение е ясно определено, прозрачно и недискриминационно и не надхвърля необходимото за постигане на целите на задължението за обществена услуга.

ЧЛЕН 15.7

Разрешение за проучване и производство на енергийни стоки и суровини

1. Без да се засягат разпоредбите на глава 20, ако някоя от страните изисква разрешение за проучване или производство на енергийни стоки и суровини, тази страна гарантира, че такова разрешение се предоставя вследствие на публична и недискриминационна процедура¹.

2. Тази страна публикува, наред с другото, вида на разрешението, съответната област или част от нея и предложената дата или срок за издаване на разрешението по такъв начин, който позволява на потенциално заинтересованите кандидати да подават молби.

3. Дадена страна може да предвиди дерогация от параграф 2 от настоящия член и член 20.3 във всеки един от следните случаи, свързани с въглеводородите:

а) областта е била предмет на предишна процедура, която не е довела до издаване на разрешение;

¹ От съображения за правна сигурност, в случай на несъответствие между настоящия член и глави 17 и 18 и приложения 17-А, 17-Б и 17-В, тези глави и приложения имат предимство до степента на несъответствието.

б) областта е на постоянно разположение за проучване или производство на енергийни стоки и суровини; или

в) издадено разрешение е било отменено преди датата на изтичането му.

4. Всяка страна може да изиска от субект, на който е предоставено разрешение, да плати финансова вноска или вноска в натура. Финансовата вноска или вноската в натура се определя по начин, който не възпрепятства процеса на управление и вземане на решения на този субект.

5. Всяка страна гарантира, че на заявителя са предоставени основанията за отхвърляне на неговото заявление, така че да му се даде възможност да използва процедури за обжалване или преразглеждане, когато това е необходимо. Процедурите за обжалване или преразглеждане се оповестяват предварително.

ЧЛЕН 15.8

Оценка на въздействието върху околната среда

1. Някоя от страните гарантира извършването на оценка на въздействието върху околната среда¹ преди издаването на разрешение за проект или дейност, свързани с енергия или суровини, които могат да окажат значително въздействие върху населението, човешкото здраве, биологичното разнообразие, земята, почвата, водата, въздуха или климата, културното наследство или ландшафта. Тази оценка трябва да установи и оцени тези значителни въздействия.

¹ За Чили „оценка на въздействието върху околната среда“ означава проучване на въздействието върху околната среда, както е определено в дял 1, член 2, буква i) от Закон 19.300 или последващите актове, и както е регламентирано в член 11 от същия закон.

2. Всяка страна гарантира, че съответната информация е на разположение на обществеността като част от процеса на оценка на въздействието върху околната среда, и предоставя време и възможности на обществеността да участва в този процес и да предоставя коментари.
3. Всяка страна публикува и взема предвид заключенията от оценката на въздействието върху околната среда, преди да издаде разрешение за проекта или дейността.

ЧЛЕН 15.9

Достъп на трети страни до енергийна транспортна инфраструктура

1. Всяка страна гарантира, че системните оператори на нейна територия предоставят недискриминационен достъп до енергийната инфраструктура за пренос на електроенергия на всеки субект на една от страните. Доколкото е възможно, достъпът до електроенергийната инфраструктура се предоставя в разумен срок от датата, на която субектът е поискал такъв достъп.
2. В съответствие със своите законови и подзаконови разпоредби всяка страна дава възможност на субект от страна да получи достъп до и да използва инфраструктурата за пренос на електроенергия при разумни и недискриминационни условия, включително недискриминация между видовете източници на електроенергия, и при тарифи, отразяващи разходите. Всяка страна публикува реда и условията за достъп до инфраструктурата и използване на електроенергийната транспортна инфраструктура.

3. Независимо от параграф 1, всяка от страните може да въведе или поддържа в законовите и подзаконовите си разпоредби специфични дерогации от правото на достъп на трети страни въз основа на обективни критерии, при условие че са необходими за изпълнение на легитимна цел на политиката. Тези дерогации се публикуват, преди да започнат да се прилагат.

4. Страните отчитат значението на правилата, посочени в параграфи 1, 2 и 3, и за газовата инфраструктура. Страна, която не прилага такива правила по отношение на газовата инфраструктура, се стреми да ги прилага, по-специално по отношение на транспортирането на възобновяеми горива, като отчита разликите в зрелостта и организацията на пазара.

ЧЛЕН 15.10

Достъп до инфраструктура за доставчиците на електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници

1. Без да се засягат членове 15.7, 15.9 и 15.11, всяка от страните гарантира, че на доставчиците на енергия от възобновяеми източници на другата страна се предоставя достъп до и използване на електроенергийната мрежа за съоръжения за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, разположени на нейна територия, при разумни и недискриминационни условия.

2. За целите на параграф 1 всяка от страните гарантира, в съответствие със своите закони и подзаконови актове, че по отношение на доставчиците на електроенергия от възобновяеми източници на другата страна нейните предприятия за пренос и системни оператори:

- а) дават възможност за свързване на нови съоръжения за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с електроенергийната мрежа, без да се налагат дискриминационни условия;
- б) осигуряват надеждно използване на електроенергийната мрежа;
- в) предоставят услуги по балансиране; и
- г) гарантират, че са налице подходящи оперативни мерки, свързани с мрежата и пазара, за да се сведе до минимум неизползването на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници.

3. Параграф 2 не засяга законното право на регулиране на всяка от страните на своята територия, за да постигне легитимни цели на политиката, като например необходимостта от поддържане на сигурно функциониране и стабилност на електроенергийната система, въз основа на обективни и недискриминационни критерии.

ЧЛЕН 15.11

Независим орган

1. Всяка страна поддържа или създава функционално независим орган или органи, които:
 - а) определят или одобряват условията и тарифите за достъп до и използване на електроенергийната мрежа; и
 - б) разрешават спорове в разумен срок относно подходящи условия и тарифи за достъп и използване на електроенергийната мрежа.

2. При изпълнение на задълженията си и упражняване на правомощията си, посочени в параграф 1, органът или органите действат прозрачно и безпристрастно по отношение на ползвателите, собствениците и системните оператори на електроенергийната мрежа.

ЧЛЕН 15.12

Сътрудничество в областта на стандартите

1. С оглед на предотвратяването, откриването и премахването на ненужните технически пречки пред търговията с енергийни стоки и суровини, за тези стоки и материали се прилага глава 16.

2. В съответствие с членове 16.4 и 16.6 страните насърчават по целесъобразност сътрудничеството между съответните си регулаторни и стандартизиращи органи в области като енергийната ефективност, устойчивата енергия и суровините, с цел да допринесат за търговията, инвестициите и устойчивото развитие, наред с другото, чрез:

- а) сближаването или хармонизирането, ако е възможно, на съответните им действащи стандарти въз основа на взаимен интерес и реципрочност, и съгласно условията, които трябва да бъдат договорени от регулаторните органи и съответните органи по стандартизация;
- б) съвместните анализи, методологии и подходи, ако е възможно, за подпомагане и улесняване на разработването на съответните стандарти за изпитване и измерване в сътрудничество със техните съответни органи по стандартизация;
- в) разработването на общи стандарти, ако е възможно, за енергийна ефективност и възобновяема енергия; и
- г) насърчаването на стандартите за суровини, за производство на енергия от възобновяеми източници и енергийна ефективност, включително проектиране на продукти и етикетиране, ако е целесъобразно, чрез съществуващи инициативи за международно сътрудничество.

3. За целите на прилагането на настоящата глава страните се стремят да насърчават разработването и използването на отворени стандарти и оперативна съвместимост на мрежите, системите, устройствата, приложенията или компонентите в секторите на енергията и суровините.

ЧЛЕН 15.13

Научноизследователска и развойна дейност и иновации

Страните признават, че научноизследователската и развойната дейност и иновациите са ключови елементи за по-нататъшното развитие на ефективността, устойчивостта и конкурентоспособността в секторите на енергетиката и суровините. Страните си сътрудничат по целесъобразност, наред с другото, при:

- а) насърчаване на научноизследователската и развойната дейност, иновациите и разпространението на екологосъобразни и рентабилни технологии, процеси и практики в областта на енергията и суровините;
- б) насърчаване на добавянето на стойност във взаимна полза на страните и повишаване на производствения капацитет в областта на енергията и суровините; и
- в) укрепване на изграждането на капацитет в контекста на инициативите за научноизследователска и развойна дейност и иновации.

ЧЛЕН 15.14

Сътрудничество в областта на енергията и суровините

1. Страните си сътрудничат, когато е целесъобразно, в областта на енергията и суровините, наред с другото, с оглед:
 - а) намаляване или премахване на мерките, които сами по себе си или заедно с други мерки биха могли да нарушат търговията и инвестициите, включително от техническо, регулаторно и икономическо естество, засягащи секторите на енергията и суровините;
 - б) обсъждане, когато е възможно, на техните позиции на международни форуми, на които се дискутират имащи отношение въпроси, свързани с търговията и инвестициите, и насърчаване на международни програми в областта на енергийната ефективност, енергията от възобновяеми източници и суровините; и
 - в) насърчаване на отговорно бизнес поведение в съответствие с международните стандарти, които са били одобрени или подкрепени от страните, като например Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия, и по-специално глава IX от тях относно науката и технологиите.

Тематично сътрудничество в областта на енергетиката

2. Страните отчитат необходимостта да се ускори внедряването на възобновяеми и нисковъглеродни енергийни източници, да се повиши енергийната ефективност и да се насърчат иновациите, за да се осигури достъп до безопасна, устойчива и достъпна енергия. Страните си сътрудничат по всички съответни въпроси от взаимен интерес, като например:

- а) възобновяема енергия, по-специално по отношение на технологиите, интеграцията и достъпа до електроенергийната система, съхранението и гъвкавостта, както и цялата верига за доставка на водород от възобновяеми източници;
- б) енергийна ефективност, включително регулиране, най-добри практики и ефективни и устойчиви системи за отопление и охлаждане;
- в) електромобилност и внедряване на инфраструктура за зареждане с електроенергия; и
- г) отворени и конкурентни енергийни пазари.

Тематично сътрудничество в областта на суровините

3. Страните отчитат общия си ангажимент за отговорно снабдяване и устойчиво производство на суровини и взаимния си интерес да улеснят интегрирането на веригите за създаване на стойност в сектора на суровините. Страните си сътрудничат по всички съответни въпроси от взаимен интерес, като например:

- а) отговорни практики за добив и устойчивост на веригите за създаване на стойност в сектора на суровините, включително приноса на веригите за създаване на стойност на суровините за изпълнението на целите за устойчиво развитие на ООН;
- б) вериги за създаване на стойност в сектора на суровините, включително добавяне на стойност; и
- в) определяне на областите от взаимен интерес за сътрудничество в областта на научноизследователската и развойната дейност и иновациите, обхващащи цялата верига за създаване на стойност в сектора на суровините, включително авангардни технологии, интелигентен добив на полезни изкопаеми и цифрови мини.

4. При разработването на дейности за сътрудничество страните вземат предвид наличните ресурси. Дейностите могат да се извършват присъствено или с помощта на достъпни за страните технологични средства.

5. Дейностите за сътрудничество могат да бъдат разработени и осъществени с участието на международни организации, световни форуми и изследователски институции, както е договорено между страните.

б. Когато е целесъобразно, при прилагането на настоящия член страните насърчават подходяща координация по отношение на прилагането на членове 4.5 и 5.2 от част II от настоящото споразумение.

ЧЛЕН 15.15

Енергиен преход и възобновяеми горива

1. За целите на прилагането на настоящата глава страните отчитат важния принос на възобновяемите горива, наред с другото, чистия водород, включително техните производни, и възобновяемите синтетични горива, за намаляване на емисиите на парникови газове с цел справяне с изменението на климата.
2. В съответствие с член 15.12, параграф 2 страните си сътрудничат по целесъобразност за сближаване или хармонизиране, ако е възможно, на схемите за сертифициране на възобновяеми горива, например по отношение на емисиите през целия жизнен цикъл и стандартите за безопасност.
3. По отношение на възобновяемите горива страните си сътрудничат също така с цел:
 - а) определяне, намаляване и премахване, по целесъобразност, на мерки, които могат да нарушат двустранната търговия, включително мерки от техническо, регулаторно и икономическо естество;
 - б) насърчаване на инициативи, които улесняват двустранната търговия, за да се насърчи производството на възобновяем водород; и

в) насърчаване на използването на възобновяеми горива с оглед на техния принос за намаляване на емисиите на парникови газове.

4. Страните по целесъобразност насърчават разработването и прилагането на международни стандарти и регулаторното сътрудничество по отношение на възобновяемите горива и си сътрудничат в рамките на съответните международни форуми с цел разработване на уместни схеми за сертифициране, които да избягват появата на необосновани пречки пред търговията.

ЧЛЕН 15.16

Изключение за малки и изолирани електроенергийни системи

1. За целите на прилагането на настоящата глава страните признават, че техните законови и подзаконови актове могат да предвиждат специални режими за малки и изолирани електроенергийни системи.

2. В съответствие с параграф 1 някоя от страните може да поддържа, приема или прилага мерки по отношение на малки и изолирани електроенергийни системи, които представляват дерогация от членове 15.6, 15.7, 15.9, 15.10 и 15.11, при условие че тези мерки не представляват прикрити ограничения на търговията или инвестициите между страните.

ЧЛЕН 15.17

Подкомитет по търговията със стоки

1. Подкомитетът по търговията със стоки („Подкомитетът“), създаден съгласно член 8.8, параграф 1, отговаря за прилагането на настоящата глава и на приложения 15-А и 15-Б. Функциите, посочени в член 9.18, букви а), в), г) и д), се прилагат към настоящата глава *mutatis mutandis*.
2. В съответствие с членове 15.12, 15.13, 15.14 и 15.15 Подкомитетът може да препоръча на страните да установят или улеснят с други средства сътрудничеството помежду си в областта на енергията и суровините.
3. По взаимно съгласие на страните Подкомитетът заседава на сесии, посветени на прилагането на настоящата глава. При подготовката на такива сесии всяка от страните може да вземе предвид, ако е целесъобразно, приноса на уместни заинтересовани страни или експерти.
4. Всяка от страните определя лице за контакт, което да улеснява прилагането на настоящата глава, включително чрез осигуряване на подходящо участие на представители на една от страните, съобщава на другата страна за своите данни за контакт и незабавно уведомява другата страна за всякакви промени в тези данни за контакт. За Чили звеното за контакт е от заместник-секретариата по международни икономически отношения към Министерството на външните работи или негов приемник.

ГЛАВА 16

ТЕХНИЧЕСКИ ПРЕЧКИ ПРЕД ТЪРГОВИЯТА

ЧЛЕН 16.1

Цел

Целта на настоящата глава е да се засили и улесни търговията със стоки между страните чрез предотвратяване, установяване и премахване на ненужните технически пречки пред търговията и чрез насърчаване на по-голямо регулаторно сътрудничество.

ЧЛЕН 16.2

Приложно поле

1. Настоящата глава се прилага по отношение на изготвянето, приемането и прилагането на всички стандарти, технически правила и процедури за оценяване на съответствието, определени в приложение 1 към Споразумението за ТПТ, които могат да засегнат търговията със стоки между страните.

2. Независимо от разпоредбите на параграф 1, настоящата глава не се прилага по отношение на:

- а) спецификациите за покупка, изготвени от правителствени органи за производствени или потребителски изисквания на такива органи, обхванати от глава 28; или
- б) санитарни и фитосанитарни мерки, обхванати от глава 13.

ЧЛЕН 16.3

Включване на определени разпоредби на Споразумението за ТПТ

Членове 2—9 от Споразумението за ТПТ и приложения 1 и 3 към него се включват в настоящото споразумение и стават част от него *mutatis mutandis*.

ЧЛЕН 16.4

Международни стандарти

1. Международните стандарти, разработени от организациите, изброени в приложение 16-А, се считат за приложими международни стандарти по смисъла на членове 2 и 5 от Споразумението за ТПТ и приложение 3 към него, при условие че при разработването им посочените организации са спазили принципите и процедурите, определени в Решението на Комитета по техническите пречки пред търговията на СТО относно принципите за разработване на международни стандарти, ръководства и препоръки във връзка с членове 2, 5 и 3 от Споразумението за ТПТ¹ и приложение 3 към него.
2. По искане на някоя от страните Съвместният съвет може да приеме решение за изменение на приложение 16-А съгласно член 8.5, параграф 1, буква а).

ЧЛЕН 16.5

Технически правила

1. Страните отчитат значението на извършването на оценка на регулаторното въздействие на предвидените технически правила съгласно съответните правила и процедури на всяка страна.

¹ G/TBT/9, 13 ноември 2000 г., приложение 4.

2. Всяка страна извършва оценка на наличните регулаторни и нерегулаторни алтернативи на предложеното техническо правило, чрез които могат да се постигнат законните цели на страната в съответствие с член 2.2 от Споразумението за ТПТ.
3. Всяка страна използва съответните международни стандарти като основа за своите технически правила, освен когато страната, разработваща техническото правило, може да докаже, че такива международни стандарти биха били неефективни или неподходящи средства за изпълнение на поставените легитимни цели.
4. Ако някоя от страните не е използвала международните стандарти като основа за конкретно техническо правило, по искане на другата страна тя определя всяко съществено отклонение от съответния международен стандарт и обяснява причините, поради които тези стандарти са били преценени като неподходящи или неефективни за преследваната цел, и предоставя научните или техническите доказателства, на които се основава тази оценка.
5. В допълнение към задължението на всяка от страните съгласно член 2.3 от Споразумението за ТПТ, съгласно съответните си правила и процедури всяка страна извършва преглед на своите технически правила с цел да увеличи сближаването на тези технически правила със съответните международни стандарти. Всяка страна взема предвид, наред с другото, всички нови изменения на съответните международни стандарти и това дали продължават да са налице обстоятелствата, на които се дължат евентуалните различия с всеки съответен международен стандарт.

ЧЛЕН 16.6

Регулаторно сътрудничество

1. Страните отчитат съществуването на широк спектър от механизми за регулаторно сътрудничество, които могат да спомогнат за премахване или избягване на създаването на технически пречки пред търговията.
2. Всяка от страните може да предложи на другата страна специфични за отделни сектори дейности за регулаторно сътрудничество в областите, обхванати от настоящата глава. Тези предложения се предават на звеното за контакт, посочено в член 16.13, и се състоят от:
 - а) обмен на информация относно регулаторните подходи и практики; или
 - б) инициативи за по-нататъшно съгласуване на техническите правила и процедурите за оценяване на съответствието със съответните международни стандарти.

Другата страна отговаря на предложението в разумен срок.

3. Звената за контакт, посочени в член 16.13, информират Съвместния комитет за дейностите по сътрудничество, осъществени съгласно настоящия член.
4. Страните се стремят да обменят информация и да си сътрудничат по отношение на механизмите за улесняване на приемането на резултатите от оценяването на съответствието, за да се премахнат ненужните технически пречки пред търговията.

5. Страните насърчават сътрудничеството между съответните си организации, отговорни за техническите правила, стандартизацията, оценката на съответствието, акредитацията и метрологията, независимо дали са правителствени или неправителствени, с оглед решаването на различни въпроси, обхванати от настоящата глава.

6. Някоя от разпоредбите на настоящия член не се тълкува като изискваща от някоя от страните:

- а) да се отклони от процедурите си за изготвяне и приемане на регулаторни мерки;
- б) да предприеме действия, които биха затруднили или попречили на своевременното приемане на регулаторни мерки, насочени към постигане на целите на обществената политика; или
- в) да постигне конкретен регулаторен резултат.

7. За целите на настоящия член и на разпоредбите относно сътрудничеството съгласно приложения 16-А—16-Д Европейската комисия действа от името на ЕС като страна.

ЧЛЕН 16.7

Сътрудничество в областта на надзора на пазара, съответствието и безопасността на
нехранителните продукти

1. Страните отчитат значението на сътрудничеството в областта на надзора на пазара, съответствието и безопасността на нехранителните продукти за улесняването на търговията и защитата на потребителите и другите ползватели, както и значението на изграждането на взаимно доверие на основата на споделяне на информация.

2. За целите на настоящия член:

- а) „потребителски продукти“ означава стоки, които са предназначени или е вероятно да бъдат използвани от потребители, с изключение на храни, медицински изделия и лекарствени продукти; и
- б) „надзор на пазара“ означава извършени дейности и предприети мерки от публичните органи, включително извършени дейности и предприети мерки в сътрудничество с икономическите оператори, въз основа на процедурите на някоя от страните, за да се даде възможност на тази страна да наблюдава или разглежда съответствието на продуктите с изискванията, определени в нейните законови и подзаконови актове, или тяхната безопасност.

3. За да се гарантира независимото и безпристрастно функциониране на надзора на пазара, всяка от страните осигурява:

- а) разделянето на функциите за надзор на пазара от функциите за оценяване на съответствието; и
- б) липсата на интерес, който би засегнал безпристрастността на органите за надзор на пазара при извършването на контрол или наблюдение на икономическите оператори.

4. Страните могат да си сътрудничат и да обменят информация в областта на безопасността и съответствието на нехранителните продукти, по-специално по отношение на следното:

- а) дейности и мерки за надзор на пазара и за правоприлагане;

- б) методи за оценка на риска и изпитване на продукти;
- в) координираното изземване на продукти или други подобни действия;
- г) научни, технически и регулаторни въпроси, насочени към подобряване на безопасността и съответствието на нехранителните продукти;
- д) възникващи въпроси от съществено значение за здравето и безопасността;
- е) дейности, свързани със стандартизацията; и
- ж) обмен на длъжностни лица.

5. ЕС като страна може да предостави на Чили избрана информация от своята система за бърз обмен на информация по отношение на потребителски продукти, както е посочено в Директива 2001/95/ЕО¹ или последващите актове, а Чили може да предостави на ЕС като страна избрана информация относно безопасността на потребителските продукти и относно предприетите превантивни, ограничителни и коригиращи мерки по отношение на потребителските продукти. Обменът на информация може да бъде под формата на:

- а) несистемен обмен — в надлежно обосновани и специфични случаи, с изключение на лични данни; и

¹ Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 г. относно общата безопасност на продуктите (ОВ ЕС L 11, 15.1.2002 г., стр. 4).

- б) системен обмен въз основа на договореност, установена с решение на Съвместния съвет, което се съдържа в приложение 16-Г.
6. Съвместният съвет може да установи с решение договореност за редовен обмен на информация, включително по електронен път, относно мерките, предприети по отношение на нехранителни продукти, които не отговарят на изискванията, различни от обхванатите в параграф 5 от настоящия член, която да бъде изложена в приложение 16-Д.
7. Всяка страна използва информацията, получена съгласно параграфи 4, 5 и 6, единствено с цел защита на потребителите, здравето, безопасността или околната среда.
8. Всяка страна третира информацията, получена съгласно параграфи 4, 5 и 6, като поверителна.
9. Договореностите, посочени в параграф 5, буква б) и в параграф 6, определят продуктовия обхват, вида на информацията, която ще се обменя, условията за обмен и прилагането на правилата за поверителност и защита на личните данни.
10. В съответствие с член 8.5, параграф 1, буква а) Съвместният съвет има правомощието да приема решения за определяне или изменение на договореностите, посочени в приложения 16-Г и 16-Д.

ЧЛЕН 16.8

Стандарти

1. С оглед хармонизиране на стандартите на възможно най-широка основа всяка от страните насърчава установените на нейна територия органи по стандартизация, както и регионалните органи по стандартизация, в които страната или установените в рамките на нейната територия органи по стандартизация членуват:
- а) да вземат участие в рамките на своите ресурси при подготвянето на международни стандарти от съответните международни органи по стандартизация;
 - б) да използват съответните международни стандарти като основа за стандартите, които те разработват, освен ако тези международни стандарти биха били неефективни или неподходящи, например поради недостатъчно равнище на защита или фундаментални климатични или географски фактори или фундаментални технологични проблеми;
 - в) да избягват дублирането или припокриването с работата на международни органи по стандартизация;
 - г) да извършват на редовни интервали преглед на националните и регионалните стандарти, които не се основават на съответните международни стандарти, с цел тяхното по-тясно сближаване със съответните международни стандарти;

- д) да си сътрудничат със съответните органи по стандартизация на другата страна в международни дейности по стандартизация, включително в международните органи по стандартизация или на регионално равнище; и
- е) да насърчават двустранното сътрудничество помежду си и с органите по стандартизация на другата страна.

2. Страните следва да обменят информация относно:

- а) използването от тях на стандарти в подкрепа на техническите правила; и
- б) своите процеси на стандартизация и степента, в която използват международните, регионалните или подрегионалните стандарти като основа за своите национални стандарти.

3. Ако стандартите станат задължителни чрез включване или позоваване в проект на техническо правило или процедура за оценяване на съответствието, се изпълняват задълженията за прозрачност, установени в член 16.10 от настоящото споразумение и в членове 2 или 5 от Споразумението за ТПТ.

ЧЛЕН 16.9

Оценяване на съответствието

1. Разпоредбите на член 16.5 по отношение на изготвянето, приемането и прилагането на технически правила се прилагат *mutatis mutandis* за процедурите за оценяване на съответствието.
2. Ако дадена страна изисква оценяване на съответствието като достатъчна гаранция, че конкретен продукт е в съответствие с определено техническо правило, тя:
 - а) избира процедури за оценяване на съответствието, които са пропорционални на съответните рискове;
 - б) счита, при спазване на своите законови и подзаконови разпоредби, използването на декларацията за съответствие на доставчика за един от възможните начини за доказване на съответствие с техническо правило; и
 - в) предоставя информация, при поискване от другата страна, относно критериите, използвани при избора на процедури за оценяване на съответствието за конкретни продукти.
3. Ако някоя страна изисква оценка на съответствието от трето лице като достатъчна гаранция, че конкретен продукт е в съответствие с определено техническо правило, и не е запазила тази задача за държавен орган, както е посочено в параграф 4, тя:
 - а) използва преференциално акредитацията за квалифициране на органите за оценяване на съответствието;

- б) използва преференциално международните стандарти за акредитация и оценяване на съответствието, както и международните споразумения, в които участват органите по акредитация на страните, например чрез механизмите на Международната организация на органите за акредитация на лаборатории (ILAC) и Международния форум за акредитация (IAF);
- в) се присъединява или, когато е приложимо, насърчава своите органи за оценяване на съответствието да се присъединят към действащи международни споразумения или договорености за хармонизиране или улесняване на приемането на резултатите от оценяването на съответствието;
- г) гарантира, че ако за определен продукт или набор от продукти са определени повече от един орган за оценяване на съответствието, икономическите оператори имат избор измежду тези органи за това кой да проведе процедурата по оценяване на съответствието;
- д) гарантира, че органите за оценяване на съответствието са независими от производителите, вносителите и икономическите оператори като цяло и че няма конфликт на интереси между органите по акредитация и органите за оценяване на съответствието;
- е) позволява на органите за оценка на съответствието да използват подизпълнители за извършването на изпитвания или инспекции във връзка с оценката на съответствието, включително подизпълнители, намиращи се на територията на другата страна; никоя от разпоредбите на настоящия параграф не може да се тълкува като съдържаща забрана за някоя от страните да изисква от подизпълнителите да отговарят на същите изисквания, на които би бил длъжен да отговаря органът за оценяване на съответствието, на когото това е възложено, за да извърши сам възложените изпитвания или инспекции. и

ж) публикува на официалните уебсайтове списък на органите, които е определила да извършват такива оценки на съответствието, и съответната информация за обхвата на определянето на всеки такъв орган.

4. Нищо в настоящия член не пречи дадена страна да изисква оценяването на съответствието по отношение на конкретни продукти да се извършва от посочените от нея държавни органи. В тези случаи страната:

- а) ограничава таксите за оценяване на съответствието до приблизителните разходи за предоставените услуги и, по искане на заявител за оценка на съответствието, предоставя обяснение за това как таксите, които налага за тази оценка на съответствието, са ограничени по размер до приблизителните разходи за предоставените услуги; и
- б) прави таксите за оценяване на съответствието публично достъпни или ги предоставя при поискване.

5. Независимо от параграфи 2, 3 и 4, в случаите, в които ЕС като страна приема декларацията за съответствие на доставчика в областите, изброени в приложение 16-Б, Чили предвижда, в съответствие със своите законови и подзаконови разпоредби, ефективна и прозрачна процедура за приемане на сертификати и протоколи от изпитвания, издадени от органи за оценка на съответствието, които се намират на територията на ЕС като страна и които са акредитирани от орган по акредитация, който е член на международните договорености за взаимно признаване на ИЛАС и IAF, като гаранция, че продуктът съответства на изискванията на техническите правила на Чили.

6. За целите на настоящия член „декларация за съответствие на доставчика“ означава удостоверение от първа страна, издадено от производителя на негова отговорност въз основа на резултатите от подходящ тип дейност по оценка на съответствието, с изключение на задължителната оценка от трета страна като уверение, че продуктът съответства на техническо правило, което определя такива процедури за оценяване на съответствието.

7. По искане на някоя от страните Подкомитетът, посочен в член 16.14, преразглежда списъка на областите в параграф 1 от приложение 16-Б. Подкомитетът може да препоръча на Съвместния съвет да измени приложение 16-Б съгласно член 8.5, параграф 1, буква а).

ЧЛЕН 16.10

Прозрачност

1. В съответствие със съответните си правила и процедури и без да се засягат разпоредбите на глава 36, при разработването на важни технически правила, които могат да окажат значително въздействие върху търговията със стоки, всяка от страните гарантира, че съществуват процедури за прозрачност, които позволяват на лица от страните да дадат своя принос чрез процес на обществени консултации, освен в случаите, когато възникнат или има опасност да възникнат спешни проблеми, свързани с безопасността, здравето, опазването на околната среда или националната сигурност.

2. Всяка страна разрешава на лица от другата страна да участват в процеса на консултации, посочен в параграф 1 при условия, които са не по-малко благоприятни от тези, предоставени на нейните собствени лица, и оповестява публично резултатите от този процес на консултации.

3. Всяка страна предоставя срок от най-малко 60 дни, считано от уведомяването за предложените технически правила и процедури за оценяване на съответствието в Централния регистър на нотификациите на СТО, в който срок другата страна да представи писмени коментари, освен в случаите, когато възникват или съществува опасност да възникнат неотложни проблеми, свързани с безопасността, здравето, опазването на околната среда или националната сигурност. Всяка от страните разглежда всички разумни искания от другата страна за удължаване на този срок за коментар.

4. В случай че нотифицираният текст не е на един от официалните езици на СТО, нотифициращата страна предоставя подробно и изчерпателно описание на съдържанието на предложените технически правила и процедури за оценка на съответствието във формата за нотифициране на СТО.

5. Ако дадена страна получи писмени коментари, както е посочено в параграф 3, тя:

- а) при поискване от другата страна, обсъжда писмените коментари с участието на своя компетентен регулаторен орган, в момент, когато те могат да бъдат взети под внимание; и
- б) изпраща писмен отговор на коментарите не по-късно от датата на публикуване на приетото техническо правило или на процедурата за оценяване на съответствието.

6. Всяка страна се стреми да публикува на уебсайт своите отговори на писмените коментари, посочени в параграф 3, които получава от другата страна, не по-късно от датата на публикуване на приетото техническо правило или на приетата процедура за оценяване на съответствието.

7. При поискване от другата страна, всяка от страните предоставя информация относно целите, правното основание и обосновката във връзка с техническо правило или процедура за оценяване на съответствието, които страната е приела или предлага да приеме.
8. Всяка от страните гарантира, че приетите от нея технически правила и процедури за оценяване на съответствието са достъпни безплатно чрез официални уебсайтове или официални онлайн издания.
9. Всяка от страните предоставя информация за приемането и влизането в сила на техническото правило или процедурата за оценка на съответствието и за приетия окончателен текст чрез допълнение към първоначалното уведомление до Централния регистър на уведомленията на СТО.
10. Всяка от страните предоставя разумен период от време между публикуването на техническите правила и влизането им в сила при спазване на условията, посочени в член 2.12 от Споразумението за ТПТ. За целите на настоящия член „разумен период от време“ обикновено означава период от не по-малко от шест месеца, освен ако такъв период би бил неефективен за постигане на преследваните законни цели.
11. Всяка от страните разглежда всяко разумно искане на другата страна, получено преди края на срока за представяне на коментари, посочен в параграф 3, за удължаване на периода между публикуването на техническото правило и влизането му в сила, с изключение на случаите, когато закъснението би било неефективно за постигането на поставените законни цели.

ЧЛЕН 16.11

Маркиране и етикетиране

1. Страните потвърждават, че техническите им правила, които включват или се отнасят изключително до маркирането или етикетирането, спазват принципите на член 2.2 от Споразумението за ТПТ.
2. Освен ако това не е необходимо за изпълнението на законните цели, посочени в член 2.2 от Споразумението за ТПТ, някоя от страните, която изисква задължително маркиране или етикетиране на продукти:
 - а) изисква само информация, която е от полза за потребителите или ползвателите на продукта, или която указва съответствието на продукта със задължителните технически изисквания;
 - б) не изисква каквото и да било предварително одобрение, регистрация или сертифициране на маркировките или етикетите на продуктите, нито плащане на такси като предварително условие за пускането на пазара на продукти, които иначе отговарят на задължителните технически изисквания;
 - в) при положение че тя изисква от икономическите оператори да използват уникален идентификационен номер, издава такъв номер на икономическите оператори на другата страна своевременно и на недискриминационен принцип;

- г) допуска следните видове информация, при условие че същата не е заблуждаваща, противоречива или объркваща с оглед на информацията, изисквана в страната вносител на стоките:
- i) информация на други езици, освен езика, изискван в страната вносител на стоките;
 - ii) международно признати номенклатури, пиктограми, символи или графики; и
 - iii) допълнителна информация, освен изискваната в страната вносител на стоките;
- д) приема, че етикетирането, включително допълнителното етикетирание или корекциите на етикетирането, се извършват в митнически складове или в други определени зони в държавата вносител вместо етикетирание в държавата на произход, освен ако се изисква това етикетирание да се извършва от одобрени лица поради съображения, свързани с общественото здраве или безопасността; и
- е) се стреми да приеме непостоянни или сменяеми етикети или съответната информация да бъде включена по-скоро в придружаващата документация, отколкото като физически прикрепени към продукта етикети.

ЧЛЕН 16.12

Технически обсъждания и консултации

1. Една от страните може да поиска от другата страна да предостави информация относно всеки обхванат от настоящата глава въпрос. Другата страна предоставя тази информация в разумен срок.
2. Ако някоя страна счита, че определен проект или предложение за техническо правило или процедура за оценяване на съответствието на другата страна могат да окажат значително неблагоприятно влияние върху търговията между страните, тя може да поиска технически обсъждания по този въпрос. Искането се прави в писмена форма и в него се посочват:
 - а) мярката;
 - б) разпоредбите на настоящата глава, с които са свързани опасенията; и
 - в) причините за искането, включително описание на опасенията на отправилата искането страна по отношение на мярката.
3. Страната подава искане съгласно настоящия член до звеното за контакт на другата страна, определено съгласно член 16.13.

4. По искане на една от страните те се срещат, за да обсъдят опасенията, повдигнати в искането, посочено в параграф 2, присъствено или чрез видеоконференция или телеконференция, в рамките на 60 дни от датата на искането. Страните полагат максимални усилия за постигане на взаимнозадоволително решение на въпроса във възможно най-кратки срокове.
5. Ако отправилата искането страна счита, че въпросът е с неотложен характер, тя може да поиска от другата страна срещата да се проведе в по-кратък срок. Другата страна разглежда искането.
6. От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият член не засяга правата и задълженията на всяка от страните по глава 38.

ЧЛЕН 16.13

Звена за контакт

1. Всяка страна определя звено за контакт, което улеснява сътрудничеството и координацията съгласно настоящата глава, като уведомява другата страна за своите данни за контакт. Всяка страна незабавно уведомява другата страна за всяка промяна в тези данни за връзка.
2. Звената за контакт работят съвместно за улесняване на прилагането на настоящата глава и сътрудничеството между страните по всички въпроси, свързани с техническите пречки пред търговията. Звената за контакт:
 - а) организират техническите обсъждания и консултации, посочени в член 16.12;

- б) своевременно разглеждат всеки въпрос, който някоя от страните повдига във връзка с изготвянето, приемането, прилагането или осигуряването на изпълнението на стандартите, техническите правила и процедурите за оценяване на съответствието;
 - в) при поискване на някоя от страните, отговарят за организирането на обсъждания по всеки въпрос, произтичащ от настоящата глава; и
 - г) обменят информация относно промени, свързани със стандарти, технически правила и процедури за оценяване на съответствието, които се правят в неправителствени, регионални и многостранни форуми.
3. Звената за контакт комуникират помежду си по всеки договорен метод, който е подходящ за изпълнение на техните функции.

ЧЛЕН 16.14

Подкомитет по техническите пречки пред търговията

Подкомитетът по техническите пречки пред търговията („Подкомитетът“), създаден съгласно член 8.8, параграф 1:

- а) следи за прилагането и администрирането на настоящата глава;

- б) засилва сътрудничеството по отношение на разработването и усъвършенстването на стандартите, техническите правила и процедурите за оценяване на съответствието;
- в) установява приоритетни области от взаимен интерес за бъдещата работа по настоящата глава и взема предвид предложения за нови инициативи;
- г) упражнява контрол върху промените в рамките на Споразумението за ТПТ и ги подлага на обсъждане; и
- д) предприема всякакви други стъпки, за които страните смятат, че ще им бъдат от полза при прилагането на настоящата глава и Споразумението за ТПТ.